

РОДОПСКИ РЕЧНИК

Второ допълнение*

Тодор Стойчев

Настоящата ми работа е второ допълнение на Родопски речник, публикуван в „Българска диалектология. Проучвания и материали“, 1965, кн. II, с. 119—314; 1970, кн. V, с. 152—221.

Подбудите, които са ме подтиквали в напреднала възраст да продължа събирането на лексикален материал, съм изтъкнал в споменатите си работи и не ще ги повтарям. Родопското лексикално богатство е огромно — неизчерпаем рудник, който няма да се изझे лесно. Нужни са много усилия и труд в продължение на много години. Всяко бавене обаче е пагубно, защото книжовният ни език стремително настъпва и измества диалектите.

И тази ми работа в сравнение с първата е по-малка. Изградена е почти по същия начин, както и първите две. Внесени са някои подобрения, плод на придобития вече опит.

Докато материалите на втората ми работа изхождаха предимно от Западните Родопи — Чепинското корито, настоящата ми работа е плод на обиколката ми из Югоизточните Родопи — Кърджалийски окръг, който в момента обхваща бившите Кърджалийска, Момчилградска, Крумовградска, Ивайловградска, части от Ардинска, Златоградска и Маданска околия. Българското население от този район е проявило истински героизъм, за да запази своята вяра и език. Онези, които не са успели да запазят вярата си, са запазили езика на прадедите сравнително самобитен и чист. Това е подвиг, достоен за възхищение. В този принос е включен разнообразен лексикален материал:

1. Думи, записани от по-възрастни хора или от народното творчество.
2. Думи от по-ново време, взети от живата реч чрез пряко устно и писмено общуване със съвременниците.
3. Отделни думи, които се срещат и в неродопските говори, но в Родопите имат по-друго значение.

Има също отделни думи, дадени и в миналите ни работи, но тук те са с други значения.

4. Срещат се думи от други части на Родопите, които съм пропуснал в първите си работи, но техният брой е малък.

В печатаните по-рано приноси съм правил тълкуването по два начина: пряко, т. е. думата е тълкувана на място, и чрез препращане, т. е. думата е

* Трудът на покойния Т. Стойчев е редактиран от ст. н. с. Максим Младенов.

препратена към дума със същото значение. Тук всяка дума тълкувам отделно. След тълкуването в много случаи привеждам подходящи текстове от информатори или от народното творчество. Посочено е разпространението на всяка дума.

Използувал съм последното административно деление на страната ни на околии. Във връзка с географията на думите са направени някои подобрения и улеснения за използване на работата ми от специалисти и неспециалисти.

При някои заглавни думи се срещат и няколко варианта. За да се разбере кой вариант в кое селище е разпространен, читателят трябва да има пред вид, че ако заглавната дума е последвана от един вариант, а селищата са две, първото селище се отнася за заглавната дума, а вариантът — за второто селище. Ако вариантите са повече, заглавната дума се среща в селищата на първата група скоби; първият вариант — в селищата на втората група скоби; вторият вариант — в селищата на третата група скоби и т. н.

Например: *жърда, жєрда, жьрда ж.* Тънка дълга обла или дялана гредичка (Шм, Сол, Чак, Юг, Дб), (Дци, Дм, Зв, Дж, Ег, Гб), (Рвн).

Думите са записани съобразно установената от Института за български език транскрипция. Редукцията на гласните звукове не е отразена, тъй като не е проведена последователно.

Не се дава списък на информаторите, защото те са много и ще утежнят текста. На тях от сърце благодаря за ценната услуга, която правят на българското езикознание и култура.

Посвещавам труда си на героите и жертвите от Илинденската и Преображенската епопея, които дадоха живота си за свободата на България.

с. Славейно, Смолянско

А

А мест. Аз. *А бѣх тогава байа деликанлийа и сичко мѡдѣсѣ да прѣа* (Сч).

Аба, абѡ ж. 1. Домашен вълнен плат. 2. Къса вълнена мъжка дреха от домашен плат с ръкави (Девци).

Абандѡ нарч. 1. Далече. 2. прил. Далечен, чужд. *Крѣжбаса ни ѡд абандѡ, от вѡтрѣшницѣ ѡ* (См, Ар, Ас, Мн, Дев).

Аван м. Ситно нарязан тютюн (Лн, ДолД, Сч).

Авѡл м. Дърво и плод на особен вид синя слива по-едра от кюстендилската (Лн, ДолД, Ог, Сч).

Аврика ж. Фабрика (Зб, Нр, Пв, Слв).

Аглѣк м. Широка ивица, неостригана вълна на овен или козина на козел. (Ав, Чер).

Аградам гл. невр. Изграждам. *Тука ше аградѣте плѣнѣата* (СмлР, Смл, Кр).

Агѡшка ж. Черна дребна риба, която се въди в Кирковската река (Кир).

Агѡрт м. Кисело мляко (Шм, КирР).

Агѡл м. Кошара за дребен добитък (Ав, Чер, Пок).

Адак м. Оброк — курбан, вещ, пари (Ав, Чер, Зв, КирР).

Азѡдишка нарч. Изведнѣж (Бк, Ср).

Азѡ нарч. Сега. *Азѡ го ѡма млѡго* (ШлР); **Азѡк** мест. Този. *Азѡк бѣѡ ша на изѡдѣ* (Зб).

Азѡлѡк м. Цигаре (См, Мн, Девци). **Аѡан нарч.** Пеша. *Аѡан не мѡже да варѡѡ*. . . (н. п. — Зл).

Аѡански прил. Болярски. *Трѣста си мѡми залѡбил и аѡанското пѡкналче и кѡймакѡмското девѡйче* (н. п. — Вг).

Аѡат м. 1. Голяма дървена тераса на втория етаж (Сч. 2. Преддверие в долния етаж, през което се минава, за да се отиде в стаите за живеене (См, Ар, Ас).

Аѡсѣѡ, аѡтѣѡ, аѡнѣѡ нарч. Така, тъй. *Пѡ-хѡбѡво ѡѣ аѡсѣѡ да станѣ* (См).

Аѡсѡлѡва, аѡтѡлѡва, аѡнѡлѡва нарч. Съвсем малко *Дѡѡ ми аѡсѡлѡва* (См).

Аѡѡ м. Скитник, безделник. *Гѡлѣма си аѡѡ!* (Сч, Лн, ДолД, Ог).

Аѡшинѡка ж. Женско собствено име Айше им. Насекомото калинка-малинка. *Бѡзѡм, бѡзѡм, аѡшинѡко, кадѣ ше са жѣнѣа!*? (н.п. — Чак, КирР).

Акѣл м. Южен вятър. *Акѣлат надѡѡ и снегѡт са стопѡ* (КирР).

Аѡибѣт нарч. Навярно, *Аѡибѣтѡшат ѡѡ и тѣ с нас да ѡѡм вѡнѡш* (См, Ар, Мн).

Ак-колак м. Голям нож с бяла кокалена дръжка (ГБ).

Аксѝ прил. неизм. Опык. *Ни сѝм вид'-вал сѝлкова аксѝ чилѝчиште!* (См, Чп, ШЛР).

Ал м. Тънка разноцветна забрадка на млади жени (КирР, Ав, Девеци).

Ала жс. Стихнен вятър (Брн, Бш).

Алаѝ-малаѝ нарч. Лесно (Пг, Чп, Мм, Сок).

Алавърник м. Разредено есенно гъсто овче прясно мляко (Лв).

Алѝй го рѝ! Виж го бре (Девеци).

Аленѝа са гл. нсв. Червенее се. *Каквѝ ѝе сѝнце огрѝло срѝшту ф' срѝдина ма-халѝ, каквѝ са аленѝеше, дѝли ѝе мѝма лѝф-тера или ѝе мѝда нѝвѝста* (н. п. — Рво, Ус, Смл).

Алѝте мн. Органите на човешкото тяло (Ав, Чер).

Алиште с. Козяк (Ав, Чер, Девеци, Ег).

Аллаховото прил. Зъл дух, който според поверие у българите с мохамеданско вероизповедание правел пакости (Зб, Дн).

Алайѝн'а жс. Домашна прислужница (Бж, Нд, Мър).

Алинден' м. Религиозен християнски празник, чествуван на 2. VIII, Илинден. *На Алинден' бѝларете от Македѝнийа вдѝгнали бунт да са, ослобѝд'ат от тѝр-ското теглѝ* (Рво, Ус, Чп, Слв, Сч).

Алѝсан прил. Гледжосан. *Алѝсано гѝрне* (ГБ).

Алта жс. Кръгла пръстена плоча за пече-не на тестени изделия (Ег, Лм).

Алтѝн жс. 1. Златна монета алтѝн 2. Пен-дара, златна монета, която се носи от де-войки и млади жени на верижка (Шм, Сол, КирР).

Алтѝнен прил. Златен. *И чѝркѝва си му оградѝ с алтѝнени дерѝци...* (н. п. — Ус, Рво, Слв, Пг, Чп).

Алѝк м. Широка неостригана ивица вълна на овен или козина на козел (Шш).

Алѝк м. Пустиняк, негодно за изпол-зване място (Чн, Кам).

Анай м. Коридор на втория етаж на къща (ДК, ГК).

Анѝо с. Амвон в черква. *Пѝпан са искѝчи на анѝото и з'ѝ да вѝзи* (Ус, Рво, Чок, Смл).

Анѝий нарч. Така. *Тога' анѝий варѝ'аше* (Зц, Бг).

Анѝд'а гл. св. Изобщо правя (Девеци).

Антерѝйа жс. 1. Горна риза (Сч, КирР).

2. Горна риза от фин домашен плат (Девеци).

Анѝйка, асѝйка, атѝйка нарч. Така. *Стѝдри го анѝйка* (Др).

Арапка жс. Царевича. *Ѡди да зарѝв'ам арапка* (КирР, Ав, Девеци, Ег).

Арапѝки прил. Мъчен, труден, опасен. *Ни мѝ ѝе стрѝх, нѝли прирѝтнахме арапѝ-кото!*... (Слв, Пг, Кт, Вв).

Арапѝчетина жс. Царевичак (Девеци, Ег, Ав).

Арапѝчин прил. Царевичен (Ав, Ег, Деве-ци).

Арка торбасѝ Торба за носене бебе на грѝб (Девеци).

Аркама, арѝма жс. Котел с различна го-лемина (Ег), (Шм, КирР).

Арменѝк м. Женска болест, която се лекува с пшеничени зърна от хвърлената при венчаването на младоженците пшеница (поверие — Ох, Мл).

Ариаутѝе с. 1. Албанче. 2. Червена лѝ-тива чушчица (Кв).

Арпаѝнен прил. Накъдрен. *Бѝл арпаѝнен д'улѝбѝн'* (Мл, Ох).

Артисѝлка жс. Огризки в ясли от не-изядена храна (Ав).

Архѝнгелскѝт м. Месец ноември (ГБ).

Арѝил м. Врабче (Девеци).

Ататѝркѝва гл. нсв, *ататѝркѝва* св. Изгаря с голям шум. *Тарѝуховен кѝн' Ѡшто бѝл сѝрт', фс'ѝкал Ѡган' от пѝталите, та фѝркѝ-кѝ искѝра, та са потѝлил Стамбѝл и ата-тѝркѝвал* (СмнР, Смл).

Аткачѝ жс. Совалка (СмнР, Мд, Рд, ЕР).

Атѝл, атѝл м. Най-ниска част на покрива от вътрешната страна (Лн, Сч).

Ау межд. За обаждане при повикване на жена (Шм, Зв, Дм, Жер, Чак).

Аѝч м. Шпа. *Дѝй ми аѝин аѝч браѝшно на заѝм* (Шм, КирР).

Ахрѝнтиште с. ув. от *ахрѝнин*. Оскърби-телно название, с което българите-христия-ни някога обиждаха българите с мохаме-данско вероизповедание (См, Ар, Ас).

Ачѝколукопарѝн м. Кѝса мъжка дреха, отворена отпред с ръкави, отпуснати отзад, украсени с много гайтан, коприна и сѝрма (ГБ, Кп).

Ачѝнка жс. стринка. *Ачѝнка си ѝма мандѝнка* (Шм, Сол, Чак, Дм, Зв).

Ашовѝйа жс. Кухня (Брн, Бш).

Б

Баалѝбѝж межд. Звук, който се чува, когато празен съд потѝва и внезапно се напѝлва с вода (Пг, Чп, Слв, Пг).

Баѝшин зѝби Бодливо многогодишно тревисто влачещо се растение (Шш).

Баѝшн поѝяс Небесна дѝга (Ус, Рво, Смл).

Баѝина рѝза Небесна дѝга (Ус, Рво, Дун, Сф).

Баѝул' м. Див мак (Мар).

Баѝуна жс. Огѝн с висок пламѝк (Юг, Нр).

Баѝѝч курѝа Жаба, от която народните лечители в миналото правели лекарство против хемороиди (Девеци).

Баѝушка¹ ж. 1. Непукнала се пуканка (ДК). 2. Тревисто растение с едри лѝста и виолетови цѝвт (Шм, Сол, Дм, Дж, Чак).

Бабушка *жс.* Бодливо многогодишно тревисто влачещо се растение (ДК, Шм, Жер, Дм, Дж, Сол, Дци).

Баденоф *прил.* Розов като бадемов цвят. *Пий, пуняче, за мѝмино, за мѝмино бѝло лице, бѝло лице баденово, черни дѝчи черѝшови, тѝнки вѝжди гайтѝнови.* . . (н. п. — Дрб).

Басна вода Светена от ходжа или имѝм вода, която пият болни като лечебно средство (Шм, Сол, Чак, Зв, Дм, Дж, Жер).

Бажиника *гл. нсв.* 3 л. *Бажиникѝе св.* Брѝмчи. *Катѝ дѝса бажиникѝна* (Юг).

Бажуркам са *гл. нсв.*, **Бажуркна са** *св.* Жабурам се (Ав).

Базам, базам *гл. нсв.* Брѝмча — със значение „брѝм, брѝм“ — да литне калинката, за да види момичето, което ѝ пее, в коя посока е бъдещият ѝ избранник (Чак, ДК, ГК, Жер, Зв, Дм).

Базаниково грѝзде Бъзов плод (Шм, Сол, Жер, Зв, Дм).

Базинка *жс.* Майски брѝмбар (Шм, Дм, Зв, Сол, Жер).

Базуна *жс.* Зелен лѝскав брѝмбар (Шм).

Базѝка *гл. нсв.* **базѝкѝе св.** Брѝмчи (Пок).

Базѝнка *гл. нсв.* **базѝкѝе кв.** Брѝмчи (Шм, Зв, Дм).

Базѝкал *м.* Зелен лѝскав брѝмбар (Девеци).

Байран *прил.* Стрѝмен. *На байрна нѝва зѝр са работи* (Шм, Сол, Дм, Зв).

Байрско пѝле Горско птиче (Девеци).

Байан крушѝм Разтопено олово, което се сипва в светена вода и отделни форми се носят на гърдите като амулети за здраве (Шм, Дм, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж).

Байр'ѝк *м.* 1. Знаме, 2. Сватбено знаме, направено от украсен червен мѝжки пояс (Ав). 3. Сватбено червено знаме с ябълка на върха, която младоженците трябва да изядат по половина (Шм, Зв, Дм, Жер, Дж, Дци).

Байшофѝа *жс.* Жената на големия брат (Девеци).

Бакал *м.* Бѝклица (Сол, Шм, Жер, Дм, Дци, Зв).

Бѝклица *жс.* Бѝкел с две чучурчета, в който се носи вода на полето (ДК, ГК, Зв).

Б'ѝла аѝна Горна бяла женска дреха, ношница. *Баба Вѝна намѝтната със стѝра б'ѝла аѝна мѝсаше на светиѝца* (Бат).

Бѝла *жс.* Бѝлха (Шм, Сол, Дм, Зв, Дж, Жер).

Бѝла *жс.* Мѝка. *Голѝма бѝла ѝмаме* (Девеци).

Баластѝнка *жс.* Светулка. *Баластѝнката излѝза по жѝдѝта* (Девеци, Ег).

Б'ѝл иглѝч Бяла иглика (ДК, Шм, Сол, Жер).

Балинѝ *ми.* 1. Мѝки. 2. Грижи (Девеци).

Баликански гѝлап Сив горски гълѝб с бяло петно на шията (Сол, Шм, Жер, КирР).

Бѝлноѝе *ми.* Мѝки, грижи *Очитѝ хи истѝкли от сѝлази и бѝлноѝе* (н. п. — Рво, Ус, Смл).

Бѝл пѝнайр Религиозен празник Богородица (28. VIII) На този ден по стар обичай на трапезата се слага мед (Гб, Кп).

Б'ѝл прѝпул Бяло траурно знаме, което върви начело на погребално шествие и се оставя на гроба на починалия (Гб, Кп).

Банѝжѝк *м.* Мѝнисто на гердан (Шм, Сол, ДК, ГК, КирР).

Бѝпѝк *ми.* Млади изродени плодове (ДолД, Гм, Вак, Юг).

Барабѝнка *жс.* 1. Дребна заразителна пѝпчица по тяло (Девеци). 2. Хвойново плодче (Ав, Ег).

Бараштѝм *нарч.* Пипайки. *Варвѝ бараштѝм* (Девеци, Ег, Ав).

Барѝбрѝка *жс.* Шум, говор, гълѝка (Шм).

Барбѝкан *прил.* Бъркан. *Барбѝканата кѝша врѝ с пл'ѝкале и при бѝркането хи нѝк стѝнват пл'ѝкале* (Юг).

Баргѝл' *м.* Булгур (Шм, Сол, Дм).

Бѝрза *прил.* 1. Шарена — (за коза) (Девеци). 2. Черна с жѝлти вежди (за коза — Дб, Кво, Мар).

Барѝзил *м.* Пъргав, брѝз човек (Девеци).

Барѝзѝа *жс.* Бързей (Юг, Нр).

Барѝзѝс *прил.* Който винаги бѝрза. *Барѝзѝста девѝйка* (Шм, Дм, Зв, Дж, ДК, ГК).

Бѝркан *прил.* Смесен. *Бѝркано жѝйто с чѝниѝа* (Шм, Сол, КирР).

Барѝкаѝка *жс.* 1. Предмет, с който се бѝрка. 2. *Прен.* Досаден човек, който обича да се меси в чужди работи. *Отѝ си ни гл'ѝдаш тѝдѝта работѝа, амѝ стѝнѝваѝ барѝкаѝка ф чѝзѝди работѝи* (Слв, Пт, Кт, Вв).

Барѝнѝс *прил.* С дебели устни (КирР).

Бѝрс *м.* Букови или други широколистни неразвити пѝпки за храна на добитѝка през зимата (КирР).

Бѝрѝе *с.* Планински склон, малка могила (КирР).

Барѝшѝм *нарч.* Пипайки, с пипане. *Ѡди барѝшѝм* (Гб).

Басмѝк *м.* Стѝпало (Девеци, Ав, Чер).

Басѝкѝийа *жс.* Окастрено дърво (Девеци).

Бѝфѝка *гл. нсв.*, **бѝфѝе св.** Джавка. *Кѝчето бѝфѝка упрѝш нѝс* (Пв, Хв, Мл).

Баханѝ *жс.* Агнешка кожа. *Баханѝте нарѝсѝват с тѝпел и хи простѝрат да сѝхнат* (Чп, Бг, Зц, Мм).

Бѝчѝриѝца *жс.* Постройка при влизане в града, в която в миналото чиновник събирал такса за превоз на товар за продажба (Бч, Юг, Нр, Лс, Яв, Хв, Пв, Мл).

Бѝчѝдика *жс.* Малка бѝчва, с която се кара вода при засаждане на тютюн (Ав, Девеци, Чер).

Баш прил. неизм. Най-хубав. *Той ми ѝе башен ф киткине...* (н. п. — Стр).

Башак, башек м. Царевичен кочан със зърна и листа (Шм, Сол, Дм, КирР, Ав, Ег, Девеци).

Башкалѝк, башкалѝк м. Гостна стая на втория етаж (Ус, Рво, Мм, Слв), (КирР).

Башлѝндерка ж. Малка непрелетна птичка, която прилича на синигерче (Девеци).

Бѝбек гезѝй Понуда с баница за близки и съседни жени у родилката (КирР).

Бегержѝ, бергежѝ, бержѝ ж. Фасул (Ав, Ав), (Шм, Зв, Дм, Дци, Чак, ДК).

Бѝда ж. Клевета. *Тѝ нѝ ѝе, мѝле, за тебе, ам си ѝе, мѝле за мѝне, че са ма бѝда бедѝли, главѝта да ми ѝобѝемат...* (н. п. — ДЛ).

Бежѝроф прил. Намазан с лѝнено масло. *Мѝйка ке ѝа откупѝти сас двѝ зарѝд бо-сѝйкови, сас трѝ сѝрна бежѝрови* (н. п. — ДЛ).

Бѝжовѝца ж. Жената на втория брат (Девеци).

Безерг'ански прил. Търговски. *Хѝйде ишид да го вѝдиме на безерг'ански д'ук'ане...* (н. п. — Рво, Ус).

Белезѝк м. Широка гривна от дребни разноцветни мънista (Ав, Девеци, Лм).

Белѝк м. Щръклица (Ав).

Белѝлка ж. Място на река, където се перат и белят дрехи и платна (Лн, Сч, ДолД).

Белѝца ж. 1. Дърво и плод на вид светложълта слива (Юг). 2. Дърво и дълъг бял плод на слива (Ав).

Бѝл кукумѝр Вид бяла ядивна гъба (Ав)

Белѝчес прил. Бял. *Тѝй фѝта аднѝ белѝчѝста офѝца и прис сребѝрен пѝрстен ѝа издѝйѝва да ни фѝта марѝс...* (Чп, Бг, Зц).

Белѝшка ж. Девойка с необикновено бяло лице. *Грозѝнке бѝла белѝшко, Грозѝданке вѝкла вѝклушко, дрѝго ли ти ѝе, Грозѝданко, с Дѝл'а вѝно да пѝеш* (н. п. — Дрб).

Белѝк м. Белтък на яйце (Шм, Зв, Сол, Дм, Дж, Дци, Чак).

Бѝнове мн. Тъмни петна по лице на възрастен човек. *На стар чѝлѝк излѝзат бѝнове* (Чак, Шм, Сол, Жер).

Берекѝт м. 1. Плодородие. 2. прен. Дѝжд (Шм, Сол, Чак, Дм, Дж, Дци, ДК).

Бержѝвина, бержѝтина ж. Шума от зелен фасул (КирР), (Девеци).

Берѝчка ж. Малка локвичка в течаша вода (Зв, Дм, Дж, Дци, Шм, Сол).

Бѝсолина пѝта Пита без сол, която три дни след раждането се поднася на покаянените жени, а младенецът се осолява от бабата (Дб, Кво).

Бѝчка ж. Момчешка игра с камъчета в трапчинки (Ав).

Бѝшка ж. Момичешка игра с пет камъчета (Зв, Дж, Дм, ДК, Ав, Шм, Сол, Жер).

Бибѝр м. Пипер. *Червѝн бибѝр* (Девеци).

Бѝбена бержѝ Вид фасул с разноцветни зърна (Шм, ДК Сол, Дм, Зв, Жер).

Бидѝ ж. Баница с различна плѝнка: ориз, булгур, картофи, зеле, месо, тиква, спанак и др. (Бз).

Бидѝ ър м. Чучур. *Вѝш какѝв би ѝре те-кат от стрѝхата* (Зл).

Билѝр м. Знахар, лечител, билкар. *Мѝне ѝе билѝр кѝзувал, чи иште да си зѝгина на двѝдѝсте и три годѝни...* (н. п. — Ус, Рво, Смл).

Билѝшки мн. Окови. *Бѝлан лежѝ, марѝ, вѝрзан сидѝ, на погѝне, марѝ, букаѝне, на ракинѝ, марѝ, билѝшкине...* (н. п. — Зл).

Бѝнкам гл. нсв, бѝйна св. Качвам дете на гърба си. *Бѝнкам го, чи са умѝри* (Шм, Сол, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Бѝраско нарч. Съвсем малко. *Дѝй ми бѝраско солѝчиѝа!* (Гб).

Бѝстар прил. Чист. *Бѝстра рѝбота* (Девеци).

Бѝтѝта рѝза Женска риза, украсена с фигури и шарки с битова тематика. *Бѝтѝ-вѝта рѝза идѝкат мѝмѝте и мѝлѝдите жѝни на голѝмѝте празници* (Ав, Чер).

Бѝчкам са гл. нсв., бѝчна са св. Яхвам. *Бѝчнах са на конѝа и фѝрѝнахѝме* (Хв, Пв, Нр).

Блѝги мн. Шини за превързване на счупена кост (Девеци).

Блѝк корѝн Сладка папрат (Юг, Дб).

Блѝго-мѝдено с. 1. Невестулка (Мм, Пг, Чп). 2. Зъл дух, който при разгневяване според поверието прави пакости на хората (Слв, Пт, Мм).

Благѝсѝвам, благѝсувам гл. нсв., блѝгосам св. Превързвам счупена кост, шинирам (Девеци).

Благѝшка ж. 1. Какъв да е сладък плод. 2. Светулка (Девеци).

Блѝайкуш м. Захласнат, записан човек, зяпльо (Лн, Сч).

Бланзѝф прил. Възсладък. *Бланзѝва крѝ-ша* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Блѝска са гл. нсв., блѝсѝне са св. Святка се. *Блѝска са, иде берекѝт*

Бластѝшка ж. Стебло на тиква, диня, пъпеш (ДК, ГК, Зв, Дм, Кир).

Бластѝгѝнѝчка ж. Светуличка (Ав, Девеци, Ег, КирР).

Блѝскаво билѝ Билка със ситни жълти цветове, с която се боядисват прежди в жълт цвят (Слв, Кт, Пт).

Блѝскавица ж. Светкавица (Бч).

Блѝска са гл. нсв., блѝсѝне са св. Святка се (Бч).

Бѝбалѝки, бѝберѝнки, бѝболѝки мн. Хвойнови плодчета (Девеци), „(Зв, Дм, Дж, Дци, Шм, Жер, ДК, ГК), (Чак, Кир). *От бѝбалѝки правѝ от илѝч* (Девеци).

Бѝбалѝки мн. Топчета неразбито брашно в каша (Дк, Шм, Дм, Зв, Кир).

Бѝбенѝка, бѝбѝнина, бѝбовѝнна ж. Листа и стебла на зелен фасул. *Офѝцѝте и кѝзите*

Букал'ка жс. Голямо мънисто за гердан (Стр, Нд, Мър). 2. Шишарка (Лв).

Букове мн. Окови за човек или животно. *Йозѣха, кѣраха двамина вързани, вързани, сковани, синѣйре на ишйа, букове на нѣги* (н. п. — Пп).

Буковица жс. 1. Изобщо буково дърво. 2. Букова пръчка (Лл).

Букоф квѣс Подкваса от буков лист, сложена в прясно мляко (Юг).

Букоф мантѣр Ядивна горска гъба, която расте предимно в букови гори (Дб, Кво).

Букриш м. Букова гора. *Какѡ ѡе нѣле запѣло в букрише гѡра зелѣна* (н. п. — Ст).

Булабаише жс. Ядивна градинска билка, от която правят баници за Петровден. *От булабаице прѡвѣт к'ѡриш за Петровден'* (Гб)

Булкувам гл. нсв. Ставам булка, невеста. *Макар три дни да жѣвам, макар два дни да булкувам* (н. п. — Лл).

Бул'чица жс. Невестулка (Шм, Сол, Дм, Зв).

Бумбино м. Оранжев цвят (Ав, Чер).

Бунза жс. Буза. *Царѣна бунза* (Ав).

Бунзѣт прил. Бузест, с големи бузи.

Бунзѣта мѡма (Ав).

Буниште с. Отходно място, клозет (Дм, ДК, ГК, Шм, Сол).

Бурѣло с. Вада, по която тече вода (Шм, Сол, Зв, Дм, Дци).

Буранийа жс. Гозба, приготвена от фасул, царевича, жито и някоя черна слива за трапезата срещу Богоявление (Гб, Кп).

Бург'ужѣ, б'уржѣ с. Фасул (Девеци). **буржетина жс.** Шума от зелен фасул (Девеци).

Бурмѣ жс. 1. Винт 2. Сребърен пръстен (Нд, Мър, Зл, Стр, Вв).

Бурузѣн м. Тръбач. *Ох да са зѡйрат сѣчки ми бурузѣнѣ да надѡйат жѣлтиѣ бурѡи* . (н. п. — Чв).

Бурѣчка жс. Локва със застояла вода (Шм, Сол, Зв, Дм, Дци, Дж, Чак).

Бутен м. Съд, в който се бие мляко за масло (Брн).

Бутниразин м. Наивен, глупав човек (Лв).

Бѡт'ѡ м. 1. Пълен тежък човек. 2. Мълчалив, забутан човек (Гб).

Бѡфа жс. Пълна отпусната мързелива жена (Рвн).

Бѡфка са гл. нсв. Ражда малки — за свиня (Брн).

Бухѣ жс. 1. Бик. 2. Прен. Едър, груб, мълчалив човек (ДК, ГК, Зв, Дм, Дж, Шм, Сол).

Буханѣк м. Проливен дъжд. *Голѣм буханѣк, падна, та сѣчко отнѣса* (Юг).

Бѡче с. Гора от букови дървета (См).

Бѡчим мн. На буките. *Бш киши м'лѡди йунѣци сѣдем нѣвѣсти водѣха, сѣдем байр'ака*

нѡсѣха, агѡ йунѣци нѣсѣха, бѡчим са вѡриѣ свѣвахѡа (н. п. — Рд, Ел, Смн, Гош).

Бѡчка жс. Подуто място на главата от удар, отток.

Бѡбр'ам гл. нсв. Ям неохотно, без апетит (Ох, Мл).

Бѡва гл. Бива. *Бѡва, шѣ дѡйда* (Девеци).

Бѡжлек м. Стършел (Юг, Нр).

Бѡзга гл. нсв., бѡзие св. Бръмчи. *Пѣд-лицѣте бѡзгат* (Ав).

Бѡзгал м. Насекомо шръклица (Девеци). **Бѡзово пукѣло** Бѡзова трѣбичка с буталце и кѣлчишени тапички (Сч).

Бѡлвам, бѡл'вам гл. нсв. Повръшам (Пок, Гм), (Юг).

Бѡлсва гл. нсв., бѡлсне св. Блесва, грейва (ГК, ДК, Зв).

Бѡлосѣрка жс. Изпращане на бѣлка (Брн).

Бѡмбар м. Бръмбар. *Бѡмбарат фѣрка и базѣ* (Шш).

Бѡрнес, бѡрнеф прил. С дебели бѣрни (Ег), (Юг).

В

Вѣгѣлка, вѣгулка жс. Бавачка на дете (ДК, ГК, Дм, Зв).

Вѣда жс. Бръчка по челото и лицето (Мар).

Вѣдѣло с. Малко вѣженце, с което се води добитък (Девеци).

Вѣзвир'авам гл. нсв., вѡзвир'а св. Преграждам вода на извор, за да се образува вир. *Вѣзвир'авам водѡта да стѣне голѣм вир за копѣне на офиѣте* (Слв, Вв, Ус, Рво, Мм, Сок).

Вѣзгайган'авам гл. нсв., вѡзгаган'а св.

1. Нападам, 2. Нагрявам, напичам (ШлР).

Вѣзгламнища жс. Вѣзглавница (Брн, Бш).

Вѣздл'ѡк прил. Длъгнест. *Нивѣна йѣ вѣздл'ѡка* (Слв, Мм, Сок, Ус, Рво).

Вѣздишам гл. нсв., вѡздахна св. Дишам (Девеци).

Вѣзриване с. Второ окопаване на растение (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Жер).

Вѣйѣ жс. Върба (Гб, Кп).

Вѣйѣчка жс. Бавачка на дете (ГК, ДК, Як, Шм, Сол, Зв, Дм).

Вѣклошѣрци мн. Чернооки хора. *Ф кѡрѣна си йѡа до трѣста мѡмка, до трѣста мѡмка сѣ вѣклошѣрци* (н. п. — Дрб).

Вѣклошѣника жс. Овца с черно петно около очите. *Врѣт' офиѣте вѣклошѣнки, врѣт' кѡзите гарѡшѣнки* (н. п. — Чер, Ав).

Вѣклѡшка жс. Бѣла овца с черно петно около очите. *Г'ѡ да та мѡл'а, Стойѣне, акѡ й чернѡка момѣна, чѣ кѣрай сѣстра вѣклѡшка* . . (н. п. — ШлР).

Вѣксѡшка жс. Вихрушка (Гм).

Вѣл'а жс. Топ плат, платно. *Брѣтѣне йш-тат, сѣно лѣ, до дѣѣ вѣли копѣрина* . . (н. п. — Бн).

Вихрѡва гл. нсв. Много силно духа. *Врем'ѡсо вихрѡва от наштѣска* (Чр).

Вѣхровина жс. Виялица, снежна буря. *Сакѡва вѣхровица скѡро нѣ ѡе ѡмало* (Чр).

Вихролѡм м. Място, където се разбива вятърът. *Аѡсайа канарѡ ѡе вихролѡм* (Чр).
Вл'ѡк м. Стебло на тиква, диня, пъпеш, кратуна (Гм, Брн, Бш).

Влечѡга жс. Вид билка, чиито листа се разлистват по земята и се използват за чорба и баница (Юг).

Влищка нидѣл'а Страстната неделя (Гб).
Внагрѣзвам гл. нсв. **внѡгрѣз'а** св. Нападам (Лл, Сит).

Вѡгарца, вѡгарца м. Въгърец. *Вогарѡѡт сѣ кѡрѣт от кѡрѡто и мѡлето* (Девеци), (Ав).

Водачке жс. Кобилица (Дб, Юг, Мар).

Вѡден пѣжлек Охлюв без черупка (Брн).

Вѡдѣф прил. Кѡйто съдържа много вода. *Вѡдѣва тѣква* (Девеци).

Вѡже, вѡже с. 1. Стебло на тиква, диня, пъпеш, кратуна (Слв, Рвн). 2. Въже (Ег).

Вѡзглащца жс. Възглавница (Ег).

Вѡзлаве жс. Възглавница *Ни лѣ ти са ѡе дѡдѣло на вѡзлавено лѡжѡниѣ*... (н. п. — Кр, Тн).

В'ѡзла жс. Възел (Девеци).

Вѡѡдам гл. нсв. Приказвам повече, отколкото е нужно (Лн, Сч).

Вѡловѡрка жс. Ядивна гъба, която расте из торенище с оборски тор ниви и градини (Мар).

Вѡлска мѡха Стършел (Ав, Пок).

Вѡрал прил. Сетен, последен. *Стоѡдѡнѣ, вѡрѡло сѡромѡхѣ, и ти са зѣбраш, тѡрнуваш, ам мѣне кѡму ѡстѡв'аш?*... (н. п. — Сф, Ус, Рво, Чок).

Вѡрве мн. Лоши постѣпки (Слв, Пт).

Вѡржо с. Въже (Девеци, Лм).

Вѡрзѡва, вѡрзува гл. нсв., **варзѣ** св. Набира, угоява се. *ѡбѡѡта вѡрзува и м'ѡсо и лѡй, га хи ѡе араѡѡсало м'ѡстѡто* (Ус, Рво, Мм, Сок, Чок).

Вѡрзѡвам, вѡрзувам гл. нсв. **вѡрза** св.

1. Врзѡвам. 2. Съдя, ѡтсѡждам (Чп, Бг).

Вѡр насѡй гл. пов. Иди нататък (Девеци).

Вѡрх м. 1. Врѡх. 2. *Прен.* Каймак, сметана на прѡсно мляко. *Нѡмѡй ѡбира лу варѡ, разбаркай го!* (Ус, Рво, Чок, Мм).

Вѡскѣт' м. Завѣщание. *Жѣлан штѣ вѡскѣт' на прав'а на мѡено мѡѡчко ѡмѡне*... (н. п. — Вр).

Вѡтращен прил. Близък, свой. *Нѣ сме вѡтращѡни, затѡѡ са тѡѡѡм* (Слв, Пт, Мм).

Вѡтрагѡит прил. Хитър, дяволит, който не пропуска удобен случай да го използва за лични ѡблѡга (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм, Ус, Рво, Лев).

Врагѡуша жс. Зла жена, която само зло мисли (Слв, Вв, Кт).

Врѡнгажѡе м. Чѡвек, който лѡже, лицемери и хитрува (Шм, Жер, Зв, Дм, Кир).

Врѡнчѡво маѡѡре Юношеска игра, в която участвуват две групи от по пет-шест души и един пазач. Юношите от първата група се хващат за ръце в кръг като за хоро. Всеки от втората група се стреми да се качи на гърба на някого от първата и ако успее, без да го удари пазачът, печели; после групите си сменят местата (Гб, Кп).

Врѡнѡста прил. Черна (за коза — Дб, Кво, Мар).

Врат'асѡам гл. нсв., **врат'асам** св. 1. Надебелява ми вратът. 2. *Прен.* Привиквам на мѡки и страдания (ШлР).

Вратѡйна жс. презр. Врат. *Дебѣла вратѡйна* (Рво, Ус, Мм, Сок, Слв).

Вратѡник жс. Пътна врата на двѡра (Гм, Лн, Сч).

Врах м. Жито, колкото за едно вършане на харман. *Имаме сѡѡне дѡѡте за десѣт врѡха* (Брн).

Врѡшѡке жс. Знахарка, врачка (Зб, Зп).

Врѣт мест. 1. Всички. *Мѣйдѡна цѣраи ѡт ѡра поцѣрѡн'ѡ и врѣт са спѣра на нѣго.* 2. *Нарч.* Всичко (Сч).

Врѣштѣнѡк м. Вид многогодишно тревисто растение храна на овце и кози през зимата (Дб, Кво).

Врѣзѡлкѡ м. Последният отрязък нишки от ѡсновата на тѣканта, които са били вързани за крѡсното (Кл).

Врѣйкам гл. нсв., **Врѣйна** св. 1. Скокѡвам. 2. Дохождам. *Ти не сѡ ѡт хѡѡѡво врѣйнаѡ до мѣне* (Лл, Лв).

Врѡтчекат мест. Всичките. *Врѡтчекат са вѡрнаха ѡт баѣре* (Ус, Рво, Чок).

Вурѡунѡжѡйски прил. По който свличат дървени трупѡ с ѡѡлове. *Вурѡунѡжѡйски пѣт* (Пв, Хв, Зб, Чп).

Вѡтрум нарч. Сутринта. *Трѣгнала ѡе Имѣнѡуша вѡтрум рѡно по рѡсѡта, по рѡсѡта прис полѣто*... (н. п. — Вг).

Вѡт'урно нарч. Сутринта. *Вѡт'урно рѡно стѡнала*... (н. п. — Зл).

Вѡгар м. Малка бучка под кожата от подути лимфни жлези (Гб).

Вѡгарѡца жс. Вѡгарѣц (Ав).

Вѡже с. Стебло на тиква, диня и др. (Пок).

Вѡза жс. Тѣнка плѣтена ѡвѡнена врѡв на прѣстилка или на торба (Ав, Юг).

Вѡзврат'ки мн. Обичай — взѣмане чѣѡза на младоженката от родителите ѡ, което става вѡв вторник или четвъртък, ако свѡбата е била в неделя (Гб).

Вѡлнес, вѡлнес прил. Кѡсѡат (Ав), (ДК, ГК, Чак, Кир).

Вѡрх м. Начало на хоро (Сч, Гм).

Вѡрѡшѡло с. ѡблѡкло, което се ѡблѡча над шѡлѡвари (Зл).

Вѡсрѣп м. Мястѡто, където се съхранѡват постѣлки и покривки (Кл).

Вѡхѡам гл. нсв., **вѡхна** св. ѡхѡам, пѡшѡам. *Штѡ си в дѣно ѡсѣхнала, штѡ си по вѡрше вѡхнала?*... (н. п. — Зл).

Габрѣк м. Габрова гора (Пв, Хв).

Габурка жс. Украшение за тантели на поли и пазви (Дб, Кво, Юг).

Гагал' м. Кука за хвашане клони от високо дърво (Дб, Кво, Юг).

Гагалче с. Стрела на детска играчка (Дб, Кво).

Гагарина жс. Въгарец (Жер, Шм, Сол, Зв, Дм, Дци, Чак, Кир).

Гадѣ прил. Нечист. **Гадѣва чинѣца** (Ав).

Гадѣланче с. Малко дете по ризка, без гащи (Шм, Сол, Дм, Зв, Дж, Кир, ДК).

Газѣс м. Лимонада (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК, Дци).

Гайганища жс. Питка от течно тесто с квас, печена на кръгла плоча и мазана с масло (Зв, Дм, Жер, Дци, Дж, Чак, ГК, ДК, Кир).

Галагонка жс. Черен плод на трънка, която расте по синори (Тп).

Галайдисвам гл. нсв., **галайдисам** св. Калайдисвам. *Да дадем сааните и лиците да хи галайдисат* (Шм, Сол, Зв, Жер, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Кир).

Галбунке жс. Малка трапчинка, ямичка (Дб, Кво).

Галгун' м. Кука за отмятане в ралото (Чп, Зп, Бг, Пг).

Галгуеф прил. Направен в трънката. **Галгуева хралѣпа** (Зп).

Галдъркат гл. нсв. 3 л. Куркат. **Червата галдъркат** (Ав).

Галеник м. Любовник (Дор, Гб).

Ганѣсвам гл. нсв., **ганѣсам** св. 1. Лѣскам. 2. Калайдисвам. *Сига Смѣган ганѣсва шонѣтата с хасѣлат* (Нд, Зп, Мър).

Ганка, г'онка жс. Пречка, спънка. **Млѣго г'онки прѣват ф канѣларѣше** (Бч), (Слв, Мм, Ус, Рво, Пг).

Гарбан м. Гарван (Девеци).

Гарбун м. Ръжен — железен прът с дървена дръжка за разравяне на огъня в пещта (Ав, Чер).

Гарга жс. 1. Гарван. 2. *Преп.* Най-горен сноп на кръстец (Бан, Бш).

Гард'ат гл. нсв. 3 л. Обаждат се, куркат по някаква причина — глад, простуда, болест. **Червата ми гард'ат** (Шм, Сол, Жер, Цр, Дм, Зв, Дци, Дж, ГК, ДК).

Гаржеф прил. Слаб, сух като гарга. **Болестта го сторѣ гаржево да хи мѣса на чилѣк** (Бч).

Гариук м. Ледена висулка (Кир, Шм, Сол, Жер, Зв, Дци, Дм, ГК, ДК, Чак).

Гарм м. Дъб. **Гол'ам и дибѣл гарм** (Кир, Шм, Жер, Сол, Дм, Зв, Дци).

Гармадар м. Несръчен зидар. *Ни давай ѝа, Руске, д'улѣр'у гармадар'у* (н. п. — Рво, Ус).

Гармелѣшка жс. Гръмотевица. *Чѣе са гармелѣшка* (Кир, Шм, ГК, ДК, Зв, Дм, Дж).

Гармес прил. Кичест. **Гарместо дърво** (Кир, Шм, Сол, Жер, Зв, Дци, ГК, ДК).

Гармучка жс. Дъбов храст (Кир, ДК, ГК, Шм, Сол, Дци, Дж).

Гариата жс. Свирка от върбови кори (Жер, Сол, Шм, Кир).

Гарѣпалник м. Тиквена баница само с две кори (Лн, Сч, Гм).

Гарошника жс. Бяла или червена коза с черно петно на шията. *Врѣт' козици гарошники, а офиѣте ваклошники*... (н. п. — Чер, Ав).

Гартлак м. Гръклян (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Шм, Кир, Сол, Жер, ГК, ДК).

Гарчумалик м. Гръклян (Девеци, Ег).

Гасилка жс. Малка метличка, с която ковачѣт гаси огъня (Рво, Ус, Слв, Мм).

Гафтан м. Гѣсти жички от тъмночервена вълна, дебело усукани, които горе се закрепват за шарен колан. **Гафтанат ѝе задна престѣлка** (Ав, Чер).

Гача гл. нсв. Правя масаж, разтривам. *Крѣста ма болѣ, ѝала да ма гачиши* (Жер, Шм, Сол, Зв, Дм, Дж, Кир).

Гачено били Ястие, приготвено от спанак, лобода, лапад (Гб, Кп).

Гачка жс. Закачалка за дрехи (Ав).

Гашковѣ мн. Малки гашички (См, ШлР).

Гашѣглаф прил. Гологлав. *Сѣ гашѣглаф хѣди и ништо му не стѣнѣва* (Ав).

Гашѣте, гашѣти мн. 1. Долни гащи (Девеци). 2. Дѣнести потури с къси крачолѣ (Жер, Шм, Сол, Кир).

Гегалиѣа прил. неизм. Който носи тояга с кука, гѣга. *Їотѣпкаха ми зелѣна трѣва врѣт' арнаѣте, врѣт' гѣгалиѣе* (н. п. — 3б).

Гегѣчка жс. Гѣга (СП).

Гѣги мн. Кокили (Девеци).

Гѣленѣик м. Невестулка (Ав, Девеци).

Гѣнка жс. Стара жена, баба (Гм, Сш).

Генчлик м. Младини. *Как сме са другуш гѣл'али на наши млѣди генчлици* (н. п. — Дс).

Гѣрасвам гл. нсв., **гѣрасам** св. Засрамвам (Сч).

Гѣренлиф прил. Възсолен. *Тревѣта ф Ёижѣнско полѣ ѝе гѣренлиѣа и офиѣте са хи кѣрм'ат са сѣл' (Чп, Рво, Ус, Чок, Мм, Бг, Зп).*

Гѣрма а жс. Кошара за овце на закрито място. *Офиѣрете избѣрат м'ѣсто за гѣрма и колиѣа за м'ѣх си* (Чп, БГ, Зп, Мм, Сок).

Гѣтам са гл. нсв., **гѣнца** са. св. Лѣшкам се заедно с друг, седнали на дървен лост с опора в средата (Бш, Брн).

Гѣбѣли мн. Чимове, които се нарежда т на купчинки в ливада или градина, за да означат, че мястото се пазѣ от добѣтък (Брн).

Гѣиик м. Кожна болест краста. *Офчѣрете сварѣват сѣрт' т'ут'ун' и с водѣта млѣжши млѣжат болните от гѣиик офиѣ* (Чп, Бг, Зп, Пг, Мм, Чок).

Гидински прил. Лудетински *Брѣ гидинско, лудо мѣдо, самѣ си сам, домѣ си сам.* . . (н. п. — Бок)

Гил'г'ѣ жс. Купчина подкастрени ели или борове (Чп, Зп, Бг, Мм, Сок, Чок, Ус, Рво).

Гйна гл. нсв. 1. Загивам, изгивам. 2. *Прен.* Работа седнал. *Брѣла, мѣма зелѣн здравек, дѣ го брѣла, там гйнала, на китки го навивала* (н. п. — СП).

Гихане с. Дъхане, дишане. *Га гихаи ф стужно врѣме, стаѣва ѿ'го* (Кос).

Глабѣчетина, глабѣчетинка жс. Попова лъжичка (Ав), (Ег).

Глава жс. 1. Глава. 2. *Прен.* Горна крайна част на вретено, където има жлеб за жичката (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Дуи).

Главанѣк м. Упорит, твърдоглав, инат човек (Дб, Кво).

Главин прил. Годѣн. *Нѣсам главина, нѣ сам жѣинѣна, тѣрчине, с главинине ни сам главина, с жѣинѣнине нѣ сам жѣинѣна* (н. п. — Зл).

Гладно ми ѿе гл. безл. Яде ми се (Дб, Кво).

Глато с. Длето (Жер, Шм, Сол, Зв, Дм, Дж, Чак, Кир).

Глет м. Зеница на око (Ав).

Гилѣок м. 1. Прогнило дърво. 2. *Прен.* Болно място (Слв, Пт).

Говедѣрник м. 1. Място в планината, където ношуват ялови говеда през лятото (Дб, Кво). 2. Място, където всеки ден се събира селският добитък и говедарят го подкарва на паша (Дб, Кос, Ав).

Говнѣн прил. 1. Изпапан с човешки изпращения. 2. *Прен.* Гузен, виновен. *Говнѣн ѿе, затѣ б'ѣга, ни иште да дѣйде* (Слв, Мм, Пт, Кт).

Годежѣре мн. 1. Пратеници на момъка да искат девойката (Дб, Кво). 2. Поканените от момкова страна, които отиват да доведат девойката по време на сватбата (Зв, Дм, Дж, Кир, Жер, Шм, Сол, Чак, ДК, Гк).

Гѣдеш м. 1. Изпратените дарове от младоженеца на девойката в деня на сватбата (Зв, Дм, Дж, Дци, Жер, Кир, Сол, Чак, Кир). 2. Угощение, което родителите на младоженката дават вечерта преди сватбата на момковите близки (Слв, Мм, Ус, Рво, Смл, Чок).

Гѣдешник м. Лицето, което в събота вечерта срещу сватбата носи премяната на девойката заедно с момковата пита (Кир, Шм, Дм, Дж, Зв).

Гѣдиш м. Дарове на годеницата при гѣдежа (Гб).

Гѣдишен ден Един път в годината. *Адра-лѣс ѿе гѣдишен ден* (Ав).

Гѣѣа ашѣ Каша от смляна на едро царевича, смесена с черен фасул, месо и други добавки (Бз).

Гѣзб'а гл. нсв. 1. Приготвям гѣзба. 2. Гошавам някого с гѣзба. *Сидити сам гѣзба гѣзбила и вѣчер'а сам варѣла.* . . (н. п. — Мур).

Гѣзер м. Дръжка на тиква, кратуна, диня (Девеци).

Гѣзлѣ жс. Второ сено (Жер, Кир, Сол, Шм, Дм, Зв, Дци, Дж, Чак, ДК).

Гѣл'а жс. Царевича на зърна, варена за Андреевден (Бз).

Гѣл'ам ручѣк Сутрешна закуска (Брн, Бш).

Гѣлѣмѣйт петѣк Първият петък след Великден (Гб).

Гѣлемѣглаф прил. Горделив, надут. *Нѣ-как ни ѿд гѣлемѣглаф* (Слв, Пт, Кт, Вв).

Гѣл'фам гл. нсв., гѣл'фна св. Гълтам, ям, бързо (Рк).

Гѣл шѣмбал Охлюв без черупка (Бш).

Гѣрам м. Дѣб (Ег, Девеци).

Гѣранѣ мн. Пет малки овални пръстени топчета, с които играят момиченца (Гб).

Гѣрдѣпѣли мн. Паунови пиленца. *Вав вѣрше им вѣе паун гнѣздо, паун гнѣздо, паун пѣлци, паун пѣлци гѣрдѣпѣли.* . . (н. п. — ДЛ).

Гѣрѣда жс. Гурел (Девеци).

Гѣрѣница жс. Детска игра с пет камъчета (Дб).

Гѣрѣда жс. Див хмел, повет (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Гк, ДК, Цр).

Гѣснод'ово с. Дух-пазител на черква, мост, река, къща и други, който според поверието, ако се разгневѣ, прави злини (Гб, Кп, Смн, Рд, Мд).

Гѣсѣпка жс. 1. Гостенка. 2. *Прен.* Невестулка (Ав, Девеци).

Гѣшѣгло прил. Гологлав (Жер, Кир, Сол, Шм, Зв, Дм).

Гѣшѣния жс. Молебен. *За дѣш прѣв'ат гѣшѣния, аѣ ѿе сѣша* (Ус, Рво, Лев, Дун).

Гѣбѣч м. Ръжен (Кл).

Гѣдовл'ѣнка жс. Гражданка (Пв, Хв, Нр).

Гѣрѣнувам гл. нсв., гѣрѣна св. Открадвам, грабвам. *Г'ѣ ку ни кайл' стѣнува, стѣнува и прѣстѣнува, тоѣва си ѿа гѣрѣнувам* (н. п. — ДЛ, СК).

Гѣрѣнум нарч. Грабвайки. *Г'ѣ ку ни кайл' стѣнува, тоѣф ѿа гѣрѣнум гѣрѣнѣтѣ.* . . (н. п. — ДЛ, СК).

Гѣрѣнѣн лѣк Кукуряк (Дб, Кво).

Гѣранка жс. Зелен плод от дърво (Дб, Кво).

Гѣр'ѣхма нарч. Без да иска, без да ще (Лл, Сит).

Гѣрѣшѣр м. 1. Човек, който прави или продава гребени. 2. Шарена вълнена престилка (Кор).

Гѣрѣда жс. 1. Дебело дълго дялано дърво за строеж. 2. Мн. Двете основни хоризонтални дървета на домашния стан (Ав).

RodopskiStarini.com

299

Добѣгало си ѝе, нимдѣ го хала, тѣ си иште отѣ (Мм, Сок, Ус, Слв, Пт).

Добра гѣба Отровна силно миризлива гѣба (Дб).

Добринѣ жс. Силен сѣрбеж на главата, който се лекува с „добра гѣба“ (Дб, Кво).

Довица жс. Вдовица (Ег, Девеци).

Докуржѣм м. Детска игра с по три или девет камъчета (Юг, Ег, Чп, Пг, Мм, Сок, Ус, Лев, Дун, Рво, Смл, Слв, Вв, Кт, Пт).

Д'ѣл'ва жс. Голяма глинена стомна (Лн).

Доматѣ с. 1. Малък домат. 2. Овален плод на прецѣфтяли картофи (Шм, Сол, Жер, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак).

Домновѣчко с. Обръщение към стопанката на посетената от коледарите къща (Гб).

Домѣ жс. Една от стените в стая, на която са закачени много вещи. Закачи сакул'ката на домѣта (Лн).

Домѣс капусѣ Малка вратичка, през която излизат издоените овце (Чп, Бг, Зп, Мм, Ус, Рво, Слв).

Дѣрвена вѣрга Нарастък на дърво, от който се правят паници (Чп, Бг, Зп, Чок, Мм, Ус, Рво, Слв, Пт).

Дѣргал м. Стръмна камениста нива (Лн). Дѣрдла' м. Дърво и плод на дива жълта слива (Пт, Мр, Ор).

Дѣри нарч. Докато, дорде. Сѣстро Калѣно, Калѣно, посѣди сѣстро, посѣди дѣри са кѣсан покосѣ, дѣри са жѣтва пожѣне! ... (н. п. — Сит, Бок, Лл).

Дѣскал м. Учител. Кѣло дѣскале ѣмате в училището? (Девеци).

Дѣх м. Неприятна миризма. Сѣрнето ѣма дѣх (Рво, Ус, Бс, Сок, Мм, Слв).

Дѣхнува гл. нсв., дѣхне св. Излъчва неприятна миризма (Слв, Ус, Мм).

Дѣрага жс. Кобилица (Девеци).

Дѣрагѣй м. Големар Заливай си л'ѣл'ак, л'ѣл'ан да ти растѣ, драгѣй да ти скѣкне, драгѣй да ти кѣже (н. п. — СК).

Дѣрагѣйник м. Любовник.

Дѣрагѣйница жс. Любовница Оглави ти л'убовницата, л'убѣвницата, драгѣйница. ... (н. п. — Пп, Тп, Дсл).

Дранкало с. Лък за разчепкване на вълпамук (Шм, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж).

Др'анка жс. Дърво и плод на дрян (Кир, М, Сол, Жер, Зв, Чак, Дм, ГК, ДК).

Драпазан м. Пруст на втория етаж (КирР).

Дрѣска са гл. нсв., дрѣсна са св. Чеша (Ав).

Дрѣче с. Закелевяло дърво (Ав).

Дрѣбанки мн. Овцете в стадото в сравнение с овните. Плѣвай ми, плѣвай ѣлчѣйѣ, дрѣбанки да ми изведѣш (н. п. — Ус, Рво, М).

Дрѣбен м. Буца прѣст (Ег, Слв, Вв, Т, Пт).

Дружѣ гл. нср. Другарува, утешава.

Ѡставите ми Сѣнко да си ма дружѣ иѣ расиен'ѣва! (Чп, Бг, Зп, Мм, Пг, Слв).

Дрѣм'а гл. нсв. Пѣтувам, холя. Акѣ ти никне подрѣмо, фидго ке дрѣмиш по мѣне (н. п. — СП).

Дуѣк м. Изложба на чеиза на младоженката в дома на младоженеца, за да го видят другарките ѣ (Зв, Дм, Дж, Кир, ДК).

Дуйл'ан м. Ветровито място. Качѣн-качѣн по дуйл'ана, та стѣгнахме на Йѣфчоф дѣл (Лл, Сит).

Дукѣриша вѣчѣрна. Богоявленска вечеря с различни гѣзби и обичаѣ (Гб, Кп).

Дукѣришѣ с. Празник Богоявление (Гб).

Д'улѣн м. Пѣпеш (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, Дци, ДК, ГК).

Д'увержѣй жс. Големар. (Кир, Шм, Сол, Зв, Дм, Дж).

Дѣница-бѣница жс. Небесна дѣга (Пок).

Дѣхѣвам са гл. нсв. Изповядам се пред духовно лице (Лев, Сок).

Д'ѣшемѣ, д'ѣшем'ѣ жс. 1. Дѣшен под. 2. Етаж. Гради ми кѣшта висѣка на дѣе ми на три д'ѣшемѣ (н. п. — СМн), (Вв, Кт).

Дѣнгале мн. Приспособление, в което стоят скрипците в домашния стан (Ав).

Дѣнка жс. Дѣнер на отсечено дърво (Пт, Слв).

Дѣрвен ѣган' Огѣн, получен чрез гъркане на две дѣрвета (Ав).

Дѣрвена пасѣлка Дѣрвесен червей (Ав).

Дѣрдѣн' м. Брѣмбар, подобен на оса, но по-дребен (Юг).

Дѣска жс. Тѣтѣнева лежа за разсад (Гб).

Дѣхка гл. нсв. дѣхне св. 3 л. Мирише малко (Пак).

Дѣмадан м. Кѣса дрѣха без рѣкави (Смл, СМнР).

Дѣмал' м. Вечерен карнавал, който се прави след прибиране на реколтата (Девеци, Ег).

Дѣналацѣн м. Вечерен карнавал, който се прави по Димитровден от дружина с музика, посещаваша всички къщи (Шм, Кир, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак).

Дѣанголѣс м. Дѣлбок вир с водопад (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак).

Дѣарда жс. Тѣнка дѣлга дялана или обла гредичка (Сч).

Дѣсвам гл. нсв. Дѣсна св. 1. Удрям.

2. Мигновено извивам главата си, за да избягна удар (Сч).

Дѣебѣ с. Дѣоб (Девеци).

Дѣрахчѣм м. Народен лѣчител на счупени кости (Гб, Кп).

Дѣири мн. Прѣжки (Девеци).

Дѣигѣрикат гл. нсв. Сѣкрчат. иѣгѣрикат вѣранѣта (Девеци).

Дѣилѣ прил. Слаб, мѣршав (Девеци).

Дѣимбар м. Зѣбци на домашен стан (Девеци).

Дѣин м. Зѣл дух (Вв, Кт, Смл, СМнР).

Дѣѣбен м. Кѣсче месо. Ёдо иѣбен (Девеци, Ег, Ав).

Цокалдайс м. Детска игра с камъчета в трапчинки. (Пок).

Цомбаладийа, **цемалцийа** м. Карнавал на преоблечени лица, които през октомври или ноември в продължение на цял месец посещават всеки дом от селото и пожелават благополучие (Девеци).

Цопе мн. Притик на фасул (Зв, Дм, Кир, Шм, Сол, Чак, Дци, Жер, ДК).

Цофка жс. Дъвка. *Децата дофчат ц'офка* (Лн).

Цофкам гл. *исв.*, **ц'офна** св. Мушкам (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, ДК, ГК).

Цубе с. Горна женска дреха (КирР, Девеци, СмирР, Смл).

Цувезда жс. Звезда, обикновено зорница или вечерница (Зв, Дм, Кир, Дж, Дци).

Цумбурчувам гл. *исв.*, **ц'умбурна** с. Хвърлям се със шум във водата при къпане (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Цумеринки мн. Пръжки (Брн, Бш).

Цушки мн. Късчета създарма. *Клай аф траханата цушки!* (КирР).

Сатка жс. 1. Детска играчка от бзова тръбичка и буталце. 2. Запушалка, тапа (Брн).

Шингал м. Дърво и плод на дива слива (Сч).

Шинсела жс. Кюстендилска слива (Лн).

Шингърче с. Малко звънче, което се връзва на кон и муле (Сч).

Е

Еглак м. Тънка и украсена кърпа, подарена на годеника с китка (Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Сол, Жер).

Еглачка жс. Носна кърпичка, подарена на годеника (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Еглича с. Иглика (ББ).

Еглок м. 1. Бяла кърпа украсена със скъпи конци, която служи за украшение на дома 2. Кърпа за бръснене (Девеци).

Ег'урт' м. Кисело мляко (Девеци).

Едничко ч. Едничко (Ав).

Едер м. Място, дето се крият риби в река (Шм, Ъол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Ежетиниште с. презр. Таралеж. *Ф снд-нето има големо ежетиниште* (Ор, Бн).

Езек м. Забито дълго дърво, около което се складира сено, слама, шума (Девеци).

Езлам' жс. Женско агне до една година след отбиването му (Девеци).

Езламчѐ с. Мъжко агне до една година след отбиването му (Девеци).

Езл'ок м. Прозорче на покрива за осветление на къща без прозорци и таван (Девеци).

Еймап' прил. *неизм.* С извити нагоре рога като на елен (Шш).

Ейнозек мест. Оногова. *Ейнозек освободиха от работа* (Ср).

Ейнозика мест. Онзи (Бз).

Ейсава, **ейтава**, **ейнава** мест. Тази тук, тази, онази (КирР).

Ейсаз'а, **ейтаз'а**, **ейназ'** мест. Тази тук, тази, онази (Девеци).

Ейсай, **ейтай**, **ейнай** мест. Тази тук, тази, онази. *Ейсай койта да не ѝе за обѝче прѝвена?* (Лл, Сит).

Ейсака нарч. Ето така (Ав).

Ейсае, **ейтае**, **ейнае** мест. Тази тук, тази, онази (Девеци, Лм).

Ейсези, **ейтези**, **ейнези** мест. Тези тук, тези, онези (Девеци, Лм).

Ейсейкан, **ейтѝейкан**, **ейнейкан** нарч. Ето така. *Ие ите го стѝр'а ейсейкан, ти го направи ейтѝейкан, пак тоѝ да го стѝри ейнѝейкан, та да стане хѝбае* (Бк).

Ейсизи, **ейтѝизи**, **ейнизи** мест. Този тук, този, онзи (Девеци, Лм).

Ейсова, **ейтова**, **ейнова** мест. Това тук, това, онова. *Ейнова дѝте ми изрукай!* (Шм, Сол, Кир, Цр, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК).

Ейсози, **ейтози**, **ейнози** мест. Този тук, този, онзи. *Ейсози чилѝк и дѝте са грѝзни, брѝни ма от тѝх* (Девеци).

Ейсузичко, **ейтузичко**, **ейнузичко** нарч. Съвсем малко. *Ейсузичко ми ѝе останало* (Девеци, Лм).

Ейтаквѝзикана, **ейсаквѝзикана**, **ейнаквѝзикана** мест. Ето такава, ето онакова (Ис).

Ейтѝанка, **ейсѝанка**, **ейнѝанка**; **ейсѝанкан**, **ейтѝанкан**, **ейнѝанкан** мест. Това, това тук, онова; Това, това тук, онова (Ав).

Ейчишко с. Яйчице (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж).

Ек прил. Силен, здрав. *Еко муле* (Девеци).

Елек' м. Мъжка вълнена къса дреха с ръкави, общита с много гайтан (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж).

Елелие м. Прозвище, с което българите от Кирковския район наричат българите с мохамеданско вероизповедание от Смолянско.

Ела жс. Широколистно дърво от рода на елхите (Шм, Сол, Кир, Чак, Дм).

Еловѝца жс. Ялово животнo (Девеци).

Елоф прил. Който е от елово дърво.

Елово чучурѝче чучурука *ф байран* (ШлР).

Елпизирам гл. *исв.* Правя на бали тютюневи листа (Ав).

Елчийа м. Пратеник, посредник (КирР, Смл).

Елчуш нарч. Когато, колкото пъти.

Елчуш мина покрай вѝзи, тѝп нахѝдам на пѝрти (н. п — Зл).

Елшов прил. От широколистното дърво елха. *Вѝпѝзѝше ги чѝрно с елшови кѝри* (Сч).

Емелинка жс. Паразитно дървено растение, което се развива върху стѝбло на ела, бор и други (ДБ, Кво).

Енод'вам гл. *исв.*, **енод'а** св. Свършвам. *Енодих рабтата* (Девеци).

Ермитик м. Главоболес от уплаха (ШлР, Сп).

Есава, етава, енава мест. Тази тук, тази, онази. *Есава жѐна перѐ на рѣката* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Есва, етѡа, енѡа мест. Това тук, това онова. *Есѡа дѣте дѡи на училците* (Шм, Сол, Кир, Зв, Дци, Дм, Чак, ДК, ГК).

Есир м. Пленник. *Фѣра прис мѣне минѡа до три гѡдѡжѣре есирѣ* (н. п. — Зл, Ст, Сив).

Естѣ с. Ястие. *За дѣс н'амами пригѡтвено естѣ* (Гб, Кп).

Ефѣнк м., **ефѣнци** мн. Няколко тютюневи низи, изсушени заедно (Ег, Лм).

Ж

Жабек м. Ядивна билка, която се използва за чорба, баница и в други ястия (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Жагам гл. нсв., **жагна** св. Режа дърво с джага (Дб, Кво).

Жалавак м. Множество от хора. *Жѣнѣ, мѡжѣ, дѡѡа сас стѡтинѣ, гол'ам жсалавѡк* (ШлР).

Жалбино жс. Тѣга, печал. *Дѡ си похѡди, пошѡри по мѡйте денѣ жалбинѣ* (н. п. — Чп).

Жалка жс. Коприва (Лм, Девеци).

Жалта билка Жълто паразитно растение, кукувича прежда (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Жамадан м. Кѣса мъжка дреха с ръкави (Гб, Кп, Брн, Бш).

Жамканица жс. Ястие, приготвено от хляб, олио, изваро и полято с масло (Кор).

Жанлиѣ м. Зъл дух (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци, Дж, Чак, ГК, ДК).

Жанка жс. Малка ламаринена готварска печка (Пв, Хв).

Жаравина жс. Жарава (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци).

Жарен прил. Горящ (Шш).

Жеблина жс. Зъбен венец (Юг, Чп, Пг, Зц). *Жѣбр'а са гл. нсв.* Прозявам се. *Жѣбр'а са, че не спѡх тѡзи нѡи* (Вк).

Жегнат прил. 1. Опарен, изгорен. 2. Засегнат морално, оскърбен (Слв, Пт, Мм, Ус, Рво).

Жѣлба жс. Костенурка. *Варѡй кѡтѡ жѣлба* (Ег, Девеци).

Жѣлѡа жс. Жлеза. *Ймам жѣлѡа на шийѡата* (Ав).

Жѣлак м. 1. Жило на пчела, оса. *Оса ма ухѡпа и жѣлака остѡна вѡтре*. 2. Дѣбов или буков жѣлдѣ (Шм, Сол, Кир, Цр, Дм, Зв, Дж, Дци, ДК, ГК).

Жѣтгилѡ с. Желтък на яйце (Ав).

Жѣмала мн. Група кукури (Девеци).

Жержелѣ жс. Вид слива (Гб, Кп).

Жѣркам гл. нсв., **жѣрка** св. Викам, кряскам. *За било и нѣвило жѣрка* (Юг, Дб).

Жерѡпка жс. Черупка (Дб, Кво).

Жѣштѡина жс. Силна горещина. *Одѡвѡ йма голѣма жѣштѡина* (Кв, Сем).

Жибри мн. Прѣжки (Шш).

Живѡк м. Гулия с високо стѣбло и жълти цветове (Шм, Сол, Цр, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Живнувам гл. нсв., **живна** св. 1. Съвземам се от болест или голяма умора. *Фѣѣра го видѣх, стѡдри ми са да ѡе жѣвѡнало*. 2. Събужда се от зимен сън (за треви, цветя и дребни животинки).

Жигѣрник жс. Кървавица, пълнена с късчета черен и бял дроб (Юг).

Жижа жс. Лея. *Мѡѡата жѣжа ѡе сѣстра на мѡйка, пак нѣговѡата е сѣстра на тѡтка* ми (Хк).

Жилав'ак м. Здрав, силен човек. *Тѡкѡѣ жилав'ак р'ѡтко са срѣшта* (Кво, Дб).

Жилавик м. Многогодишно растение (метла), което през зимата се яде от дребния добитѣк (Дб, Кво).

Жил'ага жс. Жлеза (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак, ДК).

Жилка¹ Ж. Главна артерия на тютюнев лист (Ав).

Жилка² жс. Коприва (Зв, Дм, Дци, Шм, Кир, Сол, Жер).

Жингардѡк м. Малко звънче на добитѣк (Дб, Кво).

Жиневис прил. неизм. Упорит, своенравен, лош (Слв, Кт, Вв).

Жиѣ¹ прил. 1. Който живѣе. 2. *прен.* Възсурв (за хляб — Девеци).

Жиѣ² прил. Горящ. *Зѡми жѣѡи вѡгле и хи ѡгѡси вѡв вѡда, че му дѡй вѡдѡна да ѡа испѣ!* (Слв, Вв, Кт, Пт, Ус, Рво, Мм).

Жичка жс. Струна на инструмент (Лн). **Жл'чка** жс. Желтък на яйце (Кв).

Жѡвѣзда жс. Звезда, обикновено вечерница или зорница (Дб, Кво).

Жѡлѣзо с. Желязо (Девеци).

Жѡро м. Пумпал, въртележка (Дб, Кво). **Жуѡѡло с.** Дѡвка (Рб).

Жугѡвица жс. Буболечка, която, като ухапе, мястото се зачервява и сърби (Мар, Усл).

Жугѡл м. Огриска (Бч).

Жугѡлчѣта мн. Четвъртити глинени подпорки, на които се поставя тава за печене (Ав).

Жужул м. Дърво и плод на черна много сладка череша (Зб).

Жужур'ѡне мн. Кѣси чѡрапи (Пг, Чп, Мм).

Жѡлеѣ прил. Слаб, сух, изпит. *Жѡлеѡа мѡма нѡкой ѡа не ѡска* (Кв, Сем).

Жулниѡке жс. Жилава прѣчка (Дб, Кво).

Жумѡл'ак м. Юношеска игра, в която участвуват две групи от по 5—6 души и един пѡзач. Юношите от пѣрѡвата група се хѡвѡчат за рѣѣе в крѣг кѡто за хѡро. Всеки от вторѡта група се стрѣми да се качи на

гърба на някого от първата и, ако успее без да го удари пазачът, печели, и групите си сменят местата (Дб, Кво).

Жу́нка ж. Люспа от картофи или ябълка (Дб, Юг, Кво).

Жу́рко с. Атлазено женско палто (Ус, Рво, Чп, Пг, Смл).

Жу́ркун м. Шурец (Кво, Дб).

Жусу́р прил. неизм. Безстрашен, смел (СмнР, Смл, Кр).

Жи́лва ж. Костенурка (Дб, Кво).

3

Забазу́квам гл. нсв., **забазу́кам** св. Захвърлям с яд и пренебрежение (Ав).

Забаше́вам гл. нсв., **забаша́** св. Запазвам, закривам (Слв, Мм, Вв, Кт).

Забил'чек м. Гибел, нещастие. *Бра̀ни ми, майчо, кичица забил'чек да ми не стане.* . . (н. п. — 3б).

Забира́м гл. нсв., **за́бера** св. Подкарвам. *Забра̀х офи́цете и хи дока̀рах* (Чп, Слв, Чч, Пг, Мм, Рво).

Забла́г'увам гл. нсв., **заблаг'а** св. Овлажнявам, намокрям сено, слама (Слв, Пг, Вв, Кт).

Заблѐвам са гл. нсв., **заблѐна** са св. Уливам се, зангравям се. *Не бива да са заблѐ-ваш, че си губиш от работата* (Чч, Рл).

Забоди́'а ж. Забит в земята дълъг прът, около който се складира сено, слама, снопи и други (Лв).

Заборе́вам са гл. нсв., **забор'а** са св. Забравям се, изгубвам съзнание. *Чобстиш са заборе́ва, дти болестон му ѝе айнаквей* (Слв, Мм, Ус, Пт).

Заборе́н прил. Изгубил съзнание. *Води́гните го, то́ ѝе заборе́но, напарекайте го с вода* (Слв, Мм, Ус, Пт, Чп, Пг).

Забу́н м. Женска дреха с ръкави до лактите, пълнена с памук (Дор).

Забу́нче с. Къса женска дреха без ръкави (Мар).

Забу́тан прил. Залисан, замаян (Зц, 3б).

Забърквам гл. нсв., **забъркам** св. Преминавам, прегазвам високо жито или неокосена ливада (Ав).

Зав'алка ж. Престилка (Кл).

Заварва са гл. нсв., **завар'а** са св. 3 л. Загорява, полепва по съда (Шп).

Заварзу́лка ж. Муска. *Буди́нош ка̀та прѝс чилѝк нѝсеше заварзу́лка* (3б).

Завартка ж. Въртоп във вир. *Га́ са ка̀неш ф ре́ката, чу́вай са от за́вартка* (Бч).

Зави́фка ж. 1. Шушулка на зелен фасул. 2. Стебла на зелен фасул (Девечи).

Зави́вам гл. нсв., **зави́ия** св. Покривам сграда, завършвам я (Гла).

Зави́ва са гл. нсв., **зави́е** са св. 1. Покрива се. 2. Пораства и вълна *Остриганите офи́це доде са зави́идт, ве́черу хи фка̀рат ф сайди́та или в гори́цата на за́вет* (Чп, Пг, Мм,

Завлѐчена чорба Рядка каша (Гб, Кп).
Завра́там гл. нсв., **заврат'а** св. Прегъвам още един път ръба при шиене (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Заву́ва гл. нсв., **заву́е** св. Почва да вие (куче, вълк — Шм, Сол, Кир, Зв, Дм).

Заглау́чвам гл. нсв., **заглау́ча** св. Захвърлям с яд и презрение (Ав).

Загор'авам гл. нсв., **загор'а** св. Гурелясвам (Ав).

Загоре́ста прил. Черна с бели шарки по главата и врата (за коза — Дб, Мар).

Загра́дам гл. нсв., **заград'а** св. Започвам да правя нещо голямо, важно *Mim'o си свабба заградй.* . . (н. п. — Дс).

Заграде́н прил. Задържан, арестуван (Др).

Загрѐсвам гл. нсв., **загрѐсна** св. Обсаждам, затварям. *Загрѐсвам го и не́ма да мѝрда* (Хк).

Загрѐснат прил. Затворен, обсаден. *Загрѐснат, та не мо́же да мѝрда* (Хк).

Загужва ма гл. нсв., **загужѐ** ма св. безл. Присяда ми. *Фсе́ ма загужва ца́рвичин ле́п* (Ох, Мл).

Загър'лам са гл. нсв., **загарл'а** са св. Задавам се с храна (Ав).

Задме́рвам са гл. нсв., **задме́р'а** са св. Скривам се зад нещо. *Слѝсни са, гѝро, спѝши са, да си на, гѝро, за́дме́риш от клѝти ту́рце же́нла́те* (н. п. — Зл, Ст, Сив).

Заднишкѹм нарч. Назад. *Варвѝ за́ниши кѹм* (Ав).

Зайу́здвам гл. нсв., **зайу́зд'а** св. Поставам оглавник на добитък, за да го застава да върви по-бързо (Дб, Мар).

Зайчи кѹтка Иглика. *Бѐла зайчи кѹтка* (Девечи).

Закла́ден прил. Приготвен, натъкмен. *Йа́ там си, ма́мо, наме́риш тѝр бу́лки, тѝр за́клáдени* (н. п. — Пп).

Закла́тка ж. Огън, който гори пред отворна пеш, за да топли сложения в нея хляб (Кос).

Заклѐштва са гл. нсв., **заклѐште** са св. Извършва полов акт (за куче, вълк и други — Брн, Бщ).

Закопа́ва са гл. нсв., **закопа́е** са св. 1. Навлиза дълбоко в земята. 2. *прен.* Закъснява с изпълнението на наряда си. *Ага́ ни дойѝт офи́цете, ма́ндрата са закопа́ва* (Чп, Бг, Зц, Мм, Чок).

Закоп'алка ж. Приспособление за стягане от всички страни (Лл, Сит, Слв).

Закрѝша са гл. нсв., **закрѝше** са св. Запльва се, започва да се чуи, спира се. *Ура́лото са закрѝша* . . . (н. п. — Ус, Рво).

Зал'азвам гл. нсв., **зал'аза** св. Навлизам. *Зал'азахме́ ф бѝлгарска зе́м'а не́ пот ту́рска влáс* (Слв, Пг, Пг, Мм, Чп, Зц).

Залагу́нске ж. Дажба картофи, трици при доене на крава (Кво, Дб).

Зализувам *гл. нсв., залижа св.* Добли-
кавам се плътно до някого. *Зализуват са*
и са варт'от като калажие (Чп, Пг, Зп,
Пт, Слв).

Залиг'ава *гл. нсв., залитѐ св.* Уплашва се,
та, сърцето му се обръща. *Като ги вид'а*
млат Лазар, на Лазар сърце залит'а
(н. п. — Пер).

Залѝжен *прил.* Застлан, приготвен за
лягане. *Ий ти плѝн'а, положи му, искачи*
са на чардаци, постѝлено, залѝжено (н. п. —
Ус, Рво, Мм).

Залу'аф *прил.* Замаян, не на себе си.
Тѝй жено ѝе залу'ава (Лн).

Замармѝл'вам *гл. нсв., замармул'а св.*
Увивам, скривам нещо (Кво, Дб).

Замбура *жс.* Тамбура. *Бѝйко си кѝпил*
замбура (Кп, Гб).

Замбурисам *гл. нсв.* Свира на тамбура.
Бѝйко вѝке замбуриса (Гб, Кп).

Замѝй *гл. нсв.* Кѝнти, звѝни. *Што ти*
двѝри замѝха — *Замѝле са, замѝле,*
мѝма кл'ѝчи ковѝше (н. п. — СП).

Замѝриквам *гл. нсв., замариквам св.* Ов-
лажнявам, намокрям (Слв, Вв, Кт).

Занѝквам *гл. нсв., занѝква св.* Закривам.
Растѝ ми, растѝ, селвѝйко, да ми, селвѝйко,
занѝкнеш Бѝл'офска чѝста махалѝ!... (н.
п. — ШлР).

Занѝца *гл. нсв.* Залязва, скрива се. *Слѝн-*
цето занѝца (Ав, Чер).

Занѝцки *прил.* Западлен. *Занѝцки вѝтер*
дѝе, затѝй мрѝзи. Занѝцко слѝнце ни грѝе
(Рво, Ус, Смл, Слв, Пт).

Зан'аквам *гл. нсв., зан'акам св.* Започ-
вам да развѝждам животни, растения (Бч).

Занарѝнища *жс.* Неизлюпоено яйце, за-
пъртък (Девѝци).

Занѝк *м.* Определяне датата на сватбата
(Ав).

Занѝн'ва *са гл. нсв. Занѝн'а са св.* 1 Пуша
паян от устата си от силно напрежение при
бигане (за яздитен добитѝк). 2. Бързо,
стремително кара добитѝк (Лл, Сит).

Занѝтлѝвам *гл. нсв., занѝтлѝва св.* 1. За-
мреждам. *Занѝтлѝвам здран царвѝл'*. 2.
Обърквам започната работа (Лл, Слв,
Вв, Кт, Мм, Сок, Ус).

Занѝхвам *са гл. нсв., занѝхам са св.* За-
душавам се, запѝхтявам се (Гла).

Занѝцам *гл. нсв., занѝча св.* Нося пода-
ръци на годицината в деня преди сватбата
(Ав).

Занѝча *са гл. нсв., занѝче са св.* Заздравя-
ва (за рана — Дб, Кво).

Занѝчило го ѝе *гл. безл.* Нанесло утайка
от водна стихия върху посев, затлѝчило,
(Кво, Дб, Юг, Пв, Хв).

Запойлка *жс.* Билка, която упоява, за-
майва. *Че ми либе ф' сърце фл'а'ло, омил'ало*
билки пѝло, запойлки да напоѝ мѝлка мѝма
(н. п. — Рк).

Запредиак *м.* Вретено, върху което е на-
предено съвсем малко прежда (Дб, Слв,
Кво).

Запѝретка *жс.* Пола на дреха, извезана така,
че при запѝтване да се вижда украсата
(Чер, Ав).

З'ар част. Нима. *Стѝни ми стѝни,*
девѝйко, з'ар не мѝ са си настѝло... (н. п. —
Кес).

Заранка *жс.* Паница с гозба, донесена от
близки ѝ сѝседни на младоженката в новия
ѝ дом, която тя е длѝжна да опита (Шм,
Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Зараржѝ *м.* Пакостиник (Ав, Чер, Девѝци).

Зарафат' *прил.* Лош, заядлив (Мм, Слв,
Кт, Вв).

Зарафлѝк *м.* Черна тантела, с която се
обшивали забрадките (Дб, Кво).

Зарѝна *са гл. нсв.* Затича се. *Зарѝна*
са мѝма от сѝло на сѝло, от сѝло на сѝло,
от мѝма на мѝма, мѝма да си трѝси, брѝта
да ѝжѝни, брѝта да ѝжѝни, низѝм да не
хѝди (н. п. — СП).

Засѝмен *прил.* Който е в безсъзнание
(Шм, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак,
Кт, Вв).

Засѝчам *гл. нсв., зѝсека, зѝсеча св.* Раз-
гневявам се, апострофирам (Чп, Пг, Зп,
Мм, Слв).

Заслѝн'ам *гл. нсв., заслон'а св.* Поставям
нагорещени камѝни пред отвора на пещ,
когато хлѝбът се пече (Слв, Пт).

Заслѝн'а са гл. нсв. Започва да се пече,
образува тѝнка коричка (за хлѝба в пещта —
Гъл, Бч).

Засмѝл'вам *гл. нсв., засмол'а св.* Правя
тесни каналчета по кора на бор, за да се
стича смола в специални гърнета (Смл,
Мм, Пв, ШлР).

Застѝпам *гл. нсв., застан'а св.* Отстъп-
вам, обръщам се назад. *Очи ти дѝвам*
да глѝдаш пак ти назѝт, назѝт са застѝпаш
(н. п. — Дс).

Засѝквам *гл. нсв., засѝча св.* Свивам,
сѝбирам около себе си. *Пѝстой, либе,*
пѝчакай ма, да засѝча сѝво стѝдо, да ѝздоѝа
прѝсно млѝко, да намѝжжа бѝли рѝце, да си
брѝкна ф' пѝзухите (н. п. — Чн).

Засѝкан *прил.* Неразгадан, мъчен за
изясняване. *Тѝзи рѝбота ѝе млѝго засѝ-*
кана (Лл, Сит).

Затѝгам *гл. нсв., затѝга'а св.* Запушвам
(Мар).

Зѝтен *каш* Задна дѝска на самар (Шм,
Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци, Чак).

Затракал *м.* Човек, който с постоянните
си въпроси, досажда, досадник (Лм, Ох).

Затрѝг'ува *гл. нсв., затрѝг'а св.* Насища
(за тѝлства храна — Мар).

Затѝгвам *гл. нсв., затѝг'а св.* Окопавам
растение и слагам повече прѝст около ко-
рена му (Ав).

Зафал'ам гл. нсв., **зафал'а** св. Говоря хубави неща за някого. *И д'восо ни йе за сакѡѳ чилѣк, алѣ данѣ зафал'а* (Слв, Мм, Пт, Ус, Рво, Смл, СМНР, Чок, Сф, Лев, Дун, Тн, Кр).

Зафатан прил. Хубав, напет (Лев, Бс, Сок).

Захартѣсва гл. нсв., **захартѣса** св. Отслабва, става тънък. *Кѹчетата захартѣсват, агѣ са хрѣн'ат л'у с цѹйк* (Чп, Бг, Цц, Мм, Пг).

Захлуиак м. Стъпаемо ножче (Бч).

Захѡжани с. Забременяване, спиране на менструацията. *Нивѣстата й в захѡжани* (Гб).

Зачин'авам гл. нсв., **зачин'а** св. Забивам колчета на земята и кръстосвам нишките на основата, за да я подготвя за тъкане (Ав, Чер, Девеци).

Зачѹвам гл. нсв., **зачѹвам** св. Опазвам, отглеждам. *Сѣлата са зачѹвали дѡвора, пѣсните и бѣлгарските носии* (ДХ).

Зачумбѣрвам гл. нсв., **зачумбѣра** св. 1. Поставам обрчи на каче. 2. Затварям от всички страни, обсаждам (Лл, Сит).

Защѣик нарч. Защо? *Сѣно ле, мѡй сѣно ле, защѣик ми го си довѣло* (н. п. — Нс).

Защѡкто сз. Защото. *Вартѡломѣй са тѣчъ за грат и фартѹна, защѡкто хъ дѣва, акѡ го пѣ тѣчѣт, жѣда гъ накѡжѣ* (ШлР).

Збѡлно нарч. С мъка, мъчно. *Итѹнѹка рѣна крушѹмува збѡлно са скрѣва* (н. п. — Зл, Ст, Сив).

Збѡра са гл. нсв., **зберѣ** са св. Степва се в тепавицата при валяне (за аба, шаяк — Девеци).

Збѣрник м. Бирник (Зб, Пв, Хв).

Збѣротина жс. 1. Множество различни хора. 2. Много и най-различни неща на едно място (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Жер, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Збѣлѣсвам гл. нсв., **збѣлѣсам** св. Залавям престѣпник на местопрестѣпленieto. *Збѣлѣсах да насѣ офиѣте ф чѹзда ливѣда* (Ив, Хв, Мл).

Збѡжувам гл. нсв. Сближавам се, приобщавам се към бога. *Данѣ не збѡжуваши пред бѡга дѹма да дадѣ!* (н. п. — Пер).

Збрѹсвам гл. нсв., **збрѹс'а** св. Върша набързо и небрежно (Дб).

Збрѣскан прил. 1. Напрѣскан. 2. Сбръчкан. — *Што ти са, бѣбо, зрѣскани дѣцѣ?* — *Снахѣ ми ги е с метла збрѣскала, дѣти не сѣм кѡштата смѣла* (н. п. — Чн, Вг).

Збѣрканко прил. Което слабее, крее, не вирее (Девеци).

Звѹница жс. Дива ягода (Рко, Бб).

Згажѡсвам, згажѡсувам гл. нсв., **згажѡсам** св. Открадвам. *Мѣне ми нѣма шѣлѣйѣ, коѣ йѣ свѣне згажѡса* (н. п. — Ох, Мл).

Згарг'ѡсвам, згарг'ѡсувам гл. нсв., **згарг'ѡсам** св. Открадвам. *Мѣне ми нѣма шѣмѣйѣ, коѣ йѣ свѣне згарг'ѡса!* (Мл, Ох).

Згардѣква са гл. нсв., **згардѣка** са св. Зарѣмжава (Дб, Кво).

Згѣпен прил. Объркан. *Згѣпено прѣло не правѣ работѣ* (Кв, Дб).

Згѣп са гл. пов. Смести се (Девеци).

Зглѣшам гл. нсв. Съгласувам, хармонирам. *Зглѣшам цѣлата дѣзѣйна чѣнове* (ГД).

Зголѡпар'авам са гл. нсв. зголѡпар'а св. Сбличам се гол. *Зголѡпарѣхмѣ са и са фѣрлѣхмѣ фаф вѣра* (Дб, Кво).

Зграмадар'ава са гл. нсв., **зграмадарѣе** са св. 3 л. Сгромолясва се (Лл, Сит).

Згур м. 1. Стурия. 2. Гурел (Чак).

Згѣрмѣчване с. Сборичкване. *Стѣнало голѣмо згѣрмѣчване на збѡра* (Сч).

Згѣрчило ма ѣе гл. безл. Схванало ме е — според поверието — наказание от разгневен зъл дух (Ав, Чер).

Здарвѣн прил. Премързнал, вкочанясал. *Акѡ идѣнето йе здарвѣно, офиѣрат го фѣнѣса вѡтре до дѡган'а и го грѣе* (Мм, Слв, Чп, Пг, Бг).

Зѣйнал м. Алчен, ненаситен човек (Цв).

Зѣлена грѣна жс. Врана. *Агѣ дѡйде зѣлената грѣна, трѣбѣва да са саѡй рѣпка-та* (Девеци, Ав).

Зѣленѣй жс. Храст със зелени през цялата година листа без трънки, който се използва за паша на козите (Шш).

Зѣмен дѣп Дѣбово дърво великан, което рядко се среща (Пв, Хв).

Зѣзелѣ'а жс. Земетресение (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Зил' м. Мъжец. *Зил'ат ми йе паднал, затѣй сам бѡлан* (Вн, Жъл).

Зинѣйф м. Тънък памучен плат, тензух (Гб).

Зѣфка жс. Тънък човкообразен прибор на поливалка, с който се поливат единични неразвити още растения (Бз).

Злѣ-и-дѡбрѣ прил. Редувано вдяване по една и две жички във всеки зъбец на гребена при основата на тъканта (Слв, Пт, Вв, Кт, Тик).

Злѣнка жс. Шина. *Привѣрзали му рѣката сас злѣнки* (Ав).

Златѣн брѣмбар Майски брѣмбар (Пок).

Златокрѣйла жс. Пчела със златни крилца. *Пчѣлите са разройха, вѣрит пчѣлици златокрѣйли* (н. п. — Чер).

Злогидѣй м. Момче пакостник. *Чѹли, Дѣно, илѣ нѣ си, гѣдѣ са збѣрат харѣмѣи, харѣмѣи, злогидѣи?* (н. п. — Дрб).

Змѣйник м. Митическо същество, змей (СМНР, Смл).

Змѣйна Мѣра Място, дето се вѣдят много змии (Ав).

Змѣйче с. 1. Малко току-що родило се змѣйче. 2. Тѣнка плитчица от естествена коса на девойка-българка с мохамеданско вероизповедание в народните песни (СМНР, Чн, Рд).

Знаене с. Знание Чурѣшко цѣрна чурѣшко, штом прѣлет цветици, чурѣшко, цѣрни чурѣши не родили? Дали от бѣга гѣспода, или от мнѣго знане (н. п. — Пп).

Знаени м. Познат човек. От чѣздо село знаници . . . (н. п. — Чок, Тн, Кр).

Знаком прил неизм. Познат. Чилѣкас ѡе знаком на сички (Ус, Рво, Смл).

Зѣбалник м. Раничка на зѣбен венец (Девеци, Лм).

Зѣмам гл. нсв. Започвам. Зѣло ѡе да загниѣ (Девеци).

Зѣна прил. неизм. Слаб, недорасал. Зѣна рѣш, зѣна овѣс (Кво, Дб).

Зѣне гл. св. Дръне, звъне. Катѣ си рѣвили, зѣннало еднѣ гѣрне с жѣлтици (Лл, Сит).

Зрѣе гл. нсв. 1. Зрее. 2. Сѣхне. Имансѣ-зат сѣрене, агѣ са прицадѣ, остаѣа са на пишкѣунѣа на мѣнората да зрѣе (Мм, Чп, Пг, Бг).

Зуленница жс. Муха, от чиито яйца червѣсват животинските продукти (Лв).

Зумбак м. Перуника (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Зумбѣулѣче с. Цвят на царевица (Кир, Сол, Шм, Чак, Зв, Дм, Дж, Дци, ДК).

Зѣнке жс. Колан. Стамбѣлска чѣмра чѣрвѣна, измѣрска зѣнкѣ зѣлена. . .

Зѣнки мн. Плетени врѣзки с пискюлѣчѣта на края, с които се врѣзвали крачѣли на мѣжки шалвари в миналото (Гб, Кп).

Зѣрва жс. Овощно дѣрво от рода на мушѣлицѣ (Гб).

Зѣбал м. Раничка на зѣбен венец (Ав, Лм, Девеци).

Зѣбалци мн. Зѣбни венци (Девеци).

Зѣлци мн. Прѣчка с жѣлезни назѣбени граища, която разпѣва тѣканта в домашния тан (Ав, Пок).

И

Игла жс. 1. Игла за шиене. 2. Жило на чѣла и оса (Жер, Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Чак, Дци, ДК, ГК).

Иглак м. Кърпа за лице (Шм, Сол, Зв, М, Дж, Кир).

Иглич, игличка, иглич, иглѣч м. Иглика (М, Вак, Рвн), (ДК, ГК, Чак, Дци, Зв, Дм), (Ав).

Игрѣло с. Играене. Сѣд нѣсто игрѣло докарѣ двѣикисѣ (Ус, Рво, Слв, Мм, Дж, Чп, Пг).

Игра на магѣре Детска игра прѣскочибила (Зв, Дм, Дж, Чак, Кир, Дци, ГК, С, Шм).

Избѣрзам гл. нсв., избѣрзам св. Изварвам (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Избербѣгтам са гл. нсв., избѣрбѣгтам са Падам лошѣ с цялото си тѣло (Пг, Мм, Сок, Зц).

Избива са гл. нсв., избие са св. Сбѣдва се. Мѣр, тѣ си лѣка лѣфтера тѣбе са сѣи не избива, стан са, Тѣдѣро, прѣмени с тѣйата лѣпа прѣмена (н. п. — СК).

Избѣтнѣат прил. Износен. Избѣтнѣат хустѣн (Гб).

Извѣдани с. Поднасяне подарѣк на деѣвойката от момѣкова страна при черпене на гѣстите с цел да я накарат да не се скрива повече от тях (Гб).

Извивам гл. нсв. извийа св. 1. Завивам нешѣ вѣв вид на дѣга или колѣло 2. Сѣвршвам много от заплануваната си работа. Айсѣйа нидѣла си изѣих байѣ работа (Слв, Пт, Вв, Кт, Мм, Тик).

Извидан тестемѣлѣ Бяла или цветна кърпа, с която в миналото крѣстницѣта повеждаѣла младоженѣката от бѣщиния ѣ дом кѣм дома на младоженѣца (Рво, Ус, Лев, Мм, Слв, Пт).

Изводища жс. Алабаш, цвекло, зѣлка и други, които се сѣят за семена (Дб, Кво, Лс).

Извратѣвам са гл. нсв., извратѣа са св. Ставам лош, опак (Чп, Пг, Мм, Рво).

Изговѣрѣшѣци нарч. Изговарѣйки (ШлР).

Издебните с. Мѣсто, отѣдѣто най-чѣсто вѣлѣктѣ се яѣва и дебне стаѣто (ШлР, Чп, Бг, Зц, Мм).

Издѣвам гл. нсв., издѣна св. Страдам, изплащам. Млѣго грѣхѣве сам правѣл, та сѣга ги издѣвам (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм).

Издѣрабѣнес прил. Едѣр, снажен, груб (Лв).

Иззѣпнувам гл. нсв., иззѣпна св. Запѣвам, залѣствам. Дѣйди, дѣйди, мѣло либе, довѣчера, додѣ не сме вѣчѣрѣли, мѣли нѣрѣти иззѣпнали (н. п.) — Вг).

Изигла нарч. Сѣвсем нов, сега дѣнесен от шѣвача. Нѣва прѣмена, кадѣга изигла изѣдѣна (Слв, Пт, Вв, Кт, Мм, Ус, Рво, Сок, Лев).

Изѣофтѣа гл. нсв., изѣофтѣе св. 3 л. Губи от сѣдържаниѣто и аромѣта си на прѣлет (за кромиѣ, чѣснов лук — Девеци).

Изѣѣсмувам гл. нсв., изѣѣосмѣа св. Развращавам (Кв).

Излѣс¹ м. Раничка на ѣзика (Ав).

Излѣс² м. Излизане, сѣвршване, край. Днѣс ѣе излѣс мѣсеѣа (Пв, Хв, Чп, Ус, Рво, Лев, Мм, Лев, Мм, Слв, Тн, Зв, Дм, Кир, Жер, Шм).

Излѣжѣвам гл. нсв., излѣжѣа св. Почѣствам тѣква от семѣите (Ав).

Излѣжѣвам гл. нсв., излѣжѣа св. Правѣ малѣка ѣмичѣка (Слв, Вв, Кт).

Излѣчен прил. Издѣлбан. Излѣчѣно дѣрво за корѣто (Слв).

Излѣшѣтам гл. нсв., излѣшѣгтам св. Излѣгѣвам, измамѣвам (Рво, Ус, Смл, Лев, Слв).

Излѣушѣтам гл. нсв., излѣушѣгтам св. Удрѣям плѣсница (Чп, Пг, Чр).

307

Источен прил. Израснал високо, строен. *Источена като жбрда* (ШлР, Ус).

Истрива са гл. нсв., истрие са св. Излиза наяве, открива се. *Одбавили го са, ала работата са истри по-сѣтанко* (Слв, Мм, Ус, Рво, Лев, Рд).

Исчегъртам гл. нсв., исчегъртна св. Изгъртам. *Исчегъртах си каменчето от прѣстена, та стана грѣзно* (Кво, Дб).

Исчепатва са гл. нсв., исчепате са св. 3 л. Разриваща се, пада морално (Нд, Зл).

Исчупва са гл. нсв., исчупе са св. Измѣтва се. *В дѣн ми лежи лѣта — змийа, върше кѣри си ф соколи да ми вие вѣто гнѣздо да исчупи дрѣвни змийки* (н. п. — Бок, Сит).

Исчур'ава гл. нсв., исчурѣе св. 3. л. Поврежда се вследствие на влага (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Иשמориквам гл. нсв., иשמорикам св. Иשמорвам. *Иשמорика нѣшто, ала са ни разбрѣ кинѣ* (Слв, Пт, Ус, Рво, Мм).

Ичимѣн, ичумѣн м. Ечемик (Девечи, Лм), (Ав).

Ичимѣк м. Цирейче на клепача на око-то (Девечи).

Иштем гл. нсв. Търся. *Тарнал да иште крадеца* (Зв, Дм, Дж, Кир, Сол, Шм, Кир).

Иштер м. Малко ножче (Тп, Длс).

Иштрапвам гл. нсв., иштрапна св. Из-тръпвам (КирР)

Й

Йа, йас мест. Аз. *Йас му вѣка да дѣйде с мене, йала откѣчи* (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК), (ДолД, Гм).

Йагал м. Кошара за дребен добитък вѣн от селището, където има и колиби за овчаря. *Та стана сѣво, отиде ф негови старѣ йагале* (н. п. — ДХ).

Йаглѣчи с. Кърпичка (Гб).

Йадовит прил. Гневен, ядосан. *Млѣго ѿе йадовит, не гѣ закачайте* (Шш).

Йагне с. 1. Агне. 2. Бяла точица на но-кѣт (Лн).

Йагнѣница жс. Току-що обагнила се овца. *Йагнѣниците двѣ-три дѣни не хѣдат сас стадото, а са фѣкват да пасѣт ф избуйдалата нѣва* (Мм, Сок, Чок, Ус, Рво, Слв, Пт).

Йажба жс. Омраза, караница (Дб, Кво).

Йазма жс. Малък неограден извор, аязмо (Пок).

Йакташ м. Другар, приятел. *Йакташе си му дѣмаха: хѣйде си йдим нагѣре* (н. п. — Чп, Мм, Бг, Слв, Пт, Ус, Чок).

Йалѣче, улѣче мн. Прозвище, с което българите от Средните Родопи назовават турците от Кърджалийско (Ус, Рво, Смл), (Слв, Вв, Кт, Мм, Пт).

Йалѣнка жс. 1. Кола, с която се превозва сѣно, слама и др. 2. Кола, с която в миналото превозвали хора през р. Върбица (Шм,

Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Йамѣр дуvasѣ Молебен за дѣжд, извърш-ван предимно с участие на деца край извор (Девечи, Ав).

Йат м. Обор. *Йѣ ти йѣтен, вѣржи кѣнен, йѣ ти плѣне, пѣложки му, искачи са на чарѣтан, постѣлено, залѣжено* (н. п. — Сит, Бок, Дед).

Йатка жс. 1. Семка на тиква, диня, пѣ-пеш кратуна (Рвн). 2. Костилка (Вб).

Йатѣф нарч. Ето тук. *Йатѣф са дѣ-кето и майке му* (ШлР).

Йахаштѣм нарч. Яздейки. *Йахаштѣм отидѣха и куцашѣтѣм са вѣрнаха* (н. п. — Ус, Рво, Лев, Дун, Мм, Слв).

Йѣва част. Ето. *Тамѣн товѣ издѣмале йѣва, одѣл до двамѣна, до двамѣна лѣди млѣди* (н. п. — Вг, Чн).

Йѣкос м. Здравина, сила. *Нѣма надвѣ-ване нѣгована йѣкос нѣкаде ф пѣшаса окѣ-лийа* (Ус, Рво, Смл, Мм, Сок, Слв, Пт, Вв, Кт).

Йѣлдѣс м. Скъпоценен камѣк. *Че му ѿе млѣго лиѣнен до дѣведѣс йѣлдѣс*... (н. п. — Ус, Рво, Смл, Дун, Лев).

Йѣр м. Седло на кон. *Прилѣга го катѣ на магѣре йѣр* (Ус, Рво, Смл).

Йѣрѣк м. Кошара за дребен добитък. *Лѣбе ти плѣче ф сарѣн, кѣнче ти цѣвли ф айѣтен, обѣне блейѣт ф йѣрѣкен* (н. п. — Кес).

Йѣто с. Ядене. *Йѣто и пѣто да му мѣсли стопѣнат*. (Думата се употребява само в съчетание с пѣто с. пиене — (Ус, Рво, Мм, Чп, Пг, Чок, Тн, Кр, Слв).

Йобрадѣтничѣше с. ув. Досаден старец с голяма брада. *Йажѣнѣла, йодомѣла ма си на нѣкѣва старѣ йобрадѣтничѣшѣте, брадѣшѣте му бѣшка на йѣстро фѣдѣнѣшѣте* (н. п. — Мур).

Йѣруска прил. Гергѣвска (Гб, Кп).

Йѣос м. Сърцевина на дѣрво с възчервен цвят (Юг, Дб, Кво).

Йѣсмѣ жс. Скитница, лека жена (Кв, Сем).

Йѣва жс. Птиче гнездо (Девечи).

Йѣзда жс. Дух на неотдавна починало дете (Гб, Кп).

Йѣудѣка жс. Разлика. *Тѣк нѣма тѣдѣя приѣка, приѣка, йѣнѣк, йѣудѣка*. (н. п. — Чн, Вг).

Йѣузѣм прил. неизм. Дѣлѣг. *Мѣмнѣ ле мѣри йѣвава, кѣй бѣше снѣшка йѣ вѣзи на вѣшѣте йѣузѣм пѣтоне, та си са крѣхто смѣхѣте* (н. п. — Сит, Бок, Лл).

Йѣулкѣр м. Съзвездие от седем зве-зди, което се явява между 17 и 27 май (Девечи, Ав).

Йѣумѣк м. Малко кѣлбо скѣпи конци за бродерия (Вк).

Йѣунѣчка жс. Двегодишно женско теле (Ав).

Йуреблие прил. неизм. Смел, сърчат. *Адиби адин йуреблие отишол да пасе мѹлетата ф чѹзда ливада, ала му изг'ало сол'ено* (Слв, Тик, СМНР, СМЛ).

Йурнувам са гл. нсв., **йурна** са св. Затичвам се, спущам се (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Чак, ДК, ГК).

Йускѹ ж. Войска. *Цар поздыга, йускѹ бѹре* (н. п. — Дрб).

Йуч'увелие прил. неизм. Който наследява цялото имущество на своя тѹст, по-неже е приведен зет и води най-малката му дъщеря (СМНР, СМЛ, Ус, Рво, Слв).

Йучо гл. нсв. Чета. *Поддайте ми, мѹла мѹйко, бѹло кнѹга да ѹа йучо, мѹла мѹйко, да си вид'о* (н. п. — Чн, Вг).

К

Кабзумали м. Бирник (Гб, Кп, Шх). **Каванос** м. Дълбоко гърне с широк отвор (Чп, Пг, Бг, Зц).

Каварѹ ж. Измислена смешна случка (Рво, Ус, СМЛ, Чок, Гла, ШЛР).

Каварѹвам гл. нсв. Измислям смешни случки (Рво, Ус, СМЛ, Чок, Гла, ШЛР).

Каврак прил. неизм. Стройна, напета, хубава (за девойка — Кир, Сол, Шм, Жер, Дм, Зв, Дци, Чак, ДК, ГК).

Каврамѹ ж. Сърп, на който острата част е почти права (Жъл, Бз).

Кавурско петѹлче Пѹстра птичка, по-голяма от кълвача, която, щом кацне, започва да подскача (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Кадаф, **кадах** м. Чаша. *С кадаф пийѹт сѹчко какѹдѹ са тиѹ* (Ус, Рво, СМЛ).

Кадийка ж. 1. Непрелетна птичка колкото врабче (Ав). 2. Градинско цвете. *Да си ми виѹши, друшке ле, кѹткине и кадийка.*

Кадилка ж. Прекадяване вечерта срещу Василевден, Коледа и Великден. *Мѹйка с'акога на кадилка е пригѹтвила различни гѹзби за трапѹзата* (Лн).

Каднувам гл. нсв., **кадна** св. 1. Прекадявам малко. 2. Прен. Сръбвам по малко алкохол. *Мѹса да си каднал мѹлачко, хѹ на бас!* (ШЛР).

Кадѹнка ж. 1. Девойка или млада жена туркиня. 2. Прен. Див мак (Чак, Дм, Зв).

Казѹк м. Шейна. *Будни децѹ имат казѹк и са вѹз'ат по снегѹ* (Юг, Бш, Пок, Мар).

Казѹл м. Кошничка за устата на добитѹк, която не му позволява да яде, когато превозва снопи и др. (Брн, Бш).

Кайк м. 1. Лодка. 2. Буталка. *Ойноф кайк ѹе ѹак и мѹдог трѹе* (Бз).

Кайматлийа прил. неизм. Уважаван, та-чен. *Л'ѹбено севгилийена, д'ѹк'ѹнен каймат-лийана* (н. п. — Ст, Гла).

Какѹк м. Естествена дървена кука (Слв, Мм, Вв, Кт).

Калѹ ж. Острие на брадва (Девеци). **Калайдѹсва** са гл. нсв., **калайдѹса** са св., 3 л. 1. Придобива лѹскавина с калай. 2. Прен. Придобива лѹскавина чрез заледяване (Брн).

Калап'асѹм гл. нсв., **калап'асѹм** св. Правя на пакети. *Калап'асѹми т'ѹт'ѹна* (Кп, Гб).

Калбѹк м. Облак. *Голѹми калбѹци тѹр-ма* (Дб, Кво).

Калбѹчма са гл. нсв., **кѹлбучна**, **кал-бучна** са св. Премятам се през глава. *Кал-бучнах са, та чѹк ф падината са пѹйдах* (Зв, Дм, Кир, Шм, Сол, Слв, Мм, Ус, Рво, Кт).

Калварка ж. Царевичен кочан със зѹр-на (Гъл, Мар).

Калвач м. Инструмент за издѹлбаване дѹрво, подобен на човка на кълвач (Брн).

Калвачка ж. Малка брадвичка за кѹл-цане на зеле и др. (Дор, Рк, Кос).

Калдѹвам са гл. нсв., **калдѹвна** са св. Премятам се през глава (Ав).

Калескарска торбѹца Украсена торбичка, с която ходят да канят на годеж и сватба (Мар, Дб, Кво).

Кѹлец м. Висок шит вълнен чорап. *Рѹ-бана да ѹе с кѹлец, чѹзмене да са с кичил'ки* (н. п. — Ус, Рво, СМЛ).

Калинка ж. Насекомо калинка-малин-ка (Девеци).

Кал'ѹ ж. Става (Шм, Сол, Жер, Зв, Дм, Кир, Чак, Дци, ДК).

Кал'ѹ ж. Висок шит вълнен чорап *Зѹн, Мѹро, зѹн кал'ѹ, иѹту ти гѹра звѹнѹше, зѹйѹ тѹпан чѹкаше, мѹчка пѹта мѹсеше, вѹл'ѹ сѹна жѹнене* за мѹчкина дѹштера (Ус, Рво).

Калѹчка прил. неизм. Благата, честита. *Калѹтѹчка тѹйа мѹйка, дѹто хрѹни такѹф сѹна; пѹ-калѹчка девѹйѹща, дѹто л'ѹби такѹд л'ѹбе...* (н. п. — Ив).

Калтѹк м. Седло за язда (Вк).

Кѹли мн. 1. Женска дреха, която се носи под ризата, украсена със стари мотиви с черни конци (Ав, Чер). 2. Плетени чорапи без ходила (Рвн).

Кѹлѹне мн. Два вълнени, окрайчени с гайтан плата, които се носят от ходилата нагоре и се закопчават отзад с телени коп-чета (Сч).

Кал'ѹне мн. 1. Крачолы на потури. 2. Високи вълнени терлици, които се закопчават отзад с телени копчета (Шм, Сол, Дж, Дци, Дм, Зв, Кир, ДК, ГК).

Калѹк м. Извита сабя. *Ф ракийе дарѹей калѹкан, на рѹмо иѹси сил'ѹхан* (н. п. — Жъл).

Калѹч м. Дървена подпора на воише на рало (Девеци).

Калѹчка ж. Назѹбена чукалка, с която се очуква лен, за да се очисти от стеблата (Сч, Лн).

Каматиѐна *г.л. нсв.* Хубавая, разхубавявам се. *Колкото варей по каматиѐе* (Ус, Рво, Лев, Дун, Смл, Чп, Пг, Зп, Мм, Слв, Пт).

Каматиѐште *с.* Порой. *Страшно каматиѐштите, друѐщи ни ѝд бѝло* (Зб).

Каматѝ *жс.* Бъркотия, неразбория. *Такава каматѝ никога не бивала* (Дб, Кво).

Камбѝла *жс.* Див мак. *Цѝла лѝвада са ѝе червѝннала от камбѝли!* (Мар).

Камѐне *мн.* 1. Камѐни. 2. *Прен.* Мѐниста за гердан (Зл, Стр).

Камѐничка *жс.* 1. Камѐче. 2. *Прен.* Вид врабче, което прави гнездото си в зидове (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Цр, Зци, Чак, ГК, ДК).

Камѐнок *м.* Каменисто необработваемо място (Лл, Сит, Слв).

Камѝлска мѝрѝфка Необикновено едра мравка. *Камѝлската мѝрѝфка ѝе висѝка и сидѝгата хи ѝе натрошѝна и издѝгната като на камѝла* (Шш).

Камшѝи *м.* Див мак (Ав).

Кангѝл *м.* Изсушени тютюневи низи, вѝззани заедно (Ав).

Кандарѝчка *жс.* Прѝстена или чугунена котелка (Сч).

Кѝнца *жс.* 1. Кучка с малки кученца. 2. Желѝзо, извито като сѝри с остри шипове от вътрѝшната страна към върха, което се прикрепва към дѝлта върлина и служи за хващане на дървен материал вѝв вода, за да се изтегли настрана (Сч).

Кѝндѝлка *жс.* Кѝндило за осветление (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж).

Кѝндѝлѝсвам *са г.л. нсв., кѝндѝлѝсам* *св.* Клатушкам се, залитам (Ав).

Кѝндѝлкам *са г.л. нсв., кѝндѝлна* *св.* Клатушкам се, залитам (Чп, Пг, Мм, Слв, Пт).

Кѝнѝш *м.* Вид отровен плевел в житни растения (Шм, Сол, Зв, Кир, Жер, Дм, Дци, Чак, ДК, ГК).

Кѝнкѝнѝжер *м.* Вид едра мравка (Кир, Сол, Шм, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Кѝносвам *са г.л. нсв., кѝносам* *св.* Боядисвам косата си с кѝна, изпратена от годе-ника вечерта срещу сватбата (Гб, Кп).

Кантармѝ *жс.* Юзда. *Турих кантармѝта на кѝна и тѝриах на пѝт* (Шш).

Кѝнтапи *камѐн* Червен камѝк за прѝстен. *Испѝснал си сам сѝребѝран пѝрстен с кѝнтапи камѐн.*... (н. п. — Ус, Рво, Смл).

Капѝлѝшки *мн.* Окапали на земята пло-дове (Мар).

Капѝново грѝзде Плод на капина (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж).

Кѝпка *г.л. нсв., кѝпне* *св.* Тече на капки (Слв, Вв, Кт).

Кѝпнало ми ѝе найѝм Дошло ми е на ум (Слв, Пт, Вв, Кт, Мм, Сок, Ус).

Капѝстра *жс.* Листа от захарно и крѝмно цвекло, които се използват за сарми и баница (Лн, Сч).

Капѝчи *г.л. нсв.* Тече на капки (Девѝци). **Капѝчи**¹ *м.* Околоплодници на зелен фасул (Ав).

Капѝчи² *м.* Шапчица на дѝбов желѝд (Ав).

Карабѝн *прил. неизм.* Черна или червена с бѝли шарки по гърба за коза — Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Карѝ-ѝанѝк *м.* Болест по едрия рогат добитѝк. *Шѝпан ѝе фѝнал обѝѝене, карѝ-ѝанѝкан говѝда* (н. п. — Мм, Сок, Ус, Рво).

Карѝк *м.* Бразда, в която се пускат семена на боб, царевица и др. (Кир, Зв, Дм, Дж, Шм, Сол).

Каракаѝшка *жс.* 1. Сврака. 2. *Прен.* Фа-сул, чието зърно наполовина е бяло, а дру-гата половина е червеникавокафѝява (Дб, Кво, Девѝци).

Карѝ севдѝ Голяма любов. *Рѝки порѝки Зѝйка за Омѝр, да дѝйде бѝрбѝр Омѝр, да дѝйде, карѝ-севдѝ сам мѝтнѝло за нѝго.*... (н. п. — СП)

Карѝча *г.л. нсв.* Засѝвам боб, царевица, слѝнчоглед, картофи (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци, Дж, Чак, ДК, ГК).

Карѝш *м.* Пѝдя *Пѝт карѝша са едѝн мѝтар* (Вн).

Карганѝ *мн.* Дребни деца, малчугани (Сч, Гм).

Карѝм *м.* Детска игра на двама души с три или девет камѝчета (Зв, Дм, Дж, Дци, Шм, Сол, Кир, Жер).

Каркѝши *мн.* Ножица за стригане на овѝце (Сч, Лн, Гм).

Карлѝбам *са г.л. нсв.* Люлея се заедно с друг, седнали на двата края на дървен лост с опора в средата (Кв, Сем).

Карлѝк *м.* Овчарска гега (Вк).

Кармѝна *жс.* Коремна кухина (КирР).

Карнѝкарѝе *жс.* Вид дребен фасул с кафѝяв цвят (Девѝци).

Карѝчем *г.л. нсв.* Бразда (Девѝци).

Карпѝл *м.* Тояга (Дб, Кво).

Карпѝ-кѝлашнѝк *м.* Есенен минзухар (Рвн).

Картѝпѝл¹ *м.* Градинско цвѝте латинка (Шм, Кир, Сол, Зв, Дм, Чак, Дци).

Карѝчѝлѝбам *са г.л. нсв., карѝчѝлѝбна* *св.* Люлея се заедно с друг, седнали на двата края на дървен лост с опора в средата (Ав).

Карѝчѝне, карѝчѝне *г.л. нсв.* 3 л. Слабее, крее (Слв, Вв, Пт), (Бч).

Карѝчѝк *м.* 1. Дрѝжка на тиква. 2. Ледена висулка (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж).

Каршѝлѝк *м.* Писмен или устен отговор на запитване (КирР, Вв, Кт).

Карѝча *г.л. нсв.* Окопавам растения с рало (Зв, Дм, Дж, Дци, Кир, Чак, Шм).

Каснѝк *м.* Дървен обрѝч на сито, решето, дармон (Зв, Дм, Кир, Шм, Сол).

311

Кйкам *г.л. нсв., кйкна св.* Викам. Ён'о
вика, кйка, марй, честйта Велйка!.. (н.
п. — Дед).

Кикё *м.* Пелтек (Шм, Сол, Кир, Жер,
Зв, Дм, Чак).

Кикйлкәне *с.* Кикотене (Дб, Кво).

Кикиштйсам *са г.л. нсв., кикшйтйсам*
са св. Смея се със слаб глас (КирР).

Кийинка *жс.* Дърво ябълка с дребен,
но много ароматичен плод (Гъл, Бш).

Киндйсан *жс.* Бродирани. На върха
на куртината йма киндйсана кърп (Гб).

Кинл'ук *м.* Количество снопи за едно
овършаване (Бш).

Кипчйк *м.* Черпак (Рд, Мд).

Киркилиго *с.* Цяла ядка от орех (Ав).

Кирлб *с.* Криво (Ав).

Кйселйша *жс.* Киселец (Брн, Бш, Мар).

Кйска *жс.* Кърпа-пачавра (Кв, Сем).

Кйтенче *с.* Цвете (Др).

Кйчена сак'ул'ке Украсена от годишната
торбичка, подарена на годишника (Дб, Кво).

Кйшл'ак *м.* Колиба вън от селището
(Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дши, Чак,
ГК, ДК).

Кйшлек *м.* Киселец (Ав, Кир, Шм, Сол,
Жер, Дм, Зв, Дж, Чак).

Кл'авам *г.л. нсв.* 1. Поставям. 2. *прен.*
Правя. Жёни ма, майчо, годи ма, додё ти
бел'а ни кл'авам.. (н. п. — Рк).

Кл'ад'а *г.л. нсв., кл'адна св.* Редя, подреж-
дам. Кл'ад'а сиплё (Др).

Кл'ади *ми.* Рамки на домашен стан (Юг,
Нр, Лки, Дн).

Кландур *м.* Ледена висулка (Кл).

Клатом *нарч.* Клатейки. Ёлхо, ёлхо,
тёнка ёлхо, што ми си са кл'атом, кл'атом
кл'атйш (н. п. — Рк).

Кл'афка *г.л. нсв., кл'афне св.* 3 л. 1. Лас,
джафка, като гони заек (Ав). 2. Издава
звук на пуйка (Кв, Сем).

Кл'афка *жс.* Дървено райберче на про-
зорец. Дрёбните кл'афки мбчно са пр'ав'ат
(Лн).

Клевётница *жс.* 1. Клюкарка. 2. *Прен.*
Раничка на върха на езика (Дб, Кво).

Кл'енчи *г.л. нсв.* Тича тръс (за кон, муле,
магаре — Брн).

Кл'енало *с.* 1. Кожена ципа в свирка на
гайда (Ав). 2. Биене на камбаната (См).

Кл'енаре *ми.* Подносници обуца (Кам, Чн).

Кл'енатол *м.* Бърбича, дърдорко (Цв).

Кл'ене *г.л. нсв., кл'енне св.* Едва блещука.
С'ул'ум си кл'ене (Шм, Сол, Кир, Жер,
Зв, Дм, Дж, Дши, Чак, ДК).

Кл'епка *жс.* 1. Кл'епач. 2. Кожена ципа
в свирка на гайда (Дб, Кво).

Кл'етйна *жс.* Нешастица. Кл'етйца, макё
ти не можй да те види (Пв, Хв).

Кл'еф'ачка *жс.* Момиче, което бързо при-
казва (Зл, Нд, Мър, ЕР).

Кл'ененце *с.* Нешастичиче. Кл'ененце на
баба (Пв, Хв).

Кл'енка *жс.* Вършина на дърво (Зв, Дм,
Шм, Сол, Кир).

Клийкаф *прил.* Припечен — за сварен
обелен картоф, хванал тънка корица при
печенето (Слв, Вв, Кт).

Клич'авица *жс.* Бягане с малки крачки
(Брн).

Кл'он'ам *са г.л. нсв.* Навеждам се, покла-
ням се. Бё Асанё, майло чёдо, мол'а ти са,
кл'он'а ти са (н. п. — СП).

Кл'онка *жс.* Клопотар, звънец (Девечи).

Кл'онгй *г.л. нсв.* Клопочи. Качам'акат
кл'онгй (Девечи, Ег).

Кл'октй *г.л. нсв.* Ври и издава звук (Де-
вечи).

Кл'опут *м.* Клопотар, звънец (Ав).

Кл'б'свам *г.л. нсв., кл'б'сна св.* Бодвам (Зл).

Кл'осило *с.* Жило на пчела, оса, бръмбар
(Дб, Кво).

Кл'б'т *прил.* Лош. Комийе йа кур'бт,
че йе йёна кл'б'та, кл'б'та и прокл'б'та,
(н. п. — Ус, Рво, Смл).

Кл'б'фка *г.л. нсв., кл'б'фне св.* Кълве
(Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак).

Кл'охтй *г.л. нсв.* Ври и издава звук. К'а-
шета кл'охтй (Ус, Рво, Слв).

Кл'оче *г.л. нсв.* Кълве, като издава звук
(за кокошка — Ав, Девечи).

Кл'б'чен *прил.* Скриван. Фаф сано'бк
ли си кл'б'чена или фаф фил'жёи к'утена
(н. п. — См).

Кл'у'нек *м.* Човка на птица (Бш).

Кл'у'нар *м.* Клюкар (Брн).

Кл'у'парка *жс.* Клюкарка (Брн).

Кл'у'ска *г.л. нсв., кл'у'сне св.* Тича тръс
(Гъл, Бш).

Кл'у'ф *м.* Кълн. Р'анката йе извадила
кл'у'ф (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж).

Кл'у'фтё *г.л. нсв.* Кълве (Зв, Дм, Кир,
Шм, Сол, Дши, Чак).

Кл'уч *м.* Кука за скубане на сено от копа
или плевня (Цв).

Кл'уч'ат *прил.* Сгъваем. Кл'уч'ата ла-
жйца (Дб).

Кно, кну *мест.* Какво, що? Кнб пр'авиш?
(Ав), (Девечи).

Когй *нарч.* Кога. Когй при Лазар отиде
(н. п. — Пер).

Кожувленка *жс.* Едра шарка. Б'олес си
ма найде сйтка ко'жувленка.. (н. п. — Дн).

К'дзё б'рада Вид тревисто многогодишно
растение, чийто листа са кисели, приятни
за ядене (Кво, Дб).

К'ози *жс.* 1. Дълъг железен лост
за вадене на пирони, на единия край изкри-
вен малко и прорязан подобно на кози
крак така, че в прореза да минава шийката
на пирона (Слв, Пт, Мм, Сок, Сф).

Козин'арник *м., козин'арка жс.* Козяк
(Лн, Гм, Сч).

К'окал¹ *м.* Главна артерия на тютюнев
лист (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж).

К'окал² *м.* Кука (Ав).

Кòкал³ м. Огризка от плод (Зв, Дм, Дж, Дши, Чак, Шм, Сол, Кир).

Кòкалка жс. Костилка (ДолД, Гм, Вак, Рвн).

Кòкарка жс. Иглика (Пок).

Кòкорак м. Закалявало дърво, което мъчно се работи (Ав).

Кòкорйго с. Гребен на петел или кокошка (Кв, Сем).

Кòлазолту с. Кокиче (Девеци).

Кòлак м. Няколко ивици платно от разноцветна прежда (Зг, Дм, Дж, Шм, Сол, Кир, Жер, Чак).

Кòлб'а са гл. нсв. Свивам се от студ или от страх (Слв, Вв, Кт).

Кòлска вич'ерна Бъдния вечер (ГБ).

Кòлтук м. Плат на дреха под мишницата (Шм, Сол, Кир, Жер, Дж, Дм, Зв, Чак).

Кòлтуча гл. нсв., кòлтуча св. Чупия излишни израстъци на растения. *Кòлтуча дом'атите и лозите, за да дад'ат пòвеке плòт* (Кв, Сем).

Кòлче с. 1. Малък кол за ограда. 2. *Прен.* Садилка за разсад (Девеци).

Кòлчи с. Вид юношеска игра: забива се колче, на което се вързва поясът на един от играчите. До колчето всеки играч поставя някаква вещ и се стреми да си я вземе, но пазачът, който се движи по радиуса на пояса, дебне и ако успее да удари някого, сменят си местата (ГБ, Кп).

Кòм'а жс. Сграда с тристранен покрив в старите къщи на с. Габрово, Ксантийско.

Кòмбалак м. Бучка тесто, пържено в масло и захар (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дши, Чак, ГК, ДК).

Кòмбалка жс. Малка медна топка, споена за дръжка на капак на меден съд (Ус, Рво).

Кòмбалче с. Овален зелен плод на картофите след цъфтежа им (Юг, ДБ).

Кòмбища жс. Топлийка (Сч).

Кòмитатска рапка Царевичен кочан със зърна, обрасъл с влакна (Шм, Кир, Сол, Жер, Дм, Дж, Зв, Чак).

Кòмшил м. Картоф (Ег).

Кòмпйроф клйн Баница с картофи (Девеци).

Кòнад'ам са гл. нсв. Нагласявам се да седна по-удобно (Пг, Чп, Мм).

Кòнакчийа м. Човек, който дава подслон на пътници (ШлР).

Кòнакчийке жс. Жена, която дава подслон на пътници. *Марййке конакчийчйе, съг'а за г'евек зог'йни отк'ак сам у т'еп на конак д'ума н'ь с'ом т'ь прод'умал* (н. п. — ШлР).

Кòндак м. 1. Забрадка. 2. Лък със стрела (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дши).

Кòндал'чиф прил. С увиснала козина на кичури. *Кòндал'чйвото к'уче с'йлум х'òди* (Ус, Мм, Чп, Пг, Зп, Бг).

Кòнска мр'афка Вид едра мравка (Брн).

Кòнци мн. 1. Конци. 2. *Прен.* Нешо, което е съвсем тънко, понеже е в своя зародиш. *Берз'ето йе на кòнци и скòро ше ф'ати кап'ички* (Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК, Шм, Кир, Сол, Жер).

Кòнан'р м. Циганин, който прави и продава копани и други дребни дървени домашни потреби (Ав, Девеци, Лм, Ег).

Кòпар'и м. Къса женска дреха, която се облича над фустата (ГБ).

Кòпелд'арче с. Весело, безгрижно момче (Вв, Кт).

Кòпйца жс. Малък копен от 43 снопа (Девеци).

Кòпка жс. Малка мотичка (Ав).

Кòп'ралка жс. 1. Копраля. 2. *Прен.* Вид съзвездие с опашка (Шш).

Кòптйсам, кòптйсувам гл. нсв., кòптйсам св. Откъсвам от сърце. *Кòлкото ти са кòптйса, тòлкова дай* (Чп, Бг, Зп, Пг, Мм, Слв).

Кòпсува м'ь гл. безл. Грижа ме е (ГБ). **Кòпчйло с.** Тока за колан (Лв).

Кòраче с. Чукче за подковаване на добитък (Лн, Сч).

Кòрдо с. Голям нож за разцепване на тиква, борица и др. (Кор).

Кòр'ем м. 1. Корем. 2. *Прен.* Плоска страна на главна артерия на тютюнев лист. *Нйжи правò ф' кор'ема* (Ав).

Кòрен м. 1. Стъбло на всякакво растение (Мар). 2. Стъбло на тиква, диня, пъпеш и други (Ав).

Кòрйтница жс. Сквано от дъски корито като продължение на вада за вода (Лн, ПлТ).

Кòрйто с. Сандък, в който пада смяно брашно във воденица (Шм, Сол, Кир, Жер, См, Зв, Дж).

Кòрмйни мн. Коремна кухня с всички органи в нея (Девеци).

Кòрс'ак м. Сирише, подкваса. *Н'ему корс'акан йе от курк'м'ач* (ШлР).

Кòрф'е с. Главна греда на покривна конструкция (ДБ, Кво).

Кòрш'ено берж'е Чистен фасул за готвене (Девеци).

К'òс м. Игра със специално приготвени клечки от липа (Шм, Сол, Зв, Дм, Кир, Жер, Чак, ДК, ГК).

Кòс'а жс. Влакно на царевица (Мар, Брн, Зв, Дм, Дж, Дши, Кир, Шм, Сол—Чак, ДК).

Кòсийо с. Вид юношеска игра за десетина момчета, между които и един пазач, който застава в центъра на една окръжност. Около него всеки оставя някаква вещ и се стреми да си я вземе, но пазачът следи и ако удари някого с крак, удареният заема мястото му (Зв, Сол, Шм, Кир, Жер, ДК, ГК, Чак).

К'òснат прил. Чуканат, ударен обикновено по главата. *Рòботаса й бòзй'сана, к'òснат'ь сме* (ШлР).

К'остѣк м. Здрава връв за спъване на до-
битък (Девеци).

Кѡстенски прил. С дръжка от кост. *На
кѡдо плетѣш гайтан'а?* — *Плѣта го, плѣта,
байчо ле, на твоѣто пожелѣ кѡстенско* (н.
п. — Вг, Чн).

Кѡтал м. Бивол (Кл).

Кѡталче с. Биволче (Кл).

Кѡтенце с. Вид мъхесто сиво цвете (Мар).

Кѡтетника жс. Вид шарка на родопско
халице (ЕР, Зл).

Кѡтешти кѡрен Многогодишно тревисто
растение, чиито корени имат аромат на
давилкови капки и се използват против болки
в стомаха (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж,
Чак).

Кѡти са гл. нсв. Ражда — за биволица
(Зв, Дм, Сол, Шм, Кир, Жер, Чак, ГК).

Кѡтка жс. Желязна пластинка, извита
под прав ъгъл, която се слага за предпазване
от триене на дървената ос на волска кола (Сч).

Кѡтловър м. Накривено дърво с кука
на края, забито в средата на огнището,
на което се окачва котле (Сч).

Кѡтуф, кѡтух м. Полепнало мляко по
сѣд, в който се вари прясно мляко (Ав),
(См).

Кѡф мест. Какво, що. *Кѡф тѣраш?*
(Кч, Вак).

Кѡнале мн. Отпадъци от изядено сено,
слама и др. (Ков).

Кѡч'ан¹ м. Захарно цвекло (Шм, Сол,
Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Чак, ДК, ГК).

Кѡч'ан² м. Ряпа (Ав).

Кѡч'ан³ м. Огризка от плод. *Йа из'аде
йѡбалката и фарѣл кѡч'ана* (Кв, Сем).

Кѡч'ан⁴ м. Оронен царевичен кочан
(Пок).

Кѡч'ан'уф прил. Направен от кочан.
Ште ти кѡжа, мѣйчице, ф кѡч'ан'ува зѣл-
чица (н. п. — Ус, Рво, Смл).

Кѡчица жс. Току-що показан се малък
кочан на царевично стѣбло (Кос).

Кѡчове мн. 1. Пуканки (Рк, Дор, Кос).
2. Фигури, везани с разноцветни вълнени
конци на полите и ръкавите на празнична
дреха (Ав, Чер).

Кош м. 1. Полско лилаво майско цвете
без аромат, чиито цвят увисва надолу,
откъдето идва и името му. 2. Луковично
пролетно полско цвете със слабо лилав
цвят, с което се подквасва прясно мляко
(Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дши,
Чак, ДК, ГК).

Кошен прил. Който се надува от вятъра.
На байр'ак рѣза кѡшена (н. п. — Псп, Жъл).

Кошѣр м. Кръгла лека плетена ограда,
в която се складира и добре натѣпкава сено,
слама и други тревни храни (Дб, Кво).

Кошѣф м. Сушени плодове (Девеци).

Коштилка жс. Костилка (Кв, Сем).

Кравеек м. Крастава жаба. *Кравеекат
сѣ кравите кѡкто си леждѡт* (Девеци),

Кравѣнчек прил. Бусен, свеж. *Вѣтруно
ранко да стѣна, босѣл'чек да мѣ й кравѣнчек*
(н. п. — ШлР).

Крайника жс. Малко пространство с малки
сѣлка, покрайнина (Пт, Слв, Мм).

Кракѡ мн. 1. Рамки на домашен стан
(Ав). 2. Подножки на домашен стан (Мар).

Крастава жаба Сухоземна жаба (Пок).

Крѡстовице с. Кръстопът *Чакай ма
на крѡстовището* (Ав).

Крѡтѣне с. Свършване на месечината
(Зв, Дм, Дж, Дши, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир).

Крѡчѣки мн. Камъни, поставени във вода
за минаване, брод (Зв, Дм, Дж, Дши, Кир,
Шм, Сол, Жер, Цр).

Креслѣф прил. 1. Който много крѣска.
2. Прен. Ярък, силен. *Креслѣви бѡд ни сѡ
хубави*.

Крѣчѣл м. Зеленикаво насекомо с ка-
фѣй петна, шест крака и тъмни криле,
което през горещините каца по дърветата
и църка като шурец (Шм, Сол, Кир, Жер,
Дм, Зв, Дши, Чак, ДК, ГК).

Кривул м. 1. Крив, недѣгав човек. 2. Кри-
во дърво (Дб, Кво).

Криф дарѡк Дарак (Зв, Дм, Дж, Дши,
Чак, ГК, ДК, Шм, Кир).

Криѣце нарч. Накриво. *Та си ма криѣце
поглѣва...* (н. п. — Псп).

Крич м. Скреж (Брн, Бш).

Крѣдил м. Ледена висулка (Ав).

Кр'ѹх м. Бучка. *Аѡ му бѣф клѡла и дѣ-*
вет кр'ѹха сол' (Сч, Лн, Ус, Рво).

Крѹче гл. нсв. 3 л., крѹчѣне сва. Крѹка —
за квачка (Ав, Девеци).

Крѹчка жс. Квачка (Ав, Девеци).

Крѹшници мн. Кокошки изпращения (Зв,
Дм, Дж, Дши, ДК, Гк, Чак, Шм, Кир).

Крѹшовица жс. Жилава прѣчка от кру-
шово дърво (Лл, Сит).

Крѣжница жс. Баница с точени листа,
спанак, лобода или ливадска сладка билка,
печена на кръгла плоча (Юг, Нр, Лки).

Крѣпа сѡд Кѣса женска дреха от атлас (Гб).

Крѣс-докѡта жс. Старинна монета с кръст.
*Не ти пѣем да ни глѣдаш, а ти пѣем да ни
дарѣши вѣен колѡк, крѣс докѡта* (н. п. — Чер).

Крѣстом нарч. На кръст, с кръст. *Че
му стѡри зѡтна л'ѹлка на три стрѣка
босѣлкови, че го л'ѹшина триш на крѣстом...*
(н. п. — ДЛ).

Кубѣ с. 1. Свод. 2. Небце в устата (Дб,
Кво).

Кублѡ жс. Задна тъпа част на бравда
(Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак,
ДК).

Кувѡта-вѡта жс. Вид игра за момичета,
тунел (Гб).

Кѹзѡ прил. Усойно, неогрязано от
слѣнѣе място. *Кѹзѡ мѣсто* (Вак).

Кузѹм м. Стомах на птица (Брн, Бш).

Кузунгѣи жс. Усойно, неогрязано от
слѣнѣе място (Дб, Кво).

Кѹка¹ жс. Закачалка (Девеци).

Кѹка² жс. Закривен зъбец на нож на рало, който влиза в дупката на палешника (Дб, Кво).

Кукалѹч м. 1. Закачалка. 2. Прен. Слаб, костелив човек или животно. *Ам дѣ го нѣйде, та го кѹчи сѣд кукалѹч да ти стѣри зѣн сенѣто* (Вв, Кт).

Кукал'ки ми. Кокили. Висѣки и ѹки кѹкал'ки! (Ав).

Кѹкам гл. нсв., кѹкна св. Хвърлям топче или нещо друго нависоко и чакам при падане да го хвана (Рво, Слв, Гб).

Кукаржѣ с. Слаб, но много пъргав човек или животно (Гб, Кп).

Кукаржѣ жс. Седянка за чистене на лук. *На мисѣд на са рѹкало, на мисѣд на кукаржѣ* (Н. п. — Гла).

Кѹки ми. Кокили. *Ни мѣжиси премѣна мѣчурѣ с такиѣ кѹки, много са нѣски* (Пок).

Куклѹч м. Слаб човек или животно. *Сѣде куклѹч ите да напѣлни нѣква паѣйна, азѣк за парѣте, дѣто си дал за нѣга* (Слв, Пт).

Кѹклички ми. Малки птички, които се поставят около голямата (боговицата) и се носят в черква (Дб, Кво).

Кѹкнѹвам гл. нсв., кѹкна св. Клякам. *Сичките кѹкнахме* (Шм, Сол, Кир, Цр, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК, Дци).

Кѹко с. Малко клѣбче с хубава тѣнка прежда за бродиране (Вк).

Кукорѣшка жс. 1. Няколко плодчета на една дрѣжка—орехи, лешници (Ох). 2. Изпращения на овце и кози (Шш).

Кѹкувица рѣза Везана женска рѣза от домашно платно (Ав, Чер).

Кѹкувичин л'ѹтеш Тревисто растение с три листенца, подобно на детелината с приятен слабо кисел вкус (Дб, Кво).

Кѹкувичка жс. Дълга сребърна игла с металическа топчица на края, с която се забождал тестемелът на фесчето на главата (Рво, Смл).

Кѹкѹцук м. 1. Кукувица. 2. Прен. Носене дете на рамена (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК, Дци).

Кукѹледа жс. Ледена висулка (Ав).

Кукултѣ гл. нсв. 3 л. Клокочи, слабо ври (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Кукѹѣзе ми. Неканени, досадни гости. *Кмѣтат и дрѹгите кукуѹѣзе отѣдаха слет нѣга* (Чп, Пг, Зц, Бг).

Кукѹтка¹ жс. Шепичка. *Дѣй ми еднѣ кукѹтка брашѣнце* (Зб).

Кукѹтка² жс. Топлийка (Юг, Нр, Дн).

К'ул' афка¹ жс. Снопче рѣжена слама, поставено върху стар кошер (Кир, Сол, Шм, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

К'ул' афка² жс. Най-горен сноп на кръстец (КирР).

К'ул' афка³ жс. Шапчица на дѣбов жельд (ГК, ДК, Чак, Дци, Дж, Дм, Зв, Кир, Шм).

Кулѹч м. Каша от царевично и пшенично брашно, замесена с мазнина и печена в глинен сѣд (Бз).

К'ул' л'ѹк м. Дълга с остро било висока купа сено, слама и други тревни храни (Бри, Бш).

Кѹл'н'а жс. 1. Крепостна стена. 2. Гранична застава (Лв, Зл, Смл, СмнР).

К'ул'ѹм м. Тясна мотика с остро шило отгоре (Сч).

Кум м. Придумник, сватовник (Цв).

Кѹмарка жс. Вечно зелен храст по южните склонове на Родопите — зимна паша за козите, а от плодовите им се прави ракия (Шш).

Кумбарѣ с. Камбанария (Слв, Пт, Мм, Ус, Рво).

Кумбинка жс. Бяло стъклено копче (Кп, Гб).

К'умѣ с. Голямо овче стадо. *Кѹта сѣло си ѹмало агѣ, а тѣ си ѹмали к'умѣта* (Лл, Сит).

Кѹна жс. 1. Дива котка. *Кѹната ловѣт за кѣжата* (Чок). 2. Икона. *По сѣлото дѣат с кѹните да ги дарѹват* (Кв, Сем).

Кундѣр м. Ледена висулка. *По Кѣлада стѣнѹват кундѣре* (Шш).

Кѹндо с. Кѣсо дърво, отчупено от дѣнера (Лн, Сч).

Кундѹле ми. Дребни подкожни мастни жлезѣ по лицето (Кв, Сем).

Кундѹпашка жс. Птица стѣрчиопашка (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак).

Кундурѣсвам са гл. нсв., кѹндурѣсам са св. Настанявам се. *Кундурѣса ма ф нѣговата одѣйѣ* (СмнР, Смл, ШлР).

Кѹпан' нарч. Добре че, разгеле че, тъкмо (Рвн, Кам, Чн).

К'унѣк м. 1. Куче. 2. Прен. Салата от домати, лук и олио. *Нѣска ѹд направѣи к'унѣк за плаѣйна* (Кв).

Купѣн м. 1. Сено, слама и други тревни храни, направени на копа на земята или на дърво (КлД, Чд, Ав, Девеци). 2. Купчина (КирР).

Кѹшпите с. Отходно място, клюзет (Девеци, Тх).

Куран м. Игра между двама с по девет камъчета (Бри).

Курбанска рѣпа Яма, в която се колят обречени за курбан животни (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Курбатин м. Циганин чергар (Лн).

К'урк м. Кѣса горна вълнена женска дреха, обшита с гайтан и кожички (Ус, Рво, Смл, Сч).

Куркалѣйка жс. Игра на въртележка за мъже (Гб, Кп).

К'урпекѣн'а жс. Кѣсно обاغила се овца, чието агне е малко и слабо (Чп, Бг, Зи, Мм, Слв, Пт, Ус, Рво, Сф).

Курудан м. Израстък от двете страни

на носа на товарен добитък (Юг, Нр, Лки, Дн).

Куруцулук м. Глоба за нарушение в полските имоти, събирана от полския пазач (Чп, Пг, Зц, Бг, Мм, Слв).

Куруцул м. Късо, чепато, обсечено от всички страни дърво, което не може повече да се цепа (Лн).

Куручбан м. Стъбълце на лук и други подобни растения, което ще даде семена (Зв, Дм, Дж, Чак, Шм, Сол, Кир, ДК).

Кусук м. Домашно приготвен кускус от царевично или бяло брашно (Сч).

Кустек м. Гердан, направен от годеницата от най-ситни цветни мъниста, с който годеникът води хорото (Дб, Кво).

Куткаштим нарч. Удряйки и движейки плочката. *Тогъва зафатат куцаштим и куткаштим и мѣстат тѣклѣщата в градинката* (Ус, Рво, Мм, Слв, Пт).

Кутно прил. Хубаво, красиво. *Варху рѣзѣца кутно кафтанѣ, варху кафтанѣ сѣрмено колѣнче* (н. п. — ШлР).

Кутнуйа жс. Дълга женска шарена дреха (Зл, Мър, Нд).

Кутрие мест. Кой (Гб).

Кут'уга нарч. Като че ли. *К'ут'уга иѣ му сам криѣ, та са сѣрди* (ШлР).

Куфийда жс. 1. Малък, дребен човек, дребосък. 2. Малко, но умно дете (Гб).

Куфто с. Варено жито с чукани орехи с или без захар за трапезата вечерта срещу Богоявление (Гб).

Кун миндил Престилка с тъмночервени багри, носена в миналото от възрастни жени и вдовици (Ус, Рво, Бс, Чок, Смл, Сф, Сок, Мм, Чп).

Куку с. Игра на куц крак (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак, ГК, ДК).

Кукук петелче Малка пъстра птичка, която, шом кацне, подскача (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК, Шм, Кир).

Куцуманѣка жс. Жена, която в топло време работи с къса дреха по риза (Гб).

Кучета мн. 1. Кучета. 2. *Прен.* Фигури като кучета при украса на горна женска празнична дреха (Ав, Чер).

Кучка жс. 1. Женско куче. 2. Попова лъжичка (Ег). 3. *Прен.* Кука (обикновено две), която се слага на двата края по една на ремък за опасане на навуша (Сч).

Кучешта рѣба Рѣба змиорка (Ав).

Кѣйшински прил. Зимен. *Кѣйшински ѡган', кѣйшинска ѡдайѡ* (Девеци).

Кѣл'фун м. Човка на птица (Ав, Чер).

Кѣнгалка жс. Приспособление, в което стоят скрипите на домашния стан (Ав).

Кѣрѣл м. 1. Копраля. 2. *Прен.* Необикновено висок човек (Дб, Кво).

Кѣран м. Кръвопролитие. *Лѡша сам сѡна санѣла, голѣм шѣѣ кѣран да станѣ...* (н. п. — Смл, СмлР, Рд).

Кѣрда, кѣрда жс. Зелка (Сч), (Лн).

Кѣрклацвам гл. нсв., **кѣрклацам** св. Подстригвам овен, като му оставям неоостригани ивици вълна (Девеци, Лм).

Кѣрийно жс. Кръвнина, кръвопролитие (Лл, Сит).

Кѣрстена вода Светена вода (Кп, Гб).

Кѣрстен дукѣт Старинна монета с кръстен знак. *Да хми даѣѣш вѣен колѣк, вѣен колѣк, кѣрстен дукѣт...* (н. п. — Кп, Гб).

Кѣртенѣца жс. Трева с пръст, чим (Ав).

Кѣриѣло с. Играчка кречетало, правена от деца (Лн).

Кѣрчѣ с. Скреж (Ав).

Кѣтка жс. Цвете (Девеци).

Кѣтка гл. нсв., **кѣтне** св. Издава звук (за кокошка — Пв, Хв).

Кѣткам гл. нсв. **кѣтна** св. 1. Галя, забавлявам. 2. Отглеждам, грижа се за дете (Бш, Брн).

Л

Лагѣшка жс. Детска игра на камъчета в трапчинки. *Децѣта обѣчат да играт на лагѣшка* (Пок).

Лажѣница жс. Вид женска престилка (Чн, Кам, Кос, Дор).

Лѣзгам са гл. нсв., **лѣзна** са св. Пързаям се (Лн, Сч).

Лак м. Лък, с който се разчепква вълна, памук и др. (Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Сол, Жер, ГК, ДК).

Лѣкат', лѣхт' м. 1. Лакът. 2. Мярка за дължина. *Аѡѡна иѣ широка два лѣхте* (Дб, Кво, Пв, Хв), (Слв, Вв, Кт).

Лѣкѣди мн. Местно наименование на хайдут, бунтовници срещу османското господство (Рво, Ус, Лев, Чок, Смл, Сф).

Лѣлѣда жс. Кокиче (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци, Чак).

Лѣмбес прил. С широко лице и големи бузи (Ег, Девеци).

Лѣнкам гл. нсв. Скитам, не се спирам на едно място. *По ѡѡл ден' лѣнка по сѣлѡсо и не хѡди у домѡ му* (ШлР, Сч).

Лѣнкане с. Постоянно работене, непосилен труд (ШлР, Сч).

Лѣнѣ'ур м. Разхладително пиtie от вода, оцет и малко захар (Кп, Гб).

Лѣнта жс. Буза (Девеци).

Лѣп прил. Хубав, красив. *Стѡни са, Зѡѡто, прѣмени с тѡѡѡѡѡ лѣѡѡа прѣмена* (н. п. — СК, ДЛ).

Лѣса прил. 1. Черна с бял корем (за коза — Девеци). 2. Червена или черна с бели шарки по корема и ушите (за коза) (ДК, ГК, Чак, Дци, Дм, Дж, Зв).

Лѣска са гл. нсв., **лѣсне** са св. Святка се (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Лѣстовѣца, лѣстовѣчка жс. Луничка по лицето (Мар), (Кир, Сол, Шм, Жер, Чак, Дци, ДК, ГК, Дж, Дм, Зв).

Латка жс. Стомна, която запазва водата по-студена (Сщ, Рви, Бат).

Лафчие прил. Приказлив. Лафчие чилък ни ште та остави да малчий (Вв, Кт, Слв, Пт, Ус, Рво, Смл).

Лайкам гл. нсв., лайна св. Вечерта на сирни заговезни люлея вързана халва или обелено яйце и се стремя да ги хвана с уста-та (Ус, Рво, Слв, Сч).

Лачине, лачуне мн. Вълнени терлици на височината на високи обуша (Гб), (Дв, Слв, Пт, Чп).

Лашковете, влшковете мн. Съзвездие от 6 звезди (ДК, ГК, Чак, Дши, Дж, Дм, Зв, Цр, Кир, Сол, Шм, Жер), (Пг, Чп, Зц, Мм, Ус, Рво, Слв).

Лее гл. нсв. Вали проливен дъжд (Кво, Дб).

Леждром м. Прекалено мързелив човек (Цв).

Лей нарч., сз. Щом, като, както, само. От севд'о да са умира би ми шта ланй умрела, ам са лей никак ни прави (н. п. — Муг).

Лейко нарч. и сз. Само ако. Лейко са фане на патлак, че ми йе чауш конале; лейко са фане за вале, че ми йе чауш момйца (н. п. — Муг).

Лейене с. Лейка за поливане на тютюн и други растения (Кп, Гб).

Лейлек м. Малка дива прелетна патица (Девеци).

Лел'а са гл. нсв. Люлея се. Фчера прис мене минд'а до трийстотини хайд'оти, четристотини девд'ики; аг'а хи, майчо, в'одеха, та са горите лелеха (н. п. — Чц, Рд, Ел).

Лелѐ част. Нали. Лелѐ си йе п'усто жѐнско, милостиво, жалостиво. . . (н. п. — СП).

Лелѐквуам гл. нсв., лелѐкна св. Извиквам оледе. Таман' бѐ Стойл присп'отен и ви́кна Стойл лелѐкна (н. п. — Пв, Хв).

Лелчетина жс. Тревисто растение с листа като на фасул, но врязани към стеблото, което ражда малки меки кратунки (Девеци, Ег).

Леново чуклѐ Чукче, с което се чука лен (Девеци).

Лепане мн. Изрязани отзад обуша като чехли, които се носят около къщи (Ав).

Лесички прил. С бяло на челото. Врит' кобили, врит' лесички (н. п. — Чер).

Лесичини парй Слюда (Ав, Чер).

Лесичино сѐбро Слюда. Лесичиното сѐбро са х'у́ква, б'орка са с брашно и с'д'а и са дава на офиѐте за лек (Чп, Бг, Зц, Мм).

Лескаф прил. Който издава блясък (Ав, Шш).

Лѐтве нарч. Хоризонтално. Кладди го лѐтве! Мене штап лѐтве да т'ур'ат (н. п. — Смл, СмиР, Рд).

Лѐтничѐф прил. Получен от пролетен посев. Враговитите стопани на дѐфе х'раи'ат

офиѐте си с лѐтничѐво брашно да надойд'ат по-младго прасник на прѐдои́а (Мм, Пг, Чп, Бг, Зц).

Лѐфкам са гл. нсв., лѐфна са св. Люлея се на гредѐ с друг с опорна точка в средата (Кво, Дб).

Лѐфканица жс. Люлеене на двама души на гредѐ, седнали по един на двата края (Дб, Кво).

Лѐштковичка жс. Ляскова прѝчка. Лѐштковичката лѐсно са извива (Пв, Хв).

Либѐр м. Пистолет. Манд'ол иск'ачи либеран, та си йе удрил Исейн (н. п. — 36).

Лйгавец м. Киселец. От лйгавецат прав'ат ч'орба и сал'ата (Ав).

Лйгфца жс. Сладка ливадска билка, от която се прави сал'ата (Девеци).

Лйзнувам гл. нсв., лйзна св. Близвам, докосвам. От плѐви'ата пламен'ат лйз'нал к'штата и йа зап'алил (Лл, Сит, Чп, Пг, Слв, Пт, Вв, Мм, Ус, Рво).

Лйса прил. Черна или червена, която има бяло само на челото (за коза) — (ДК, ГК, Чак, Цр, Дм, Зв, Дж).

Лйсна бѐрже Вид фасул с пѝстри зърна — една́та половина един цвят, а другата половина — друг (ДК, ГК, Кир, Шм, Сол, Жер, Дм).

Лисичини байр'ак Небесна дъга (Ав, Девеци).

Листо с. Ивица плат с ширина на домашния стан (Ав).

Литтуринка жс. Специално хлебче за черковна служба (Гб).

Лйхо нарч. Наклонено, полегато. Одрѐжи го лйхо, по-хубаво ште да йѐ (Чок, Рво, Ус, Сф).

Лйшичини парй Слюда (Зв, КирР).

Лйшник м. Купчина дѐбова шума, складирана върху четалесто дърво или отделно, листник (Гб).

Лѐбодово зѐле Лобода. От лѐбодово зѐле прав'ат х'убава с'ла (КирР).

Лѐбушка жс. Многогодишна билка с големи до 30 см в диаметър листа с дебели артерии по тях (Зв, Дм, Кир, Сол, Шм, Жер).

Лѐжа жс. Месеста обвивка, в която се намират семената на тиква, крагуна и др. (Кир, Шм, Сол, Жер, Зв, Дм, Ав, Гм, Вак, Рви, Лн).

Лой нарч. Също. Какв'а́со йе адн'дса, лѐй так'а́ йе и дру'гата (Мм, Вв, Кт, Слв).

Лойсал прил. Изцапан с мазнина (Лл, Сит, Слв, Мм).

Локвина жс. 1. Локва с вода. 2. Трапчинка, в която се пушат семена, за да поникнат на гnezда (Девеци).

Локвичка жс. Локвичка с вода. Йѐште йма локвички (Девеци).

Локмй мн. Няколко синджирчета на оглавника около устата на товарния добитък (Дб, Кво).

Локмѐ жс. Голямо парче сланина, отрязано по размера на отвора на съда, в който

се поставя отгоре над наложената сланина (Кам, Чн, Вг).

Лопсо м. Човек, на който липсва нещо в разсъдъка, не е в ред (Ус, Рво, Смл, Бс, Сок).

Лопя жс. Яма, трап (Ав).

Лопатка жс. Триъгълна плочка на палешник (Брн, Бш).

Лѹскаф прил. Лъскав. **Лѹскави** кѹндри (Девеци).

Лѹтво нарч. На шега. **Йѹнѹче лѹдо** и **мѹдо**, **анѹтема** ти **мѹйка** ти, **мѹйка** ти и **бобѹйко** ти, **тебе** **шѹта** **лѹтво** **да** **кѹлма** (н. п. — Ус, Рво).

Лѹшковден' м. Първи април, по време на който се лъже (Ус, Рво, Слв, Пт, Мм, Сок, Смл, Чок, Тн, Кр, Сф, Лев, Чп, Пг).

Лѹк м. Лустро, лъскавина. **Мѹен** са **йе** **мѹма** **присмѹла** на **лѹкан**, на **папѹчене**... (н. п. — Чп, Бг, Зц).

Лѹмѹща жс. Къща. **Йѹморѹ** **дѹвет'** **снайѹщи**, **запѹстѹ** **дѹвет** **лѹмѹщи!**... (н. п. — Дед, Бок).

Лѹсенѹр-сѹрна Маслено сирене (Гб, Кп).

Лѹнувам гл. нсв., **лѹнна** св. Захлупвам (Лн).

Лѹсен прил. Лесен. **Лѹсна** **йе** **рѹботата** (Лл).

Лѹсна жс. Орехова черупка. **Штѹ** **го** **найѹщи**, **мѹйѹще**, **ф** **дрѹхова** **лѹсна** (н. п. — Ус, Рво, Смл, Слв, Мм, Пт, Вв, Кт).

Лѹт прил. 1. Кисел. **Лѹта** **бил'ка**. 2. **Прен**. Пъргав. **Нѹтка** **йе** **билѹ** **лѹта** **пѹргѹва** (н. п. — Пт, Слв). 3. **Прен**. Стърмен. **Дѹли** **штѹ** **да** **са** **прѹмажа**, **ф** **кѹтра** **ли** **лѹта** **усѹйка** (н. п. — Стр, Нд). 4. **Прен**. Студен. **Лѹта** **усѹйка** (Стр, Нд). 5. **Прен**. Силен, непреодолим. **Навалѹ** **йа** **лѹта** **дрѹлка**, **та** **лѹнала-ф** **лѹва** **лѹхѹ** (н. п. — Чн, Вг).

Лѹт'ургѹсвам гл. нсв., **лѹт'ургѹсам** св. Извършвам черковна служба (Рво, Ус, Смл, Чок, Сф, Слв, Пт, Чп, Мм).

Лѹштене с. Обелване листа на царевичен кочан. **Лѹштене** на **арѹнка** (Девеци).

Лѹк м. 1. Лък за разчепкване на вълна, памук, дреп (Ав, Чер). 2. Капан за птици (Гъл, Брн). 3. Бичкия за рязане на дърва (Бш, Брн).

Лѹкатѹшки мн. Лъкатушни фигурки, които се бродират на празнична дреха (Ав, Чер).

Лѹска са гл. нсв., **лѹсне** са св. Святка се. **Кѹтѹ** **са** **лѹсне**, **трѹтвам** (Брн, Бш).

Лѹчки мн. Сутрешно и вечерно сияние на слънцето преди изгрев и след залез. **Лѹчките** **сѹтри** **ни** **рѹдѹват**, **чи** **штѹ** **йѹма** **слѹнце** **презден'ѹ** (Шш).

М

Магѹмен прил. Направен от магам, сплав от скъпи метали. **Нйе** **са**, **Хрѹл'о**, **цѹре** **бройме**, **а** **си** **нѹмаме** **срѹбарни** **арабѹ**

с **магѹмени** **таркалѹ** (н. п. — Ус, Рво, Смл).

Магѹрета мн. Подпори на нарове, за набързо приготвени легла, корито за пране и др. (Брн, Бш).

Магѹрешки сапѹн Водорасло, което при триене пуска пѹна (Ав).

Магѹрешница жс. Дърво и плод на едра жълта месеста слива (Ав).

Магѹрешѹта **мѹха** **Щрѹклица** по товарния добитѹк (Ав).

Магѹерка жс. Готвачка на сватба (Тп).

Магѹларница жс. Парцалена черга. **Зѹхме** **си** **магѹларниците** и **тѹрбите** и **тѹрнахме** (Хв, Пв).

Маѹар м. Ключ. **ѹтвори**, **мѹйѹчо**, **ѹтвори**. **мѹено** **маѹар** **сандѹче!**... (н. п. — См, Ас).

Маѹа гл. нсв. Убивам, смазвам. **Ко** **йе** **за** **парѹ**, **мѹжѹите**, **парѹите** **са** **в** **исѹгите** (н. п. — Зл).

Маѹкиндра жс. Мъжага (Гла, Слв, Чп, Пг, Мм).

Маѹр'ѹфка жс. Дърво осен. **Маѹр'ѹфката** **йе** **мѹдѹго** **зѹрѹво** и **трѹйно** **дѹрво** (Дб, Кво).

Мѹзѹница жс. Лепилка на стена с хоросан. **Вѹнишѹта** **мѹзѹница** **йе** **з'ѹла** **да** **паѹда** (Пт, Мм, Слв).

Мѹзѹлка жс. Парцал, с който жени измазват с прѹст стѹни (Ав).

Мѹйлиник м. Гърне или сурова кожа, в която се пази мая за сирене (Мм, Чп, Пг, Зц, Бг, Чок).

Мѹйѹ жс. Коластра (Девеци).

Мѹйка жс. 1. Мѹйка. 2. Стебло на тиква, диня, пѹлеш, кратуна (Ег). 3. Двоен клас на житно растение. 4. Двоен лист на тютюн (ГК, ДК, Дж, Чак, Дши, Дм, Зв, Жер, Кир, Сол, Шм). 5. **Прен**. Самовила. **Дѹгѹ** **нѹ** **сѹ** **пѹлѹлѹ** **петлѹ**, **нашкѹ** **хѹг'ат** **г'ѹвољ** и **мѹйѹки** (ШлР).

Мѹйна жс. Мѹйка. **Сѹчѹки** **ни** **мѹйна** **раздѹлѹ**, **та** **па** **смѹ** **кѹиѹти** **прѹвила** (н. п. — Пер).

Мѹйшѹке прил. 1. Малко, мѹничко. 2. Гѹльовно обрѹщение кѹм мило същество — агне, яре, теле и др. (Сч, Лн).

Мѹйшѹко прил. Малко. **Мѹйшѹко** и **голѹмо** **от** **нѹго** **пропишѹтѹло** (Лв, Сч).

Мѹкроливѹда жс. Огромна ливада. **Айѹтоѹвѹ** **са** **вѹка** **мѹкроливѹда**, **ѹти** **нѹма** **край** и **ф** **нѹйѹ** **мѹгат** **да** **пасѹт** **билѹци** **ѹфѹе** и **хергѹлѹ** (Смл, СмлР).

Мѹксѹни мн. Вдетинени възрастни хора (Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Сол, Чак).

Мѹксѹнѹче с. Хилаво недоразвито физически и душевно дете (КирР).

Мѹлѹничек прил. Мѹничѹк. **Алѹ** **ми** **йе** **мѹлѹличек**, **мѹлѹличек**, **глѹпѹвичек** (Чок).

Мѹлѹе гл. нсв. Намѹлява. **Мѹлѹе** **нашѹето** **сѹло**, **ѹтѹва** **в** **грѹда** (Ав).

Мѹлена жс. Малина (Вак, Гм, Бб, Рвн).

Мѹлѹчко нарч. Мѹничко. **Чѹлѹкат** **мѹлѹчко** **по** **мѹлѹчко** **са** **пристрашѹлѹ** (Ус, Рво, Смл).

Малешек прил. Мъничек. *Повниш ми, зидеш ли, как си са галихме кога бяхме малешки* (н. п. — Хв, Пв, Мл).

Малинчек прил. Мъничък. *Имам сина мал малинчек, мал малинчек, гулавичек* (н. п. — Гуг).

Малка котара Оградено място с правоъгълна форма, където влизат издоените овце (Мм, Сок, Ус, Рво, Чп, Бг, Зп, Пт, Чок).

Малковина жс. Стъбло на паревина (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Чак, Дм, ГК, ДК).

Малчелифко м. Човек, който малко приказва или изобщо мълчи (Ус, Рво).

Мамлиф прил. Примамлив. *Пустине ти дщи сурки, та мамлифки* (н. п. — Рво, Ус, Смл, Чок, Сф, Лев, Дун).

Мамници мн. Митически същества, които според поверието правят злини на хората, като отнемат плодородието от нивите им и го дават на други (Яв, Лс, Дб, Кво).

Мамул'ка жс. Неоронен царевичен кочан (Ав).

Мана жс. Мостче от здрава широка дъска (КирР).

Мангал, мандал м. Закрепено до средата на вратата дръвче, заковано, но подвижно, което се завърта на една посока при отваряне и друга при затваряне (Девеси), (Ав).

Мангало с. Дръвче от вътрешна страна на врата отгоре, което отвърте се повдига, за да се отвори, и се сваля, за да се затвори (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Мандинка жс. Биволче (КирР).

Мансара жс. Дойна коза, която ходи с шилета, за да я доят овчарите (Пв, Хв).

Мане с. Гальовна дума, с която се изразява симпатия към малко дете (Ков).

Маниша жс. Уред за чукане на коноп (Сч, Гм, Лн).

Марангџан прил. Дълбоко набразден със специален уред, за да се стича смолата. *Марангџана борика* (Сч).

Марас м. Студ, мраз (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Кир, Шм, Сол).

Марау'ник м. Мравуняк (Шш).

Мараш м. Дебел вълнен домашен плат за дълги мъжки горни зимни дрехи (См, Дев).

Март'вици мн. Петна по лице и ръце на възрастни хора (Слв, Пт, Кт).

Масайл м. Хемороиди (Юг, Нр).

Масурка жс. Чукурче на бакъл (Юг, Нр).

Мастар м. Дълга дъска, която се използва от мазачите при оформяне ъгли на сграда (Мм, Слв, Пт).

Матан м. Бито, обезмаслено кисело мляко (Гб, Кп).

Матин'ок м. Развалено яйце, запъртък (Лв).

Матка жс. Една четвъртина от орехова ядка (Ав).

'Маток м. 1. Развалено яйце, запъртък. 2. Прен. Бавен, пипкав човек (Кв).

Махалка жс. Оронен царевичен кочан (Ег).

Махкъл' прил. неизм. Кротък, хрисим (Кл).

Маховит прил. Обраснал с мъх. *Изникнала вита ела, вита ела маховита, маховита, саковита...* (н. п. — Рк).

Махра жс. Мухал. *Снашка ми махра фатила, дщи ми змийка испила* (н. п. — Зл, Стр, Нд, ЕР).

Мачкаф прил. Недопечен, възсуров (за хляб, пита и др. — Ав).

Меденица жс. Обреден сватбарски хляб (Пп).

Мецаре мн. Лица, които участвуват в доброволен колективен труд в помощ на някого (Кир, Шм, Жер, Чак, Зв, Дм, ГК).

Меце жс. Безплатно, колективно подпомагане на някого (Кир, Шм, Сол, Жер, Чак, Зв, Дм, ГК, ДК).

Мезайџвам са гл. нсв. Подигравам се (Слв, Чп, Бг, Зп, Мм, Вв, Пт).

Мекал' м. 1. Пеленаче, което много често плаче. 2. Агне, яре и други малки животни, които изразяват недоволството си с блееие, вряскане и т. н. (Пт, Слв, Мр, Ор, Бн).

Мелна ма гл. безл. Внезапно ми дойде на ум да стана и правя нещо. *Каде та мелна, брѐ* (Слв, Вв, Кт).

Мелничка жс. Стомах на младо животно (Др).

Мелнувам гл. нсв., *мелна* св. Удриям безогледно. *Бегай са, чи ите та мелна аднош да ма задвниш* (Пв, Хв).

Мем м. Влага. *Сендо он'ана мем, трѐва да са сушй* (Шм, Кир, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Мем'а гл. нсв., *мемна* св. Бозая (ГК, ДК, Чак, Дж, Дци, Дм, Зв, Кир).

Мемнишка жс. Цвете теменужка (КирР). **Мемка** жс. Женска гърда (КирР).

Мениш мн. 1. Плитки мъжки обуца. 2. Обуца за възрастни жени (Гб).

Мержелѐе са гл. нсв. Марка се, препречва ми се пред очите (Сч, Гм).

Мерийа жс. Събрани пари от данъци. *Йас сам си чула, разбрала, че ите да мйне мерийа, мерийа, царска вергийа* (н. п. — Кор).

Мермела жс. Нелепост, измислица. *Раздоказва мермели и мѐсели* (Ус, Рво, СмнР).

Мермелешка жс. Цвете теменужка (КирР).

Метам гл. нсв., *метна* св. Абортирам (за жена — Ав, Чер).

Метане на скакал Подхвърляне на дете, което стъпва на крака на възрастния, и той го подхвърля нагоре и умело го хваща (КирР).

Метачка ж. Мокър парцал, вързан за прът, с който се мете пепел в пещ (Ав).

Метлика ж. Здравно жиливо и трайно дърво, което служи за дръжки на сечива (Дб, Кво, Мар).

Метна ма ф'оган' Пламнах, хвърли ме в огън (Шм, Зв, Дж, Кир, Чак, ДК, ГК, Шм, Сол, Жер, Цр).

Меурлийа прил. неизм. С печат. При раката кървава кош'у'га, на раката пръстен меурлийа (н. п. — Вг, Чн).

Меч м. Топъл хляб, надробен и овалян в масло (Дб, Кво).

Мечкини уши Паразит — главня в царевичата (КирР).

Миждъл'ник м. Мъжец (Мар).

Мижинка ж. Детска игра на криеница (КирР).

Мижлиф прил. Милостив, състрадателен (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Мижурка гл. нсв., мижуркне св. Едва блещука (Брн).

Мизга гл. нсв., мизгне св. Съблазнява (Сч).

Миз'улки, миз'ул м. Най-малко дете на многодетни родители (Ох, Мл), (Слв, Вв, Кт).

Мийдсвъм гл. нсв., мийдсвм св. Обшивам с особена бродерия, наречена фистон (Гб, Кп).

Мика-ка, мика-ка, га, га межд. За мамене на крава (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Мики мн. Наименование на крава в детския говор (КирР).

Милвам гл. нсв. Любя, обичам (Брн).

Милжне м. Придумник, сватовник. С милжне дѹма дѹмаие: милжне мой побратиме, ага нах мене дѹйидите, млѹго свѹтовие йѹлате (н. п. — Бок).

Милнек прил. Мил, свиден. Йѹй брѹте, млѹлинек брѹте (н. п. — Дс).

Мй-мѹшка, мй-мѹшка межд. За мамене малко теленце (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Кир, Сол, Шм, Жер, ДК, ГК).

Мин мест. Мене. Мйи мѹйка на тѹп ни дѹва, мин мѹйка за тѹп ни хрѹни... (н. п. — Зл).

Миндалоф плѹт' Бадемово масло (Гб, Кп).

Миндил м. Слабо същество — човек, животнo (Кв).

Минжурица ж. Женски срамни части (См).

Минц м. Австрийска златна монета. Че му ѹе млѹго лиѹщѹан, до седемесѹе минцове (н. п. — Ус, Рво, Смл, Слв).

Мир'ам гл. нсв. Бавя, успокоявам дете (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Цр).

Мисѹ'ка ж. Домашнотѹкана пѹстра крѹпа за носене храна на полето (Кир, Сол, Шм, Жер, Чак, ДК, ГК, Зв, Дм, Дж).

Мисѹр кѹшѹш Каша от царевично брашно (Бз).

Мислештѹк нарч. Мислейки. Как са ѹе лѹето минѹло с мѹйно, мѹйчо, мислештѹк (н. п. — Псп).

Мйтко нарч. Малко, мѹничко (Девеци, Ав).

Мишелтѹйки мн. Кѹси стебла, които стѹрчат в нивата на орязана царевница (Шм, Сол, Кир, Жер, Чак, ДК, ГК, Зв, Дм, Дж).

Мийшко нарч. Малко (Девеци, Ав).

Мийшѹтина ж. Пѹпки по устни след бoлест (Ег).

Млѹко, млѹко с. Бито, обезмаслено кисело мляко, айрян. Жѹтко млѹко (Кир, Сол, Шм, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК), (Девеци).

Мѹкреш м. 1. Натопено вѹв вода нещo. 2. Блатo (Пв, Хв).

Молитва ж. 1. Молитва. 2. Понуда (Дб, Кво).

Мѹл'кум нарч. Безшумно, угрижено, мѹлчешком. Слѹби ли са офѹиѹте, герѹ'ѹден са прѹви мѹл'кум (Мм, Слв, Чп, Ус, Рво, Чок).

Моминка ж. 1. Девоѹйче. 2. Прен. Кѹрпа за глава. Брѹте Тѹдоре, Тѹдоре, полѹка вѹди хорѹно, че мѹмине постѹнаха, мѹмѹнки си изѹбѹиха (н. п. — Бок).

Мѹмкова пѹта Пита сѹс захар без квас, която се прави в дома на момѹка два дни преди свѹтѹбата и се дава на младоженѹката заедно с други подарѹци (Сч).

Мѹмно л'о Обръщение кѹм мома. Б'ѹл в'ѹтар дѹйѹна, мѹмно л'о йѹбалка пѹдна, мѹмно л'о, ф' мѹмкови дѹври, мѹмно л'о (н. п. — Дрб).

Мѹрва, мѹрва нарч. Малко (Девеци), (Ав).

Мѹрвачко нарч. Мѹничко (Девеци, Ег). **Мѹрвачка** са гл. нсв., мѹркне са св. Стѹмнява се (Девеци).

Мостѹк м. Мостче от едно или няколко дѹрвета (Гм).

Мѹчурлиф прил. 1. Мѹчурлив. 2. Прен. Недопечен, възсѹров (за хляб — Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Мѹтей м. Нечиста, мѹтна вода. Гѹл'ѹм бѹ мѹтей приѹшѹл, та чѹках да са одѹмѹти да си нѹпоѹям стѹдѹто (н. п. — Ус, Рво, Лев, Сф, Слв, Пт).

Мрѹзе мн. Гѹлеми студове. Стѹнаха незапѹненѹи мрѹзе (Ус, Рво, Смл, Слв, Мм).

Мрѹзи ме гл. нсв. безл. Студено ми е (Др).

Мрѹчно перѹде Перде на окото, катаракта (Девеци).

Мрѹчѹл, мрѹчѹл'ник, мрѹшѹник м. Прилеп (Зв, Дм, Дци, Дж), (Шм, Сол, Кир), (ДК, ГК), (Чак, Др).

Мрезгавѹнѹ ж. Сутрешен и вечерен здрач (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм, Ус, Рво).

Мренѹк прил. С примрежени очи. Йѹе ни сѹм, д'ѹдо, сѹлѹѹва, ѹм сам черѹнка, мренѹка (н. п. — Псп).

Мукам м. Луксозен вълнен плат за горни мъжки и женски дрехи (Слв, Пт, Дв, Мс, Ус, Рво, Чок).

Мукарълк м. Лък за стреляне — детска играчка (Ав).

Мулѐса гл. нсв., мулѐса св. Покрива се с мухъл (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв).

Мүличек прил. Мъничек. Децата от дѐтската градина са мүлички (Смл, См, Вв, Кт, Ел, Рд).

Мунзурак м. Копие. Йут кѐнче си кѐм-ка зѐма, йут мунзурак нафѐрана (н. п. — Ус, Рво, Смл, Лев, Мм, Слв, Пт).

Мүржеф прил. Сив. Мүржева домашна торба (Девеци).

Мурч м. Паразитно растение, което расте върху дъб, хвойна и др. (Девеци).

Мусандра жс. 1. Открита купчина дрехи, подредена на височина върху маса (Ав). 2. Гардероб, бюфет (Шм, Сол, Кър, Жер, Зв, Дм, Дж).

Мустак м. 1. Мустак 2. прен. Кошара във форма на равнобедрен триъгълник, в ъгъла между бедрата на който има две вратички, където се отделят овцете на двама стопани или стопанства (Мм, Чп, Бг, Зц, Рво, Ус, Чок, Слв).

Мүстух прил. Измърсен, изцапан (Ох, Мл).

Мүтли ми. Празно място между греди на гредоред на покрива и зидовете (Дб, Кво).

Мүфка жс. Шръклица (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, ДК, ГК).

Мүхла жс. Прокиснато кисело мляко (Ав).

Муц, муц, муц межд. За мамене на малгаре и муле (Девеци)

Муцу'н м. Чучурче на стомна, бъкел (Вк).

Мүчка нарч. Малко. Дай ми мүчка, мүчичка л'ап (Зв, Дм, Дж, Кир, Чак).

Мүшѐ жс. Сърцевина на дърво (Лв).

Мүшинка жс. Мушица (Гб, Кп).

Мүшка жс. Мишка. Кѐтѐто фѐтло мүшка (Девеци).

Мүшкат езѝк Мъжец (Цр, Шм, Сол, Жер, Кир).

Мүшкат мѐсец Месец февруари (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж).

Мүшки ми. Къси чорапи, само за ходило (Слв, Вв, Кт).

Мүшки банки Малки фигурки, подобни на вежди, които се бродират (Ав, Чер).

Мушкүв ми. Ношви. Мѐме, Петранѐ, Петранѐ, ти б'ала пѐта мѐсеше и мушкүвите скърцаха, бѐрем да бѐше комиѝйче, а то ѝе мѐмче лѐвдѝйче (н. п. — Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Мушлүк м. Сума, събрана от дарения при колективно коледуване, или сурвакане от хора на училището (Кп).

Мѐмар м. Мърморене, врява (Ох, Мл).

Мѐмарца жс. Мъмреца (Ав).

Мѐнѝх нарч. Само, изключително. Пѐр-вен бѐ синѝсѝр, мѝйчице, мѐнѝх мѝди нивѝсте. . . (н. п. — Зл).

Мързѝлка жс. Телесна и умствена умора (Ав).

Мърка са гл. нсв. 3 л. Естествено се оплодѝва (за овца — Ав).

Мърк'ул м. Пролетна вкусна гъба (Дб, Кво, Юг, Нр).

Мѝхне с. Мъка, труд. Бѐло кѐнче, дѐто ѝахах, нѐгово мѝхне, гѝздава рѝба, дѐто нѝдиш, нѐгово мѝхне ѝе (н. п. — Зл, Сив).

Мѝшко нарч. Малко (Дн, Лки).

Н

Набабүрчвам са гл. нсв., набабурча са св. Сбъркчвам се (Дееци).

Набадѝш нарч. Със скръстени крака. Сѝднахме набадѝш (Ав).

Набажүрчвам са гл. нсв., небедрѐ са св. св. Пълня устата си с вода и се жабулкам (Ав).

Набѐдр'ува са гл. нсв., набѐдре са св. Навѐжда се напред и ще падне — за стена (Дб, Кво).

Набѐсва ма гл. нсв., набѐсе ма св. безл. Като луд ходя за нещо. Набѐсва ма да са жѐн'а (Ус, Рво, Лев, Смл).

Набѝрка жс. Плисе на дреха (Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Сол, Чак, ДК, ГК).

Набобүрчва са гл. нсв., 3 л., набобүрче са св. Прави гънки по ципцата, без да е уврял (за боб, грах — Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Жер, Чак).

Набобүрчен прил. Намръщен, начумерен (Шм, Кир, Сол, Зв, Жер, Дм, Дж, Чак, ДК).

Набожүрчвам гл. нсв., набожүрчвам св. Напрѝсчвам с вода с устата (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, ДК, ГК, Чак).

Набуй м. Навуша. Набуй ѝе за адѝната нѝга, набуе е за дѐвете нѝги (КирР).

Набѝзгова гл. нсв., набѝзга св. 3 л. Снася яйца върху продукти и ги прави негодни (за муха — Зв, Дм, Дж, Дци, Шм, Сол, Кир, Жер).

Навал'а гл. нсв. 3 л. Оборва, наляга. Навалѝ ме л'үта дрѐмка (Чн, Вг).

Наваричка жс. Тясна кожена изрязка за напрана на цървули (Ст, Вв, К).

Наваричкан прил. Нанизан. Байѐ наваричкани годѝни ѝмам (Сч).

Навилѝц м. Количество сено или слама, което може да се вземе с вила на един път (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дци, Чак, ДК, ГК).

Навѐргам са гл. нсв., навѐрт'а са св. Ходя около нещо, обикалям. Одѝгѝвѝрникат са навѐрта около аѝдѝла (Шм, Сок, Пг, Чп, Бг, Зц).

Навѐрѝтен прил. Катурият, обърнат на-опъки, убит (Смл, СмирР, Сч, Слв).

Навѝсадле нарч. Отгоре над товара на

добитъка. *Түри дѣтето навѣсadle* (Дб, Юг, Кво, Пв, Хв).

Нагачио нарч. Вероятно, навярно (СмНР).

Нагарбанисвам са гл. нсв., **нагарбанисам са** св. Скупчвам се на едно място с други хора. *Л'удѣте са нагарбанисали на едно мѣсто* (Дб, Пв, Лл, Сит).

Нагачвам, нагачвам гл. нсв., **нагача св.** Напълвам. *Нагачвам чучула с йурѣна* (Шм, Зв, Дм, Дж, Кир, Жер, Чак, ДК, ГК), (Девеци).

Нагугушен прил. Омърлушен, свит, *Пилето ѝе нагугушено, бѣл'ки ѝе бѣлно* (Слв, Кт, Вв, Мм, Бс).

Надахнува гл. нсв., **надахне св.** Слабо мирише на лошо (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Шм, Сол, Кир, Жер, ДК, ГК).

Надвйвам гл. нсв., **надвйия св.** 1. Побеждавам. 2. *Прен.* Обвинявам някого за нещо, за да го накарам да се защищава (Мм, Сок, Ус, Слв, Пт, Кт, Вв).

Надѣвам са гл. нсв., **надена са** св. Убождам се (Кв, Сем).

Надипл'ам гл. нсв., **надипл'а св.** Постилам дебело. *Та ште ми надипли халишта* (Зл, Стр, Нд, Ер, Мър).

Надмет м. Разликата в надоено мляко от еднакъв брой кози и овци на двама стопани в някогашните мандри (Дб, Кво).

Надупвам са гл. нсв., **надуп'а са** св. Лягам по корем (Шм, Сол, Кир, Ав, Чер, Жер, Зв, Дм, Дж, ЗДци, Чак).

Надурл'ам са гл. нсв., **надурл'а са** св. Разсърдвам се (Лн, Плт).

Надурлен прил. Сърдит, начумерен. *Сѣ надурлен идва от граод* (Плт, Лн).

Нажбиквам са гл. нсв., **нажанкам са** св. Напивам се с вода до насита (Лл, Сит).

Нажбрд'вам гл. нсв., **нажбрд'а св.** Изпждам. *Чѣ дѣт' та ѝе нажбрдил сакѣ рѣно* (ШлР, Чп, Пг, Мм).

Нажул'вам гл. нсв., **нажул'а св.** Натривам с коприва. *Нажул'их ус с коприва, та махалѣта збрѣ* (Мм, Ус, Рво, Слв, Чп, Пг, Лев, Дун).

На здравим нарч. Да е честито! *На здравим ти мѣмчито* (Гб).

Найуравм са гл. нсв., **найур'а са** св. Хвърлям се срещу някого, нападам (Бд, Слв).

Найурен прил. Съборен, разтурен. Два *кладѣнца насипани, насипани, найурени* (н. п. — Пв, Хв).

Накавачвам са гл. нсв., **накавача са** св. Обръщам се презглава (Ав).

Накан'вам са гл. нсв., **накан'а са** св. 1. Възнамерявам да споходя някого (Слв, Мм, Пт, Кт, Вв). 2. Заканвам се да направя лошо. *Накан'ват са да запал'ат сѣлото, чи билѣ комитско* (Лв).

Накандупчен прил. Наведен с главата надолу (Ав, Сч).

Накаркунча са гл. нсв., **накаркунча са** св. Прегърбям се от тежест, която носи

на гръб (Кво, Дб).

На касла нарч. Небрежно, повърхностно (Ав).

Накатран'вам гл. нсв., **накатран'а св.** Нацапвам с катран. *Накатран'их портата* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Чак, ДК, ГК).

Накатро мест. Някое. *Накатро са изр'ука кѣл'кото имѣ глас* (Рд, Чп, Ел, Смл).

Накацвам гл. нсв., **накацам св.** 1. Начупвам. *Накацвам лѣба и сѣвам мѣнѣсата*. 2. *Възвр.* Добивам херния. *Накацах са от дигане камане* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Накеркел'вам са гл. нсв., **накеркел'а са** св. Нахъдрым се (Брн).

Наклатушквам гл. нсв., **наклатушкам св.** Набрулям плодове с друсане на стъблото или клоните (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм Дж).

Наклеп'ушва са гл. нсв., **наклеп'уше са** св. 3 л. Заоблачава се (Ав).

Наклува гл. нсв., 3 л. Подава кълн, пониква (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК, Кир).

Накѣва мест. Онакова (Зб, Дн, Лки, Пв).

Накѣл'чен прил. Полулегнал, подпрян на ръката (Слв, Пт, Чп, Мм, Сок, Ус).

Накѣцан прил. Дрипав, окъсан. *Дрипите му са накѣцани* (Девеци).

Накѣшен прил. Надул. *С накѣшенине шалѣаре, с накѣшенине золѣфе* (н. п. — Ел, Рд, Смл).

На кѣку пѣт'о нарч. На рамена. *Сѣмо дѣтето са нѣси на кѣку пѣт'о* (Девеци).

Накуз'упен прил. Наведен много ниско (Лн).

Накѣвам гл. нсв., **накѣна св.** Начевам. *Накѣнахме фѣурника* (Брн).

Належѣва са гл. нсв., **належѣ са** св. 1. Лежи повече отколкото трябва. 2. *Прен.* Наторява с овце *Агѣ сагмѣлат са належѣ на пѣвата, примѣстват го другаде* (Мм, Слв, Чп, Пг, Бг, Зц).

Налетлем'д жс. Опѣк човек. *Нашѣл сам стрѣпина налетлем'д* (Ус, Рво, Смл, Мм).

Налѣтин м. Омразник. *Остави го тѣйа налѣтин да са махка* (Чп, Бг, Пг, Мм).

Налисан прил. Слаб и продължава да слабее. *От годѣни насѣм чилѣкас ѝе налѣсан* (Ус, Рво, Лев, Кр, Тн, Чок, Слв, Мм).

Нѣлиф м. Нанос от порой. *Вчѣрашнѣт берекѣт' голѣм нѣлиф е донѣл* (Девеци, Ав).

Намѣвам гл. нсв., **намам'а св.** Повеждам. *Каѣ икѣндѣйа офѣѣрат намѣва офѣѣте нах колийбата* (Мм, Сок, Ус, Чп, Слв, Вв, Пт).

Нам'атам гл. нсв., **наметна св.** Поставям хляба в пещта (Брн).

Намѣсник м. 1. Заместник. 2. *Прен.* Жертва, която се прави за здравето на болен

човек. *Намѣсникат*, овѣн, ѿгнѣ, тѣле са кѡм ф ископана на огнището дѹпка, та сѡчката кѡрѣ да истече в дѹпката

Намерки нарч. Напосока, ако успѣа да намера (Мм).

Нами мест. Нас. *Иѡла у нами да са видим!* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Наминка с. Минаване, посещение. *По веднѡш, мѡле, да ѡдем, бройѡт са дѣвет' наминки* (н. п. — Пер).

Намис, налис м. Болезнено състояние, на непрекъснато слабееие. *Разболѡ са Рѹжа, разболѡ, залежѡ от голѡма бѡлес, от тѣшикия намис* (н. п. — Пп).

Намицѡло с. Нещо обещано на един се използва от друг. *Мѣне нарицѡло, пак тѣбе намицѡло* (само в поговорка — Слв, Мм, Ус, Пт, Рво, Чп).

Намѹжен прил. Раззорлен. *Сидишка ти ѡе повѣхнала, мѡрна ти кѡса намѹжена* (н. п. — ШлР).

Нанис м. Наредени един до друг, обрнати навѣн цѣпени колове на четвъртата страна на егрека (Дб, Кво).

Наѡстрѡм гл. нсв., наѡстрѡа св. 1. Острия. 2. Насѣсквам кучета. *Наѡстрих кѹчетата кѡм горѡта* (Кво, Дб).

Напасѡсан прил. 1. Снаден. *Рѡската му ѡе напасѡсана.* 2. Нееднакѣв (СмнР).

Напастрѡм са гл. нсв., напастрѡа са св. Прошарвам се (за коси — Ав).

Напастрен прил. С лунички по лицето (Ав, Чер).

Напаструвам са гл. нсв., напастрѡа са св. Излизат по лицето ми петна поради бременност (за жена). *Сѡйа жѣнаа виѡи кѡк са ѡе напастрила, ѡти ѡе непарѡтка* (Зв, Дм, Дж, Дци, ДК, ГК, Шм, Сол, Кир).

Напетѣлѣва са гл. нсв., напетѣлѣе са св. 3 л. Разпуква се. *Патѣросо са напетѣлѣчи, ѡзвади го* (Слв, Мм, Вв, Кт, Мс, Пг).

Написквам гл. нсв., написквам св. Насѣсквам кучета *Написках кѹчѣтата и вал'кѡт избѡѡга.* (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дци, Чак, ГК, ДК).

Напишкан прил. Убоден от тресчица, влязла под кожата (Ав, Девѣци).

Наплата жс. Желязно приспособление кѣм рало, което отмята почвата надясно (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Наплѣтничка жс. Врѣв или гайтан, който се вплита в плитка на женска коса, за да се удължи (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм).

Наплѣтка жс. 1. Снадена част на скѣсан чорап чрез плетене (Г,б). 2. Вплетени в плитка на девойка или млада жена мѣниста или други украшения в удължението ѡ (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК).

На пѡдзор нарч. С наведени очи. *Глѡѡда ма на пѡдзор* (Пт, Слв, Рво, Ус).

Напрѣчен прил. Вирнат нависоко. *Напѡрчени мустѡки* (Бд, Кт, Вв, Пг, Слв, Чп).

Напрасници ми. Партенки за ходилото на кратката (Лв).

Напрѣбѡс нарч. На бос крак. *Нѡси папѹцете напѣбѡс* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Напрѣшни дѣн нарч. Вчера (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Кир, Шм, Сол, Жер).

На прѣтек нарч. По пряк пѣг. *Иѣ ите да мѡна на прѣтек за пѡ бѡрже* (Слв, Пт, Мм, Сок, Ус, Рво, Смл, Чп).

Напрѡчвам са гл. нсв., напраща са св. Нарѣждам се, правя рѣдница като права прѣчка (Чп, Пг, Мм).

Напѹка са гл. нсв., напѹка са св. Започва да цѣфти (КирР).

Напѹлу нарч. На половина. *Кинѡгата опѡйх напѹлу с бѡло плѡтно* (Ус, Рво, Лев, Мм, Слв, Пт).

Нарабан прил. Наяден, нахапан. *Нарѡбана крѹша* (КирР).

Нарѡнет прил. Упоен с билки, омагѡсан (Девѣци).

Нарѣдича гл. нсв., наредича св. Поставям всяко нещо на място, подрѣждам (3б).

Нарѣчам гл. нсв., нарѣка св. Нарѣждам. *Иѡти, Иѡнке, плѡчѣши и нарѣчаши* (н. п. — Рк).

Нѡсарѣ нарч. В утробата си. *Дѣто си ма си нѡсила дѣвет' мѣсеца насарѣ и тѣри години на рѡце* (н. п. — Ус, Рво, Смл, Слв, Мм, Пт, Лев, Чок, Дун).

Насѡй-насѡм нарч. Натук-натам (Девѣци).

На склѡване нарч. Кръстосано наредени, за да сѣхнат по-бързо — за дѣрва (КирР).

Насѡрт нарч. Наредени по два или три, за да сѣхнат по-бързо — за снопи на нивата (Брн).

Насѡсвам са гл. нсв., насѡсам са св. 1. Снаждам. 2. Прен. Изпѣждам. *Насѡсах го да ма запѡвни* (Тп). 2. Нарѣждам се. *Насѡсах са като тѣспѡх* (Чп, Слв).

Насѡваѡдам гл. нсв., насѡваѡдѡа св. Ключкарствувам, клеветя (Слв, Ус, Рво, Пт).

Настѡпѡам гл. нсв., настѡпѡа св. 1. Вървя напред, настѣпвам. 2. Стѣпвам върху някого (Чп, Ус, Рво, Пг, Мм, Сок, Лев, Дун, Смл).

Нѡстойник м. 1. Домакин-разпоредител на свѡтбата при угощението (Кв). 2. Главатар на група деѡа играчи. *Нѡстойникѡт зѡйра деѡѡта ѡколо нѣго си да са бройѡт* (Ус, Рво, Смл).

Настранѡам гл. нсв., настранѡа св. Разпредѣлям по равно тежѣста на двете страни на товара (Ав).

Насѣрѣн прил. Сърдит, намръщен (Девѣци).

Натѡй нарч. Изправено устойчиво — за положение на малко дете, което се опитва да пази равновѣсие (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак, ГК, ДК).

Натако нарч. Нататък. *От тайна вечер натако мене за любе да знаиш.* (н. п. — Псп).

Наткачулен прил. Надвесен напред (за стряха — Дб, Кво).

Натратак м. Натъртване на ръка или крак (Ав).

Натурм'увъм гл. нсв., натурм'а св. 1. Затоплям настинал човек на пара. 2. Прекадявам родилка с тамян, за да се улесни раждането (Гб, Кп, Рво, Ус).

Нафиле нарч. Лошо напразно *Нафиле прав'а работата* (Девечи, Ав).

Нафлэнкам са гл. нсв., нафленка са св. Напивам се. *Нафлэнкало са йе, та ни знае каквѝ дѝма* (Ус, Рво, Лев, Дун, Смл).

Нахихиквам са гл. нсв., нахихикам са св. Смяе се до насита, на воля (Сч).

Нахохорвам гл. нсв., нахохор'а св. Извършвам небрежно и повърхностно някоя работа (Ав).

Нахручен прил. Набръчкан. *Нахручено чѝло* (Ав, Чер).

Нацѝд'авам са гл. нсв., нацѝд'а са св. Мушкам се, въвирам се (Сч).

На чатка нарч. Камъчетата са наредени така, че при първото им местене играчът печели (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

На чѝйка нарч. Изправено, устойчиво — за положение на дете, което се опитва да pazi равновесие (Ав).

На чѝш нарч. По гръб. *Лежй на чѝш* (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир, Жер).

Начѝшвам гл. нсв. Вземам на гръб (Шм, Сол, Жер, Кир, Зв, Дм, Дж, Чак).

Начук м. Набито място на стъпалото на крака (Девечи).

Начѝфр'а са гл. нсв., начѝфре са св. Нагъва се, набира се (за шев — Шм, Сол, Цр, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, ДК, ГК, Чак).

На чѝчка нарч. С кръстосани крака. *С'ѝднал стѝрчек на чѝчка пот зелѝна бѝчка* (н. п. — Сок, Мм, Бс, Лев, Пг).

Нашѝрвам са гл. нсв., нашѝра са св. 1. Правя си шарки по лицето. 2. *Прен.* Пия малко алкохол, колкото да се разприказвам. *Зѝма ли парѝци и са нашѝрвам* (Слв., Пт, Кт, Вв, Мм).

Нашишѝрва са гл. нсв., нашишѝре са св. Издува се дрехата от вятра (Бш, Брн).

Нашишѝрвам са гл. нсв., нашишѝр'а са св. Възгордявам се, надувам се (Брн, Бш).

Нашгарвѝен прил. Който е свикнал да яде вкусни ястия и сладкиши (Ус, Рв, Мм, Сок, Бс, Лев, Слв, Пт, Вв, Кт).

Нашгѝрва са гл. нсв., нашгѝре са св. 3 л. Навъсва се. *Тѝлото му са нашгѝри* (Ав).

Нашѝпен прил. Наведен напред (Сч, Гм).

Нвѝ ден' нарч. Онзи ден (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир).

Небй мн. Зъбни венци (Кир, Сол, Шм, Жер, Цр, Зв, Дм).

Невѝстин д'ул'бѝен' Червена копринена кърпа, с която невеста покрива главата си (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Жер).

Невѝстинка жс. Насекомо калинка-малинка (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак, ГК, ДК).

Невѝстичка жс. Невестулка (Пок).

Незнѝан прил. Неизвестен, непознат. *Нѝси ма, нѝси б'ѝл Дунар, ѝе вѝд'ѝа л'убѝе незнѝйно, незнѝйно и непознѝйно* (н. п. — ШлР).

Неизлетѝено нарч. Облачно, на път да завали (КирР).

Нѝкво с. Нешо (Ав).

Нѝкничка с. Нещичко (КирР).

Нѝкоко' м. Нокът. *Големи нѝкоке* (Кос). **Нѝ му са кѝзва йѝмѝето.** Невестулка — не се споменава името на това животно от страх да не го разгневят да им напакостят (Лн).

Нѝпарѝт'ка прил. Бременна (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир).

Не помн'а са гл. нсв. В безсъзнание съм (Девечи).

Нѝтрѝшен прил. Вътрешен. *На ден' Ёгус нѝ бѝва да са работѝ никаква нѝтрѝшна и вѝнкашна работа* (ШлР).

Непѝтѝеник м. Непослушник (Ав).

Нѝвѝста жс. 1. Младоженка, булка. 2. *Прен.* Чума престорена на младоженка *Чи ни излѝзе кѝхѝе, излѝзе млѝда нѝвѝста* (н. п. — Ус, Рво, Смл, Мм, Сок, Чп, ШлР).

Нѝврѝден прил. Досаден, ненужен. *Ам'и ме дѝдѝоха на стѝро нѝврѝдно.*

Нѝз'ум нарч. Надолу. *Йѝсни му кѝрѝе лѝйнаха нѝз'ум басм'ѝно йѝлѝче, нѝс сѝни койѝм шѝлѝѝре* (н. п. — Дс).

Нѝкатро мест. Никой. *Нѝкатро не тѝ рѝка* (Ср, Мд, Рд).

Нѝкничко мест. Нищичко (Девечи).

Нѝн'а жс. Игла за низане на тютюн (Бз).

Нѝнаѝздаѝица нарч. Ненадейно, неочаквано (Сч).

Нѝничко с. Нищичко (Кир, Шм, Сол, Дм, Чак, ГК, ДК).

Нѝпан м. Подаръци от момъка на девойката като знак за духовна връзка между тях (КирР, Гб, Ав).

Нѝвѝст м. Навуща. *На краѝѝ йѝки йѝпѝнци, на нѝвѝст йѝки рѝмене* (н. п. — Рк).

Нѝжѝчка жс. 1. Краче. 2. *Прен.* Кожена изрезка, която се поставя на вретено на черък (Слв, Вв, Кт, Мм, Ус, Рво, Чп, Мс).

Нѝсене с. Премяна, облекло. *Нѝйде ли млѝа прилка, нѝси ли млѝе нѝсене* (н. п. — Ох, Ор, Мл).

Нѝсене гл. св. Повесе *Кѝгѝто са ѝзмѝра, колѝлѝто ите ме нѝсене* (Зл).

Нѝш м. 1. Нож. 2. Черясло на рало (КирР).

Нѝш на полѝна Полунощ. *Агѝ бѝ нѝш на полѝна, млѝко тѝленѝе порѝвѝ. . .* (н. п. — ШлР).

Нѝгѝвиѝца жс. Крачол (Лн, Гм).

Обаен прил. Върху който е четена молитва. *Наранен с обаен л'ап, зам да му стор'ат магѐ (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Шм, Сол, Кир, Жер, ГК, ДК).*

Обарка жс. Кърма за овце — трици със сол или брашно със сол (Мм, Чп, Бг Зц, Ус, Рво, Слв, Чок, Пт).

Обѐсен прил. Стръмен, наведен. *М'астото ѝе гает обѐсено, та тр'актор не работи (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Чак).*

Обжежен прил. 1. Опарен. 2. Прен. Пострадал. *Той ѝе обжежен аднош, затва го ѝе страх (Рво, Ус, Мм, Слв, Вв, Кт, Мс).*

Обибабул'вам гл. нсв., обибабул'а св. Увивам главата така, че само очите да се виждат (Слв, Вв, Кт).

Обибрадам гл. нсв., обибрад'а св. Забраждам главата така, че да се вижда само част от лицето (Слв, Вв, Кт).

Обиградам гл. нсв., обиград'а св. Ограждам от всички страни (Слв, Пт).

Обидал прил. Обходил, забиколил (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Обидава ма гл. безл., обиде ма св. Полазва ме. *Обида ма нам кан' (Шм, Цр, Сол, Кир, Дм, Зв, Жер, Чак, ДК, ГК).*

Обижавам гл. нсв., обиж'а св. Спохождам, посещавам. *Стана Тодор, та обиж'а, та обиж'а три кош'ари. . (н. п. — ШлР).*

Обикличам гл. нсв., обиклече св. Измамвам, пращам някого за нещо, което не съществува (Чп, Пт, Мм, Сок, Зц, Бг).

Обикол'чам гл. нсв., обикол'ча св. Избягвам от работа. *Нимдой обикол'ча, гл'одай си работата (Слв, Пт, Мм, Кт, Вв, Сок, Мс, Чп).*

Обифал'ам гл. нсв., обифал'а св. Непрекъснато хваля някого, говоря хубави думи за него. *Иѐца ма обифал'аш, ала нема п'длаз'а от това (Слв, Пт, Мм, Ус, Рво, Лев).*

Обичартам гл. нсв., обичарта св. Правя кръг около нещо (КирР).

Обишниквам гл. нсв., обишникам св. Постоянно претърсвам, за да обсебя нещо чуждо (Слв, Вв, Кт, Пт, Мс, Мм).

Облѐшт'ава гл. нсв., облѐште св. 3. л. Осветлява. *Ламбата облѐшт'ава цялата ст'аи'а (Чп, Слв, Мм, Сок, Пт).*

Обнизвам гл. нсв., обниж'а св. Украсявам с дребни сребърни парички или дребни многоцветни мъниста. *Рдишове ште ти обниж'а с м'омински дрѐбни трепушки. . (н. п. — Ст, ШлР).*

Оборен прил. Съборен, бутнат. *Много оборени к'ашти (КирР, Ав, Чер, Пок, Девещи, Ег).*

Обрас м. 1. Острие на брадва. **2.** Предна част на глава, лице (Ав).

Образгав'авам гл. нсв., образгав'а св. Преграквам, губя си гласа (Ав).

Обрастен прил. Кичест, разклонен (Ег).

Овал'кова чорба Супа от брашнени топчета (КирР).

Ове нарч. Добре. *ѐс са две (Девещи).*
Овл'чва са гл. нсв., овл'че са св. Ражда (за вълчица — Брн, Бш).

Оган' м. 1. Огън. **2.** Прен. Пожар. *Ага ч'и адно н'дш тува ст'ана дган' (Слв, Вв, Кт, Ус, Рво, Лев, Мм, Сок).*

Оглуф м. Оглавник (Девещи).

Огнила мн. Прибори за палене на огън — прахан, огниво и кремък (Ав).

Огнише с. 1. Огнище. **2.** Прен. Леха с разсад (Гб, Кп).

Огнйло с. Огниво (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дж, Дци, Чак, Чак, ДК, ГК).

Огрозовам гл. нсв., огроз'а св. Погрознявам. *Ке пор'днши с'итни ми с'лзи, ке огрозиш бѐло лице, ке сумалиш равната снага (н. п. — Вг, Чн).*

Одбѐва гл. нсв., одблѐе св. Продължително тревожно блее. *Шту ми си жѐлно кахорно и шту ми жѐлно одблѐваш (н. п. — Рво, Ус, Мм, Слв, Сф).*

Одблесте нарч. От болка. *Кѐл'ат ф'анал й'убата на д'ошо мѐсто, та одблесте баелд'исала (н. п. — Ус, Рво, Лев, Мм, Слв, Пт).*

Одварник м. Пръчка, с която се бърка суроватка за извара, когато е на огъня (Кво, Дб).

Одварй са гл. нсв. Пресече се — за прясно мляко (Брн, Бш).

Одерка жс. Чардаче върху плодно дърво в овощна градина, отдето пазачът наблюдава и пази (Зб, Пв, Хв, Юг).

Одзѐмам гл. нсв., одзема св. Отнемам. *Та си Петкан'а одзѐли, чѐрна са ч'ума довѐле (н. п. — Пер).*

Одичѐ с. Малка стайчка, която служи за килер (Кв, Сем).

Одмет'ач м. Малка метла от хвойнови или други клони, с която се отмита ситната слама при отвяване жито на харман (Дб, Яв, Кво).

Однапрѐшка нарч. От по-рано (Бк).

Одно, водѐно с. Разхладително пиете за летните горещини, обикновено айрян, или вода с оцет и захар (Гб, Кп), (Слв, Тик, Мм, Кт, Вв, Пт, Мр, Ор).

Одор м. Необхваната от ралото ивица земя, където воловете се обръщат (Кор).

Одорка жс. Необхваната от ралото ивица земя, където воловете се обръщат (Брн, Бш).

Одрехтѐл прил. Окъсан (Сит, Дед).

Одрив'алка жс. Обикновена мотика (Мар).

Одривам гл. нсв., одриш'а св. 1. Вада картофи или други подземни плодове. **2.** Откривам лозя от прѐстта (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Чак, ДК, ГК).

Одрька нарч. С умение, с похват както трябва (Ав).

Одуне с. Жито, счукано, сварено и под-

сладено със захар и орехи, което се раздава за бог да прости (Лс, Яв, Дб, Кво).

Ошак¹ м. 1. Лежа разсад изобищо. 2. Лежа тютюнев разсад (Шир, Шм, Жер, Чак, Зв, Дм, Кп, Гб, Мус).

Ошак² м., Дълъг железен прът, с който се чисти жарта в пещта (КирР).

Оен м. Кастрирано мъжко шиле на повече от две години (Шш).

Ожарва гл. нсв., **ожаре** св. Ухапва така, че се явява силен сърбеж и остава червенина (за жигавица — вид мравка — Мар).

Ожарвам гл. нсв., **ожар'а** св. Опарвам с коприва (Дб, Кво, Лс, Яв, Нн).

Ойде гл. нсв. Отиде. *На кадѣ дѣдоха шееѣ хайдука...* (н. п. — Вг, Чн).

Ойук м. Зелен клон, забит в ливада, градина като знак, че е забранено да влиза добитък (Ав).

Окам гл. нсв., **ѡка** св. Викам. *Ти ѡкаш, амѣ нѣма пѣлза* (Ез, Лен, Коч).

Окекер'дам са гл. нсв., **ѡкекер'а** са св. Съвземам се от болест (Ав).

Окнища жс. Отвор на пода на плевнята за спускане храна на добитъка, който се намира долу в приземieto. *Пуснах сѣно и захлупих ѡкнищата* (Бат).

Околѣб'ам са гл. нсв. Съвземам се от болест и слабост (Мар).

Окѡнчва са гл. нсв., **ѡкѡнче** са св. Ражда конче или муле (Брн, Бш).

Ол м. Кошара за дребен добитък, където има удобство и за зимуване (Девечи).

Олан—**варан** Има-няма (Бг, Зц, Тик, Сок, Мм, Пт, Слв).

Олашйк м. Извара (Пок).

ѡл'бам гл. нсв., **ѡл'бна** св. Сърбам. *ѡл'бам р'ѡтка каиша* (Лн).

ѡл'чи с. Половин ядка от орех (Гб, Кп).

Омайване с. Виене на свят, замайване (КирР).

Омайник м. Човек, който не е в ред (Ав, Девечи).

Омакнат прил. Оскубан. *Омакната вѡлна* (КирР).

Омала жс. Безвкусно, блудкаво ястие (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК).

Омари са гл. нсв. Затопи се малко (за вода — КирР).

Омарса жс. Нечисто нещо, мръсотия (Ав).

Омацвам гл. нсв., **ѡмацам** св. Опапам. *Ште ѡмацам, ѡмѡто мѡме, ѡмѡлен шѡлѡр басмѡлѡйа* (н. п. — Рк).

Омраза жс. Недобросъседски отношения (Брн).

Омразан прил. Неприятен, отвратителен (Шм, Кир, Жер, Сол, Зв, Дм, Дж, Чак).

Омрас м. Отвърщение, омраза (КирР).

Омраст'ава са гл. нсв., **омрастѣе** са св. Стъмнява се (Дб, Кво, Яв).

ѡмурна прил. Уморителна. *ѡмурна рѡбота* (Ав).

Опайантвам гл. нсв., **ѡпайант'а** св. Укрепя-

вам от различни страни с дръвчета или камъчета, за да стане по-здраво (Чок, Сф, Слв, Рво, Мм).

Опйрам са гл. нсв., **ѡпра** са св. 1. Подпирам се. 2. Противопоставям се. *Акѡ мѡго ѡште да знаѣ, ѡѣште му са ѡпра* (Слв, Лл, Мм, Чп).

Опйсам, опйшвам гл. нсв., **ѡпиша** св. Украсявам, нащарвам (Ав).

Опйчам, опйчам гл. нсв., **ѡпеча, ѡпека** св. 1. Опичам. 2. *Прен.* Възпитavam, подготвям за живота *Видѡши ли как са ѡпѣче айнѡ дѣте, та стѡна чѡлкѣ* (Чп, Слв, Вв, Ус, Рво, Лев, Чок, Пв, Хв, ШлР).

Опкѡлѡва са гл. нсв., **опкѡлѡца** са св. Пресича се — за прясно мляко (Кво, Дб).

Опратѡлан прил. Чрез който се изпраща. *Опратѡлана кѡпка, агѡ са тѡрнува на курѡет'* (Мм, Сок, Слв).

Опрѣтнат прил. Трудолюбив, старателен, сръчен (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм).

Опсидѡр' м. Едър бял фасул, който се сее на полето без притки (Юг, Нр, Лки).

Опсичанѣ с. Сватбен обичай — сватбеното шествие на път за дома на младоженеца спира на широко място, скупчва се и двама младежи с извадени ножове удрят ножовете си с тъпата страна и тичайки три пъти обикалят скупчените, като при всяка обиколка се удрят с ножовете, след което ги вдигат нагоре и застават единият отлясно, другият отляво на пътя, а шествието минава между тях (Ох, Мл).

Опсукан прил. Изтрит, извехтял (Чп, Пг, Мм, Зц, Слв).

Опушквам са гл. нсв., **ѡпушкам** са св. Убождам се. *Опушказа са на тѡрн* (Девечи).

Оратска круша Дърво и плод на ранна едра сочна круша, която вирее в долината на Кирковската река (КирР).

Орѣпка жс. Дърво и плод на дребна бяла слива (Сч).

Ордѡ'ва са гл. нсв., **орѡте** са св. 3 л. Свлича се — за земя (Девечи).

Осан'ава са гл. нсв., **осанѣ** са св. Ражда малко — за кобила, магаре (Девечи).

Осахат' нарч. Бързо, на часа. *ѡѣ са усѣтих ѡсахат'* и *рѡпнах* (Пг, Чп, Слв, Мм, Сок, Ус, Рво, Смл, Чок, Тн, Кр, Сф, Рд, Пт).

Оскатл'авам гл. нсв., **ѡскатлѣя** св. Правя на много отделни ивици, които усуквам за корда на лък (Ав).

Оскрѣбват гл. нсв., **оскрѣбнат** св. 3 л. Изтръпват — за зъби, когато се яде от кисели плодове (Девечи).

Оскрума жс. Изтръпване на зъби при ядене на кисели плодове (Ав).

Осрак м. Дълъг прът, около който се склада сено или снопи (Лв).

Ост, ост, ост межд. За пъдене едър рогат добитък (Ав).

Остаре с. Острие на сечиво (Ор, Бн).
Осул прил. неизм. Крогтък, хрисим (Ус, Слв, Кт, Зв, Дм, Дж, Кир, Шм, Сол, Жер, Чак, ГК, ДК, Зл, Рд).

От'адам гл. нсв. Отнемам незаконно от възнаграждението на работник (Пг, Чп, Мм, Бг).

Отанва гл. нсв., отане св. 3 л. Рита. *Мүлето ма отана* (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир, Сол, Жер, Цр).

Отдум м. Отговор. *И никакафь отдум не са чү от никаде* (Пв, Хв).

Отил прил. Отишел. *Отил до касабата* (ГБ).

Откуп м. Обичай в деня на сватбата да се хвърлят пари в нарочно поставена върху чеза тава, когато се води невестата в дома на младоженеца (КирР).

Откуп на невестата м. Сватбен обичай при извеждане на младоженката от бащиния й дом, близките й я затварят в една стая и докато не получат пари от младоженеца, не я предават на момковите близки да я отведат (КирР).

Отлежавам са гл. нсв., отлежа са св. Излежавам се (Ав).

Отлйвам са гл. нсв., отлйа са св. 1. Отливам течност. 2. Прен. Отдръпвам се, оттеглям се. *Сички са отлйа назад' и са порсниха ф' р'зни стр'ни* (Зб, Лл).

От'ол'ке жс. Задна тъпа част на брадва (Дб, Кво).

Отпадам са гл. нсв., отпад'а са св. Махам се, не оставам (Кч, Вак).

Отривачка жс. Вид иглолистно дърво, което не дава шишарки (Пв, Хв).

Отрушка жс. Огрийка. *Отрушката е жлезна* (Шш).

Отсид'авам гл. нсв., отсид'а св. Изслужвам военната си служба. *Йе ште да йдам за тебе аскеран да ти отсид'а...* (н. п. — Смл, СмирР, Рд).

Отсичане с. Споразумяване между момините и момковите родители за точната дата на сватбата (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Отсүй-нанүй нарч. От тази на онази. *Д'аволат хрипкал отсүй-нанүй стр'ха...*

Отсүйтре нарч. Отзаран. *Нема йа, нема Асане, т'а йе Фатмйинка отсүйтре, от ф'чера йа са главйли, отсүйтре йа са одв'ели* (н. п. — Чц).

Оттүй-насий нарч. Оттук нататък. *Ни сд' миновали веке оттүй-насий.* (Ох).

Отфучевам гл. нсв., отфуча св. Мигновено се изгубвам с шум (Мм, Сов, Бс, Ус, Рво, Смл, Тн, Лев, Слв, Вв, Кт, Пт, Кр, Чок, Сф).

Оцефки мн. Едри отпадъци, които остават в ситото или решето при пресяване (КирР).

Оч! Оч! Оч! Очш межд. За спиране товарен добитък на път (КирР, Лм, Ег, Ав, Девеци).

Очи мн. Малки трапчинки на тофкра, от които излиза кънл (Лл, Сит, Слв). **Очужд'а прил.** Изтърпнал, безчувстве *Очужд'а раки и ндги* (Зл, Слв, Ус, Бн).
Очукана прил. Втвърдена, набита от дъжда — за земя (КирР).

Очуш, очуш, очуш межд. За спиране товарен добитък (КирР).

Ошки, ошки, ошки межд. За мамене на крава (Ав).

Оштен'ва са гл. нсв., оштене са св. Ражда малко — за кобила, магаре, кучка, вълчица, мечка, заек, лисица, катерица (Зв, Дм, Дж, ДК, ГК, Чак, Шм, Сол, Жер, Цр).

П

Паалиф прил. Плесенясал. *И штò ми, бр'ате, мир'асиш на зим'а, бр'ате, паалива* (н. п. — Пер).

Пазарска бабул'ка Насекомо калинка-малинка (Ег).

Пазарски чүл Купено от пазара одеало (Зл, Нл).

Пазарлък м. Всички вещи, поставени в специална нова торбичка, които момъкът носи за годеницата на тържествената вечер. *Пазарлъкат са ндси за притвърдок на годеницата* (Ох, Мл).

Пазарлък м. 1. Ношен пазач в селото (КирР). 2. Ношен скитник (КирР).

Пазлак м. Пъстра китка, приготвена от песнопойките за даряване на сватовите по време на сватба (Ох, Мл).

Пазуфка жс. Вратен пазвен отвор на женска дреха. *Пазуфката са опийва с ц'бран ширит* (Ав, Чер).

Пайа гл. нсв. Почиствам, като подхвърлям плосък съд с жито, ориз, фасул, леща, за да излят на повърхността едрите отпадъци (Кв).

П'айнувам гл. нсв., п'айна св. Удрям шумно плесница. *Да та п'айна ли и на двете бузи?* (Слв, Вв, Кт).

Пакла жс. Смола (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Паклес прил. Смолест. *Паклеста бо-рика* (КирР).

Паламисан прил. Който не е на себе си (Лн).

Палешнице мн. 1. Палешници. 2. Прен. подир. Ръце. *Палешниците му са трасот* (ШлР, Гла).

Пангелица жс. Кожена кесийка за тютюн. *Дай ми пангелицата да си запал'а!* (Лл, Сит).

Пайица жс. 1. Дълбок пръстен съд. 2. Мярка за зърнени и бобови храни, която се равнява на две крини (Сч, Лн, Гм).

Панта жс. 1. Безделник, нехранимайко. 2. Прен. Детска игра за десетина момчета, между които и един пазач. Той застава в центъра на окръжност, около която всеки остава някаква вещ и се стреми да си я вземе,

но пазаът следи и ако удари някого с крак, удареният заема мястото му (Юг, Нр, Пв).

Папчуга *жс.* Пън, върху който дълго са цепени дърва и повече не може да се използва (Ав, Девеци).

Папароска *жс.* Угарка от цигара (КирР).

Папаруда *жс.* Пеперуда (Рвн).

Папън *м.* Пъпеш (Девеци, Ав).

Пара *жс.* 1. Пара. 2. *Прен.* Ум, разсъдък. *Загубил си парана* (Ус, Рво, Лев, ДК).

Папралък, папратъл *м.* Местното, обрасла с папрат (Лл, Сит, ДБ), (Шм, Сол, Жер, Кир, Цр, Зв, Дм, Дж, Дци, ДК, ГК, Чак).

Папуде *с.* Фасул яхния. *Фасул папуде* *йаодт* *пд-зенгйиште* (ГБ, Кп).

Папун'ак *м.* 1. Вид птица. 2. Гъба прахавица (Кв, Сем).

Папучки *мн.* Домашни обувки, чехли (Ав, Девеци).

Папучник¹ *м.* Място, където стоят обувката в къщи (Ав, Девеци).

Папучник² *м.* Голяма жаба, която напада малките жабчета (ДБ, Кво).

Параийк *м.* Сксана или наядена от дивеч кожа. *Скдцан параийк никою ни вдрши за ништо* (Чп, Бг, Зц, Пг, Мм, Ус).

Параул *м.* Пъпка на устни след болест, херпес (Шш).

Пардъе *жс.* Отсечена и окастрена вършина (Девеци).

Паренка *нарч.* Преди малко, одева (Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК, Шм, Сол, Кир, Жер).

Паржолни *мн.* Пръжки (ДБ, Кво, Рн, Лс).

Парзалатка *жс.* Пързалка (Мар).

Паринка *жс.* Билка с дребни вкусни листа за супа и баница. *От паринки правят к'дрник* (ГБ).

Париарушка *жс.* Закалявал краст от пярнар, който вирее в южните части на Родопите (Кп, Гб).

Парначкове *мн.* Пречки на прозорец. *Извади ита йдстра саб'а, сасък ти ита парначкове, испразни ита пални йдчи* (н. п. — Муг).

Парпалуда *жс.* 1. Пеперуда. 2. Обичай в Кърджалийско при суша да се отправя молитва за дъжд, което се прави предимно от децата (КирР, Ав, Чер, Девеци, Пок).

Парпарикам *г.л. нсв.* Работя по малко, трудя се. *Старката дште парпарика* (Кос).

Парпатче *с.* Късче вълна или памук (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Парстен *прил.* Глинен. *Парстен саан* (КирР).

Партале *мн.* 1. Парцали. 2. *Прен.* Вещи, багаж. *Земи си парталете и си вдрви* (Лн).

Парталка *жс.* 1. Парцал. 2. Кръпка на дреха (ГБ, Кп).

Партък *м.* Скъсани, износени дрехи (Пг, Чр, Чп).

Пархуда *жс.* Гъба прахавица (Ав).

Парикал', парикал, паритал' *м.* Цвят на лук, маруля и зеле, който ще даде семена (Зв, Дм, Дж, Дци), (Шм, Сол, Кир, Жер), (ДК, ГК, Чак, Ир).

Парчи *са г.л. нсв.* Оплодява се (за коза (КирР).

Парша *жс.* Лишей по кожата на човек и животно (КирР).

Паршалака *г.л. нсв.* Вали ситен снежец (Ав, Чер).

Паска *жс.* Пазва, нагръдник (ГБ).

Паскалѐ *м.* Великден. На този ден скотовъдците носят сол и брашно да се освети и с него се кърми добитъкът, за да не го нападат вълци (Бз).

Пастра прил. С петна по лицето поради бременност (КирР).

Пастрило *с.* Шарен плат на раета (ГБ).

Паструшка *жс.* Огрибка (Девеци, Сч).

Пастър прил. 1. Шарен — за фасул с едри различно обограни зърна (Ав). 2. Шарена — за бяла кокошка с черни капки по перушината (КирР). 3. Шарена — за коза с черни и бели или черни и кафяви петна по тялото (КирР). 4. Шарена — за специално украсена с вземо кърпа, предназначена за подарък на годеник (ГК, ДК, Дци, Дж, Дм, Шм, Жер, Як).

Патарига *жс.* Тояга, бастун (Бт).

Пат'ат *м.* Съзвездие Кумова слама (КирР).

Патати *мн.* Картофи (Ус, Рво, Смл).

Пататник *м.* 1. Нива с картофи (Ус, Рво). 2. Ястие с картофи в тава (КирР).

Патери *мн.* Картофи (Юг).

Патериги *мн.* Кокили (Юг).

Патеривина *жс.* Зелена шума от картофи за добитъка (Слв, Вв, Кт, Мм).

Патрапийка *жс.* Билка петложилка (ДК, ГК, Дци, Дж, Чак, Кир).

Пашалѐ *жс.* Празнична рокля (Кор).

Пашка *жс.* Семка или костилка (КирР).

Пачи крак Ядивна горска гъба с форма на патешки крак (ДБ, Кво).

Пейвандсан прил. Спънат с въже за преден или преден и заден крак, за да не се отдалечава. *Никой до него немѐше йот едни кдиче ранено на дѐсна ръка вѐрзано, вѐрзано пейвандсано с копирѐни пейване със зелѐни ми гайтанѐ* (н. п. — Лл, Сит).

Пеларка *жс.* Бухалка за пране (Брн).

Пелеванка *жс.* Сврака (Зв, Дм, Дж, Дци, Шм, Сол, Кир, Жер).

Пеперуга *жс.* 1. Пеперуда. 2. *Прен.* Лавуване за дъжд при суша (Юг, Нр, Пв).

Пера *мн.* 1. Лукови и царевични листа (Ав). 2. *Прен.* Клони. *Букове тѐнки висдки, пускайте пера ширдки, градите сейнка дѐбѐла* (н. п. — Дс).

Перачка *жс.* 1. Жена, която пере. 2. *Прен.* Бухалка за пране (Сч).

Пералник *м.* Място на извор или река,

където жените перат в корита (Ав).

Перграда *жс.* Масивна стена или плет, които отделят имоти (Ав).

Пердашка *жс.* 1. Изглаждане на груба мазилка. 2. Кръгла или правоъгълна дъсчица с дръжка отгоре, с която се изглажда груба мазилка (Мм, Сок, Ус, Рво, Чок, Слв, Пт, Мс).

Пердичка *жс.* Перде на окото, катаракта (КирР).

Перки *мн.* Млади луковни листа (Кв).

Пернат *прил.* Кичест. *Мит'о са бѣлан разбол'а пот пернатоно дрешче* (н. п. — Бч, Слв, Пт, Мм, Ус, Рво).

Перпелѣга *жс.* 1. Пеперуда. 2. *Прен.* Обичай ладуване за дъжд при суша (Пок).

Перпелѣга, перперѣда *жс.* 1. Пеперуда. 2. *Прен.* Обичай за дъжд при суша. Децата се събират при някой извор и пеят: *Перпелѣга, лѣга, лѣтина перпелѣга, от вѣр на вѣр хѣдиш, на коѣ са мѣлиш! Лѣтни, дѣждо, лѣтни да залѣзи рѣнките перичко* (н. п. — Ав), (Девеци).

Перустѣ *жс.* Пирустия, салжак (ДК, ГК, Чак, Дци, Дж, Дм, Зв, Шм, Сол, Кир, Жер).

Перцал, парцал *м.* Цвят на лук, маруля и зеле, който ще даде семена (Ав), (Девеци).

Перчен *м.* Дълга коса над челото (Девеци).

Петѣ *жс.* Заден шип на крака на птица (Кв, Сем).

Петѣле *мн.* Пуканки (ДК, ГК, Шм, Чак, Сол, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци).

Петѣлче *с.* Цяла ядка на орех (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Петѣнка *жс.* Дупка за копче, илик (Кир, Сол, Шм, Цр, Жер, ДК, ГК, Чак).

Петкофче *с.* Хризантема (Шш).

Петлѣйа *са гл. нсв., петлам са св.* Суеят се. *И двамѣната са петлѣйат като загубени* (Мм, Ус, Рво, Слв, Пт, Мс).

Петлѣко *с.* Голям петел. *Васѣднала ѣе Христѣова мѣйка, Христѣова мѣйка кѣчо петлѣко, та прѣпус, прѣпус ф Иванѣви двѣре* (н. п. — Чп, Пг).

Петли *мн.* Пуканки (Ав, Девеци, Чер).

Петлови мѣде *Сорт* грозде с червени хрускави сладки зърна (Ав).

Петлѣшка *жс.* Петложилка, жиловляк (Ав).

Петрушка *жс.* Буря с облаци прах. *Дѣ са ѣе задѣла силна ветрушка, пѣ-силна петрушка; рѣсена посѣпа по чернише ѣдчи, по бѣлоно лице...* (н. п. — ШлР).

Петѣуен *прил.* Свиден, любим — за най-малкото дете в семейството. *Хѣйде ми, хѣйде, момѣце, чи сам ѣдничек у мѣйка и петѣуен у баѣта* (н. п. — Ус, Рво, СмЛ, Дун, Лев).

Печѣла *жс.* Печалба. *Печѣлата делѣхмѣ по рѣвно помѣжду сѣчките* (Ус, Слв, Пт).

Пѣштур *м.* Място в река, дѣто се крие риба, подмол (Ав).

Пиѣща *жс.* Бурен в житото, който упойва (Ав).

Пиѣтка *жс.* Пиявица (Вак).

Пѣйница *жс.* Увеселение на девойки и млади жени със събраните пари при посещение с хорови песни на Богоявление и Ивановден за честито (Гб, Кп).

Пѣкал', пѣкул' *м.* Пикочен мехур (Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК, Шм, Сол, Кир, Жер, Цр).

Пѣкал'ник *м.* Отвор на потури или гащи, за уриниране (КирР).

Пѣле *с.* 1. Малкото на кокошка. 2. Врабче (Юг).

Пѣленце *с.* Детероден орган на малко момченце (КирР).

Пѣлѣф *м.* Варен кускус без сок с прѣпърено масло (Лн, Сч).

Пѣло *с.* Пиене, пите. *Дѣй му ѣѣло и пѣло, от тѣп пѣ-хѣбаф пѣма на дѣнѣса* (Ус, Рво, Лев, СмЛ, Мм, Сок, Слв, Пт, Вв, Кт).

Пѣл'уѣшка, пѣнд'уѣшка *жс.* Птица стѣрчиопашка (Бб), (Юг).

Пѣнекѣйѣа *м.* Ездач. *Испѣчен пѣнекѣйѣа си* (Ор, Бн, Вв, Кт, Слв, Пт).

Пѣнни *прил.* Виолетов. *Пѣннино мантѣ и пѣнина рокл'а* (Сч).

Пѣпашце *с.* Помен за покойник с малка почерпка на близките (Гб, Кп).

Пѣрбѣркам *гл. нсв., пѣрбаркам св.* Прѣгазвам вода (Ав).

Пѣрвал'ам *гл. нсв., пѣрвал'а св.* Продупчвам (Ав).

Пѣрварзан *прил.* С вързана кърпа на врата (Ав).

Пѣривѣам *гл. нсв., пѣрвѣйѣ св.* Кастрирам животно (КирР).

Пѣрдерѣло *ма ѣе гл. безл.* Изгубил съм гласа си (Ав).

Пѣрдрѣзгало *ма ѣе гл. безл.* Изгубил съм гласа си (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Пѣржѣва *гл. нсв.* Преживѣя — за преживно животно (КирР).

Пѣркачѣло *с.* Място за преминаване през дървена или масивна ограда чрез качване и слизане по стѣлбичка (КирР).

Пѣрпѣвам *са гл. нсв., пѣрпѣйѣ са св.* Плача, оплаквам смъртник (КирР, Сол, Шм, Жер, Цр, Чак, ДК, ГК, Дм, Зв, Дж).

Пѣртовѣри *са гл. нсв., пѣртовѣре са св.* Обърна се самарѣт с товара заедно и падна (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Пѣртѣри *гл. пов.* Притвори. *Пѣртѣри кѣтѣйѣта* (КирР).

Пѣрфар'ам *гл. нсв., пѣрфар'а св.* Приказвам глупости, дѣрѣяра (КирР).

Пѣрфѣтен *прил.* Полепнал по сѣда, прѣгорѣл — за прѣсно мляко (КирР).

Пиршѐне *мн.* Коси. *Расчѐса* морни *пиршѐне* (н. п. — Ус, Рво, Кр, Рд, Смир).

Пйсарници *мн.* Иглолистни дървета с много смола, от които се секат трески за борина (Пв, Хв, Юг, Лки).

Писк'уѐт' *м.* 1. Малка триъгълна фигурка, извезана с разноцветни ситни мъниста, която виси на плитката (Девеци). 2. Влакно на царевица (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Кир, Ег, Мар).

Пйскуѐн' *м.* Втулка на духов инструмент (Бн).

Пйѐне качемак Качамак, разстлан в тава, намазана с яйца, извара, масло и отгоре полят с препържено масло (Юг).

Пйѐте *мн.* Религиозен празник на 4 и 5 декември — Варвара и Сава, когато се пекат пити, намазани с мед, и се раздават против „сипка“, която Варвара лекува безплатно да минава „блага и медена“ (Гб, Кп).

Пит'г'уѐта *жс.* Каменна плоча, с която се покриват сгради. *Кдѐшѐте ф* *Лѐштѐн* *са покрѐти* с *пит'г'уѐи* (Лн).

Пит'г'уѐшка *жс.* Малка кръгла изгладена от двете страни плочка, с която си играят децата (Лн).

Пйѐфа *г.л. нсв., 3 л., пйѐне св.* Писука (Бн).

Пйѐче *мн.* 1. Извънбрачни деца. 2. Израстъци на домати, лози и други растения, които се чистят (КирР).

Пишѐница *жс.* 1. Пшеница. 2. Жито, сварено за помен (Гб, Кп).

Пйшкар' *м.* Лист на иглолистно дърво (Ав).

Пишкѐр *м.* Дълга домашнотъканна кърпа, която се пуша на трапезата при много гости (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Пишк'уѐн *м.* 1. Малка скамейка (Чп, Пг, Зп). 2. Дъсчен под, върху който работи звънчарят (ГД). 3. *Мн.* Масички и стари столове, поставени пред кафенета, на които сядат посетители (Ус, Рво, Смл).

Пишлек *м.* Втулка на пишалка и други духови инструменти (Лн).

Пишлѐк *м.* Каймак на мляко (Ох, Мл).

Пишѐик *м.* Голям домашен хляб (Цв).

Пишѐимал *м.* 1. Дебело вълнено овчарско наметало, подобно на одеало (Вк). 2. Дълъг червен плат като пояс, който младоженецът увива около главата и шията си, за да не се вижда лицето му при венчавка (См).

Пишѐеница *жс.* В тава изпечен хляб (Гб, Кп).

Плѐве *мн.* Голям нанос от порой. *Сѐлна бѐ рѐка текнала, тѐшко бѐ плѐве воѐгнала, воѐгнала и доплѐвила на нѐште равни двѐрове* (н. п. — Бок, Сит, Дел).

Плѐка *жс.* Дебело дърво за траверси (Вб).

Плас *м.* Леха (Ав).

Плѐска *жс.* Малко количество влачена вълна, памук и др., готово за предене (Ав).

Платѐниѐи *мн.* Памучни потури (Мар).

Плѐчѐштѐм *нарч.* Плѐчѐйки. *Манѐушѐци плѐчѐштѐм си отѐйѐдаха* (Чп, Пг).

Плѐвѐрка *жс.* Вила с 6 рога за прибиране ситната слама на хармана (Брн, Бш).

Плѐтам *са г.л. нсв.* Спѐвам *се. Рѐска испѐлет ѐостѐна, плѐтѐт ѐа жѐбѐли папѐѐе* (н. п. — Кес).

Плѐтѐница *жс.* Плѐтени с дебел канап дървени кръгчета с диаметър 25—30 см, които се прикрепят на ходилата за ходене по снега, за да не се потѐва (Сш).

Плѐска *жс.* Каменна плоча за покриване на сгради. *Сѐгѐ не покрѐваме с плѐски, покрѐваме с керемѐйѐи* (Бб).

Плѐускар' *прил.* Плѐсък (Мар).

Плѐсна *г.л. нсв.* Взе едно камѐче на проѐвѐника си при игра на „лама“ (Зв, Дм, Дж, Дци, ДК, ГК, Кир).

Плѐсуѐк *м.* Удар с мигновен шум. *Мѐчкана ѐѐде плѐсуѐк в балѐкана* (Вв, Кт, Слв, Мм, Пт, Ус, Рво, Смл).

Плѐштѐк *м.* Играчка от бѐзова трѐбичка и бутѐлѐе (КирР).

Плѐштѐф *прил.* Чиято половин глава е бяла, а другата половина — друг цвят. *Плѐштѐфѐ кѐѐче* (Дб, Кво).

Плѐнна *жс.* Обед (КирР).

Плѐхѐт *прил.* Плах. *Ша ма бѐе с тѐнка пѐшка ф* *плѐхѐт сѐрѐе* (н. п. — Вг).

Пѐбѐжанѐкоф *прил.* Който избѐгва неприяѐни срещи. *Пѐбѐжанѐкова мѐѐка нѐкога ни плѐѐе* (н. п. — Слв, Пт, Ус, Рво, Лев, Смл).

Пѐбѐсан *прил.* 1. Отслабнал, продължава да слабѐе. 2. Спрѐл развитиѐто си (Гб, Кп, Мм, Сок, Слв, Ус, Рво, Тн, Кр, Чок, Сф, Лев, ШлР).

Пѐварѐнка *жс.* 1. Гостуване на близките в дома на младоженците. 2. Гостуване на родителите на младоженката в новия ѐ дом (Ав).

Пѐварѐнѐтам *са г.л. нсв., пѐварѐна са св.* Почвам да слабѐя. *Тѐ стѐна, мѐѐѐо, сѐбѐн, ѐа ти са Рѐѐѐа пѐварѐне* (н. п. — Ус, Рво, Смл, Слв, Пт, Мм).

Пѐвѐут' *м.* 1. Растение, повет. 2. Повой (Ав).

Пѐгазом *фѐтѐсал* Достатѐчно възмѐжал. *Пѐгазом фѐтѐсал за жѐнѐне* (Пт, Слв, Мс, Вв, Кт, Ус, Рво).

Пѐганѐр *м.* Момче, което изкарва овцете от кошарата за доене (Кво, Дб).

Пѐгарѐбом *фѐтѐсал* Икономически възмѐгат. *Пѐгарѐбом фѐтѐсал за домовѐник* (Пт, Слв, Мс, Чп, Ус, Вв, Кт, Мм).

Пѐдѐбѐзѐик *г.л. нсв., пѐдѐбѐзѐик св.* Разбѐрѐмѐчава — за пѐчѐли, осѐи (Ав).

Пѐдѐбѐла *жс.* Разсѐмѐване. *Стѐни ми ѐтрѐ рѐнѐѐѐко, рѐно ф* *рѐна пѐдѐбѐла* (н. п. — Стр, Нд, Мър).

Подбѣл'ва са гл. нсв., **подбѣле** са св. Започва да се разсѣмва (Чп, Пг, Мм, Слв, Пт, Вв, Кт, Ус, Рво, Смл, Чок, Тн, Кр, СмлР).

Подбиф м. Отпадък от храна на добитък (Ав).

Подбрадник м. Металическо украшение от сребро, което се носи на главата и се крепи от изцяло изработено сребърно синджирче, което минава под шията и е закопчано отляво и отдясно на украшението (Ус, Рво, Смл, Лев, Пт, Мс).

Подбърква ми са гл. безл. 3 л., **подбърка** ми са св. Става ми лошо в стомашната област и ми се ще да повърна (Ав).

Подвал'а са гл. нсв. Отслабва. *Ни храниш ли хайваните както трѣва, подвал'ат са и зомат да кан'ат* (Чп, Бг, Зп, Пг, Мм, Слв, Пт, Ус).

Подвеска ж. Връв, с която се връзва чорап да не се смъква (Лн).

Подвързвам гл. нсв., **подварзва** св. 1. Подвързвам. 2. *Прен.* Прикрепям. *Агд умрѣ нѣква майка и йагнето остана сираче, подвързват го на друга дѣца, дѣто хи ѣе ум'рало йагнето* (Мм, Пг, Чп, Бг, Слв).

Подграда ж. Подпорна стена на стръмно място (Мм, Сок, Сок, Ус, Рво, Слв, Пт).

Подгъвам са гл. нсв. Задавам се с храна (Девечи).

Подейка ж. Вълнена горна мъжка дреха (Рвн).

Подѣвка ж. По-малка сестра девойка. *Ти л'убиши, байо, байм мѣми, аз л'уб'а, байо, подѣвки* (н. п. — Дед).

Подзѣмен брѣмбар Кабяв брѣмбар, който през коситбата хвърчи ниско над ливадите (Юг).

Подзимашен прил. Есенен. *Мале, мале, стара мале, та йзлѣзи, дѣтвори ми, чи ти вод'а подзимашна, подзимашна гургурушка* (н. п. — Ус, Рво, Смл, Мм, Сок, Бс, Пис, Дун, Слв, Пт, Ор, Мр, Тик).

Подкѣд'авам гл. нсв., **подкад'а** св. Опушвам, прекадявам (Пв, Хв).

Подлекач м. 1. Износения, направени на чехли обуца. 2. *Прен.* Човек, който тича подир другите, за да чуе и разнася клюки (Ох, Мл).

Подливам гл. нсв., **подлея** св. 1. Поливам. 2. *Прен.* Хвърлям три пъти вода пред младоженката, преди да влезе в новия дом (Ав, Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Чр).

Подмазълка ж. Неискрен, лицемерен човек, подмазвач. *Не слѣшай подмазълката* (Ав).

Подмѣтам гл. нсв., **подметна** св. 1. Подхвърлям нависоко и отново улавям. 2. *Прен.* Подигравам някого (Чп, Пг, Мм, Сок, Ус, Рво, Тн, Кр, Слв, Пт).

Подниш нарч. Някога, понякога (Гб).

Поддѣлк м. Мързеливец, готованец (Оу, Мл).

Подѣор м. Стрѣмно място или бряг, необхванат от ралото, който трябва да се прекопае на ръка (Зб).

Подришам гл. нсв., **подришна** св. Подскачам. *Йелчѣ рипна, подришна, раскѣца т'ѣшко шижѣме и Стойамному вижаше* (н. п. — Мм, Слв, Ус, Рво, Чок, Пт, Тн, Кр, Смл, Сф. Лев, Дун).

Подсѣвам гл. нсв., **подсѣвам** св. Оседлавам добитък (Зл, Дл, Нд, Стр, Мър).

Позапушвам гл. нсв., **позапушна** св. Отпускам се и давам на кредит (Слв, Пт, Ус, Рво).

Поздигна са гл. нсв., **поздигне** са св. Повдига се, повишава се. *Крѣвното са поздига кога не пазизи дѣята* (Шш).

Позлѣтски камен' Място с варовит камък, кварц (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Пѣзно прил. Известно, познато (Вв, Кт).

Пойма гл. нсв. **поймѣ** св. Събира, съдържа. *Кѣцата пойма педесѣ килѣ масло* (Чп, Мм, Ус, Рво, Смл, Рд, СмлР, Слв, Пт, Бн, Ор).

Пѣяс на д'ада гѣспод'а. Небесна дѣга (Мар).

Пѣяс на Богорѣдица Небесна дѣга (Ус, Рво, Лев, Смл).

Пѣйлиф, пѣйлифка прил. Която обича да пее и слуша песен. *Фсѣ кол'киши мина, Росице, фсѣ та пѣйлифка намирам, пѣйлифка дите шенлифка* (н. п. — Зб, Юг, Пв, Хв).

Пѣкарак нарч. Без връхна дреха. *Сѣ дѣи пѣкарак и ни мѣ ѣе студѣно* (Хк).

Пѣлагане с. Дажба храна, която се дава на едно хранене. *Пѣл'ѣйна килограм на дѣца за аднѣ пѣлагане стѣга* (Пв, Хв).

Пѣл'анес прил. Равен. *Пѣл'анестѣ ливада. Цѣлото м'ѣсто ѣе пѣл'анесто* (Пв, Хв).

Пѣлв'ак м. Котел за пет литра вода (Брн, Бш).

Пѣлѣдам са гл. нсв., **пѣлѣд'а** са св. 1. Замръзвам от студ. 2. *Прен.* Много се изплашвам (Мм, Сок, Чп, Слв, Ус, Рво, Пт, Вв, Кт).

Пѣмазак м. Съвсем малко. *Дѣ ти штим, алѣ и нѣе нѣмѣме за пѣмазак* (Чп, Пг, Бг, Зп, Мм, Сок).

Пѣмайчима ж. Жена на побашима, която заедно с мъжа си се грижи и отговаря за всичко необходимо около сватбата (Брн).

Пѣмарза ж. Скреж и необикновен студ (Зл, Стр, Нд, Мър).

Пѣмѣ са гл. нсв. Спря се (Зл, Стр, Нд, Мър, Дл).

Пѣметак м. Прѣт, на който е прикрепен парцал за почистване на пещта (Шш).

Пѣметѣло с. Прѣт, на който е прикрепен парцал за почистване на пещта (Шм,

Сол, Жер, Кир, Зв, Дм, Дж, Дци, Ч. 1. ДК, ГК, Цр).

Помочук м. Мъжка срамна част (Сч, Лн).

Помпичка жс. 1. Помпа. 2. Прен. Вид жаба, която издава особен звук (Брн).

Помрака нарч. По тъмно. *Сос под' ти йдам помрака* (н. п. — Мор).

Понагар м. Момче, което изкарва овце от кошара за доене (Дб).

Поница¹ жс. Пръстена подложка, върху която се слага връшник за печене на пита (Мар, Дб).

Поница² жс. 1. Кръгла пръстена плоча, на която печат разни тестени изделия (Ав). 2. Пръстен връшник. 3. Пръстена тава, върху която печат пита и други тестени изделия (Девеци).

Пондштем нарч. През нощта. *Дойде си пондштем ф село* (Лл, Сит).

Попди с. Градинско есенно цвете, димитровче (КирР).

По папуче нарч. На бос крак. *Летно време, когато йе топло, до'а по папуче* (Ав).

Попара¹ жс. Железно рало, което обръща земята само надясно (Ав).

Попара² жс. 1. Дробен хляб и сирене, заляти с вряла вода. 2. Кърма от трици и ситна слама, заляти с топла вода (Ав).

Попарам гл. нсв., попар'а св. 1. Правя попара. 2. Прен. Нанасям силен удар на някого с дърво. *Стъгнах го и го попарих с тойдгата* (Девеци).

Попарица жс. Зеле нарязано, посолено и залято с вода, което за 2—3 дни става кисело (Шш).

Попици ми. Три или четири глинени поставки, с които се подпира подницата (Рк, Дор, Кос).

Попрелка жс. Жена, която преде на тлака или в къщи. *Девер си Вѐли говори: Не-в'асто Вѐло, не-в'асто, сички попрѐлки дой-доха, сѣстра ти Пѐнка не дойде* (н. п. — Ох, Мл).

Попускам гл. нсв., попусна св. Изоставям, напушам, отделям се. *Никога ни по-пускаше йглата* (Слв, Пг, Дв, Мм, Ус, Рво).

Поргут' м. Пепел от вълнени парцали. *Поргут' от вълнени парцале помѐга за рин* (Сч, Слв).

Поржа гл. нсв. 1. Пържа, правя запръжка. 2. Прен. Реже от студ. *Одвои поржи, ни мѐжем са пока'а* (Слв, Пг, Дв, Мс, Вв, Кт).

Порсеник м. Качамак, разстлан в тава и полят с масло (Ав).

Порстеник м. Пръстен (Девеци).

Посаканисвам са гл. нсв., посаканисам св. Засрамвам се, изпадам в неудобно положение. *Врѐт' жѐните, дѐто са имѐха за кѐшници са посаканисаха* (Хв, Пв).

По себе си нарч. По голяма нужда. *Учитѐлу, да йда по себе си* (Слв, Пг, Мм, Ус, Рво).

Посед'алка жс. Седянка, на която хората работят седнали (КирР).

Поселчук м. Човек, който скита из село без работа (Ох, Мл).

Послетка жс. Плацента (Юг).

Пѐсник м. Дървено рало (ШлР).

Пост м. Кожена постелка (Ав, Девеци).

Постаййче с. Лице, което определя пространството, което всяка жетварка трябва да ожъне. *Никѐла, Никѐла, мѐлодо постаййче, не ширѐй пѐстата дѐлга та ширѐка, не морѐй йарѐтки за дѐн, за двѐ дѐй* (н. п. — Вг, Чн).

Пѐстар прил. Шарен (Девеци).

Пѐсудривам гл. нсв. Удрям слабо. *Амѐй ма стѐни пѐсудри, тогѐва да ти уминѐ* (н. п. — Ус, Рво, Смл, Вв, Ор, Бн, Жѐл).

Пѐсурка жс. Пързалка (Жер, Кир).

Пѐтайник м. Мълчалив, скрит човек (КирР).

Пѐтака нарч. Повече, по-много (Гб).

Пѐтекин са гл. св. пов. Отдръпни се, измести се (Лн).

Пѐтетѐнкам са гл. нсв., пѐтетѐнкам са св. Треперя от студ или страх (Лл, Сит, Пв, Хв, Ох, Мл).

Пѐткваса жс. 1. Подкваса. 2. Прен. Причина за раздор (Слв, Мм, Ус, Рво, Пт).

Пѐмѐтеч с. Съвсем малко вълна, памук, лен (Ав).

Пѐрага жс. 1. Железни окови за ръце или крака. 2. Прен. Тежък физически труд. *Видѐф такѐва пѐраги какѐвито не сѐм видѐвал* (КирР).

Пѐранѐло, пѐранѐло с. 1. Капан за птици. 2. Детска играчка — лък със стрели (Брн). 3. Играчка с оловена въртележка (Бш).

Пѐражѐк м. Кесийка с огниво, кремък и прахан (Лв).

Пѐранѐ с. Пране. *Ам си ми бѐх отици-лѐла долу, долу нах рѐкана да си пѐра бѐло пѐранѐ* (н. п. — Зл, Стр, Нд, Лл, Мър).

Пѐрасѐл'ник м. Престилка (Лл).

Пѐрат м. 1. Прѐт. 2. Прен. Наниз, гердан. *Дѐли си нѐмаши, Зѐлате, пѐрат ми жѐлѐйци* (н. п. — Вг, Чн).

Пѐраф стѐн Стан, на който се тъкат козиняви халища, китеници, кебета и др. (Чп, Пг, Слв, Бг, Зц, Мм, Сок, Ус, Лев, Рво, Чок, Тл, Кр).

Пѐрач м. Дървена подпора на воището (Девеци).

Пѐрашѐдба, пѐрашѐдбе жс. Първо окопаване на посеви (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дци, Дж, Чак, Гк, ДК, ГК ДК, Цр), (Сч, Лн).

Пѐрашѐлка жс. 1. Малка мотичка. 2. Прен. Парченце вълнен плат за хващане на нагорешни съдове (КирР).

Пѐрашка жс. 1. Прашка. 2. Прен. Връв от разноцветни конци, която опасва девойката, за да се хващат играчите на хорото (Кв, Сем).

Прѣбрѣтковам гл. нсв., **прѣбрѣткам** св. Прѣгазвам река, дол, вода (Зв, Дм, Дж, Дци, ДК, ГК, Чак, Шм, Сол, Кир, Жер). **Прѣварившѣ** с. Място, през което най-много минават овцете (Дб, Кво).

Прѣварива жс. Вършина с отсечен връх и с няколко неотсечени клона при основата, забита на върха на копата, за да я крепи (Дб, Кво, Лл).

Прѣварик м. 1. Състезател, който изпреварва всички ездаци (Дм, Дж, Дци, Шм). 2. Ездач, който пръв пристига при конното надбягване на Тодоровден (Сч).

Прѣвеке нарч. Предимно, най-много (Сч).

Прѣвѣфка жс. Конопено въже, с което се обхваща сѣното при товаренето му на самар (Ст, ШлР).

Прѣгне жс. Дупка за копче, илик (Девечи).

Прѣгол м. Минаване през река, дол по поставени камъни (Ег, Лм).

Прѣгра̀квам, прѣгра̀хвам гл. нсв., **прѣгра̀кна, прѣгра̀хна** св. Изгубвам гласа си (Ав).

Прѣспивам гл. нсв., **прѣспива** св. Настъпвам. Сас нѣди си прѣспивала сас нѣди си найгвала (н. п. — СП).

Прѣска̀кул'вам са гл. нсв., **прѣска̀кул'а** са св. Прѣгърбям се (Ох).

Прѣска̀чка жс. Място за минаване през плет, зид, прелез (Девечи).

Прѣскол м. Зелен сок (КирР).

Прѣкрифка жс. Дълъг бял плат, подобен на пояс, с който младоженецът покрива главата си и го спуска надолу по раменете (Ох, Мл).

Прѣку̀тинувам гл. нсв., **прѣку̀тина** св. 1. Минавам по пряк път. 2. Потърсвам (Сч).

Прѣлѣз'ам гл. нсв., **прѣлѣза** св. От време навреме посещавам тайно къща или скривалище. Хайдѹтете прѣлѣз'али кѣта вѣчер ф пѣштур'ата (Ус, Рво, Смл, Чок, Сф, Слв, Лев, Пг).

Прѣлѣвам гл. нсв., **прѣлѣя** св. Хвърлям вода пред младоженката, когато напуща бащиния си дом (Сч).

Прѣлѣ мн. Нишки, жички. Исфрѣкнаха, потфрѣкнаха от зем'ата до небѣто, рѣстѣрѣиха злѣтѣни крилѣ, злѣтѣни крилѣ, тѣнки прѣлѣ (н. п. — Дрб, Гуг).

Прѣм'ата са гл. нсв., **прѣмѣтне** са св. Обръща се и пада — за самар с товар (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, ДК, ГК).

Прѣмѣлѣ'вам гл. нсв., **прѣмѣлѣ'а** св. Лакомо изяждам (Чп, Пг, Зц, Бг).

Прѣпа̀д ми гл. нсв. 3 л. безл., **прѣпа̀дне** ми св. Става ми лошо от преяждане на тлъсто и сладко (Шм, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Прѣпѣшка жс. Спѣнка (Плт).

Прѣпор м. 1. Знаме. 2. Прен. Дълга елова вѣйка с малко клона на върха, закрепена между два кола на оградата, където доят

овцете, за да не бѣдат урочасани (Мм, Чп, Пг, Зц, Бг).

Прѣскѹтник м. Престилка (Бат).

Прѣстѣл'ка жс. Предна престилка (Ав). **Прѣтовѣр'а** са гл. нсв., **прѣтовѣре** са св. Обръща се — за самар заедно с товара (Девечи, Ег).

Прѣфѣрл'ам гл. нсв., **прѣфѣрл'а** св. 1. Хвърлям над нешо. 2. Прен. Прѣскам над младоженците пшеница. Майката на младоженѣца излѣзѣ и ги прѣфѣрл'а с пчиница от пѣрстен сѣт (Ох, Мл).

Прѣчѣпен прил. Разглезен (Сч).

Прѣшен камъ Предната дѣска на самара (КирР).

Прѣбѣл'ва са гл. нсв., **прѣбѣле** са св. 3 л. Разсѣмва се (Шш).

Прѣбир м. Окончателно прибиране на някаква земеделска култура (Лев, Ус, Рво, Смл, Мм, Сок, Чок).

Прѣбира жс. Различни мандренски принадлежности (Бг, Мм, Зц, Чп, Пг).

Прѣбобѣтѣвам гл. нсв., **прѣбобѣт'а** св. Преминавам със светкавична бързина и с голям шум (Слв, Пг, Мм, Сок, Кт, Вв).

Прѣбор'авам гл. нсв., **прѣбор'а** св. Забравам. Сѣдро ли ма итѣши заборѣ, Рѣдо, приборѣ (н. п. — ШлР, Гла, Ст).

Прѣбрѣсвам гл. нсв., **прѣбрѣсам** св. Прибирам с метла паднали класове върху отвѣто вече жито (Дб, Кво).

Прѣврѣта са гл. нсв., 3 л. Обръща се и пада — за самар с товар (Кво, Дб).

Прѣгѣшта жс. Шѣпа с две рѣѣе. Дѣй ми аѣнѣ прѣгѣшта бра̀шно (КирР).

Прѣгоди мн. Удобства. Тѹва йма пѣмло гѣгоди (Ус, Рво, Рд).

Прѣгор'авам гл. нсв., **прѣгор'а** св. 1. Прегорявам. 2. Прен. Засрамвам се много (Рво, Ус, Лев, Дун).

Прѣгрѣзва ма гл. нсв. безл., **прѣгрѣзе** ма св. Наболява ме. Прѣгрѣзва ма корѣм (Дб, Кво, Пв, Хв, Ох, Мл).

Прѣдаф м. 1. Предаване от един на друг. 2. Прен. Зараза (ШлР).

Прѣделѣнко с. Една от фигурите на чертежа при играта „Куц крак“. Тѣклѣцѣта куткашѣтѣм и куцашѣтѣм фкѣрват ф кѣта прѣделѣнко (Ус, Рво).

Прѣдѣфка гл. нсв., **прѣдѣфче** св. 3 л. Преживя — за преживно животно (Кво, Дб, Слв, Зб, Чп, Пг, Мм, Пг).

Прѣйѹчивам гл. нсв., **прѣйѹча** св. Прочитам, разбирам. Прѣйѹчиха ле, прѣчѣтѣиха, хѣм си йѹчѣт, хѣм са чѹд'ат (н. п. — Вг, Чн).

Приказвам са гл. нсв., **прикажа** са св. 1. Представям се. 2. Прен. Представям се такъв, каквѣто не съм — лѣжа, мамя. Прикѣзвали са йѣца от дѣлѣѣе, та чѣрен хми вѣрвал (Чп, Пг, Мм, Сок, Ус, Рво, Тн, Кр, Чок, Слв, Пт, Мс).

Прика̀лѹпчивам са, **прика̀лѹпчивам** са

г.л. нсв., **прикалду́ча** са св. Премятам се презглава (Шлр).

Прикалня́вам са г.л. нсв., **прикална** са св. Заклевам се (Чп, Пг, Зц, Бг, Мм, Сок, Слв, Пт, Кт, Вв, Мс, Дв, Ус, Рво, Лев, Чок, Сф, Кр, Тн).

Прикаря́вам г.л. нсв., **прикарам** св. 1. Записвам. *Ий ште да прикарам дѣтето ф тефѣтра* (Чп, Сок, Мм, Слв, Тик, Кт, Вв, Пт, Ус, Рво, Сф, Лев). 2. Прен. Повеждам стадо през голяма река. *Ий ѝде ти стадо прираха прис река Арда голема* (н. п. — ДХ).

Прикарне́н прил. Пресечен по средата. *Врийт' едите около майдрата са прикарнени да растот нашироко* (Мм, Сок, Чп, Бг, Зц, Слв, Ус, Рво).

Прикаршени прил. Дълги, увиснали — за уши на човек или животно (КирР).

Прики́рен прил. Хубав, напет (Тп).

Прикѣ́ с. Прика, ченз *Иди хи, майчо, рѣчи хи да стане да си забѣра, да си забѣра прикѣто и от пѣнжурине пердене* (н. п. — Чп).

Прикѣ́тлене с. Връзване дълга кърпа на врата от девойки и жени (Ус, Рво, Сф, Лев, Дун, Чок, Тн, Кр).

При́мга ж. Капан за ловене на дивеч, примка (Шм, Сол, Кир, Жер, ДК, ГК, Чак).

Примѣ́кнавам г.л. нсв., **примѣ́кна** св. Разреждам засятото, за да стане по-рядко и да даде по-добър плод (Ав).

Припѣ́ва г.л. нсв., **припѣе** св. Чете молитва, освещава. *Грѣзотв са еде като съ припѣе от подат* (ГБ, Кп, Ав, Чер).

Припекли́ф прил. Изложен на припек (Лл, Зц, Бг).

Припѣ́теници мн. Тесто от омесения хляб, разточено малко и сложено да се опече за по-бързо отпред в пещта (ДБ, Кво, Ох).

При́пус м. Бързо препускане с кон, кола. *Вас'однала ѝе негова майка кѣцу петлѣко, та припус, припус фаф Ван'ови дворе* (н. п. — Чп).

При́пускам са г.л. нсв., **при́пусна** са св. Много се хваля. *Нимѣй са млодо при́пуска* (Смл, Рво, Ус, Пт, Слв).

При́пуснат прил. Който приказва глупости (Брн).

При́сване с. Обичай при венчаване — кръстнищата хвърля пшеница, бонбони и пари над младоженците (ГБ, Кп).

При́садница ж. Облагородено овошно дърво (Хв, Пв, Ох, Мл).

При́сидѣ́вам г.л. нсв., **присид'а** св. Престоявам, оставам на това място (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм, Сок, Чп, Мс, Ус, Рво).

При́скаку́л'ка ж. Игра прескочи-кобила (ДБ, Кво, Пв, Хв).

При́ставу́лка ж. Отделно бродирана пола и след това пришита към дрехата (ДБ).

При́стѣ́л'ка ж. Престилка за млади жени и девойки с тъмnochерен цвят и много широка тантела (Ав, Чер).

При́стойа́л прил. Стоял повече, отколкото трябва в пещ и изгубил някои от качествата си — за хляб, картофи и др. (Слв, Пт, Мм, Кт, Вв).

При́сто́ргвам г.л. нсв., **при́старжа, при́старгам** св. Прерязвам. *Борѣката при́сто́рг-аха на сраѣта* (Слв, Чп, Мм, Сок, Ус, Рво, Пт, Кт, Вв).

При́и́чвам г.л. нсв., **при́и́уча** св. Чета, прочитам. *Прогалѣ ѝа, мила майко, при́и́учи ѝа, хѣм си ѝучи, мила майко, хѣм си плаѣе* (н. п. — Чн, Вг).

При́фтрѣ́квам, при́фтрѣ́кнавам г.л. нсв., **при́фтрѣ́нкам** св. Повтарям едно и също нещо до втръсване (Ус, Рво).

При́хто́ прил. Пъргав, припрян. *При́хта баба и при́хто бу́лѣе* (Ав).

При́и́рѣ́квам, при́и́рѣ́кнавам г.л. нсв., **при́царкам** св. Втори или трети път доя едни и същи овие за проверка при откриване на мандра (Чп, Пг, Зц, Бг, Мм, Сок, Ус, Рво, Чок, Сф, Пт, Слв).

При́чу́квам г.л. нсв., **при́чукам** св. 1. Чукам. 2. Прен. Кастрирам добитък (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Прова́дане комѣ́т' Изпращане на цял домашен хляб — на годеницата от годеника върху поднос заедно с други подаръци за големите празници (ГБ, Кп).

Прова́рв'а́ват са г.л. нсв. мн. Спохождат, отиват на гости. *Вру са проварв'аха у домѣ му да му кѣзѣт „Добре доиѣл“* (Мм, Сок, Бс, Ус, Лев, Рво, Чок, Сф, Дун, Кр, Тн, Слв, Пт).

Прока́звам г.л. нсв., **прока́жа** св. Издавам тайна. *Со чѣвотѣе сѣнове, тѣе не штат на прока́зѣт* (н. п. — Бат).

Прола́'ка ж. Цяр. *Ве́ке н'ама л'ака, л'ака и прола́'ка* (н. п. — СК).

Прѣ́лека ж. Сутрешно ядене. *Тѣм бе́ше, майчо, ве́черка мо́исе чѣрни очѣнки, пак хми бе́, майчо, прѣ́лека мо́исе бе́ли бѣхчици* (н. п. — СМНР).

Прѣ́макница ж. Тесто, взето от омесения хляб и изпечено в пещта преди хляба (Юг, Нр, Дн).

Прѣ́рапка ж. Място, дето се закопчават мъжки панталон (Чн, Вг, Кам).

Прѣ́сек м. Изсечена ивица гора (Мар).

Прѣ́секи мн. Пролуки, прозорци (Сч).

Прѣ́слѣ́чва са г.л. нсв., **прѣ́слѣ́че** са св. Проветрява се. *Като стѣним от сѣн, прѣ́стираме чѣргите да са прѣ́слѣчат* (ДБ).

Прѣ́сѣрник м. Дървен печат с религиозни сцени, който се слага върху пита вечерта срещу Богоявление (ДБ, Кво, Лл, Сит, Пв, Хв, Ох, Мл).

Прѣ́сто прил. Простено. *Иди си със здраве, да ти е прѣ́сто* (Слв, Пт, Ус, Рво, Мм).

Прѣ́стор м. 1. Завеса за прозорец. 2. Вълнена покривка без кичилки, но украсена с цветни ивици (ДБ, Кво). 3. Изобито нещо простряно да съхне. *Ште летѣй пак ѝмаме*

прѣстор (Ав).

Прѣстори мн. Постелки (Лл, Сит).

Прѣт, прѣт м. Притка за фасул (Девечи), (Ав, ДК, ГК).

Прѣуфки мн. Цепнатини, пролуки (ГБ).

Прѣчер'вам са гл. нсв., прѣчер'а са св. 1. Зачервявам се. 2. Прен. Засраамвам се. Девойката са прочеряла отсрама (Ус, Рво, Лев, Слв, Мм, Пт).

Прѣшка жс. Посещение на другия ден след сватбата на младоженеца у родителите на младоженката, свидетелствува за целомъдрието ѝ и им целува ръка (КирР).

Прѣзлалка жс. Пързалка (КирР).

Прѣнкам гл. нсв. Разчепквам вълна, памук и др. с лък (КирР).

Прѣчка жс. 1. Пръчка. 2. Прен. Наниз, огърлица. Йа ште Тодора да зема, че Тодор ште ми нанизже три прѣчки жълти алтине, по-малко бѣли гръшове (н. п. — Дрб).

Пугано прил. Палаво, игриво — за дете (Девечи).

Пуганче с. Малко момченце по ризка (ДК, ГК, Чак).

Пуканец м. Дърво, което при горене пука (Слв, Вв, Кт, Дв, Мс).

Пукале мн. Пуканки (Ав).

Пукла жс. Царевина, която изцяло се разпуква, без да остават непукнати зърна в седа (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Пѹле мн. Малки лъскави кръгчета за украса на кърпи, дрехи и челото на девойки, млади жени и невести (Кир, Сол, Шм, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК).

Пѹмпал м. 1. Детска играчка въртележка, пумпал. 2. Прен. Вид жабка, която издава особен звук „пум, пум!“ (Бри).

Пѹнда жс. Женска срамна част (Зв, Дм, Дж, Кир, Дщи, Чак, ДК, ГК, Шм, Сол, Жер).

Пѹрдѣ жс. Дълга черна забрадка (Кир, Зв, Дм, Дж, Жер, Шм).

Пѹрчѣк м. Влакно на паревина (Ег).

Пѹса жс. Място, дето ловецът чака да мине дивеч, засада (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм).

Пускачка жс. Каче, в което се носи грозде, за да се изсипе в постав (Бри, Бщ).

Пустре с., прѹст'а жс. Пирустия, саджак (Ав, Чер), (Тп).

Пухало с. Духало на гайда от осеново дърво (ДБ).

Пушѣ с. Ношна птица, чийто писък се чува като „тѹх“ (Зв, Дм, Дж, Кир, Чак, ДК).

Пушка жс. Запушалка, тапа (Ег, Девечи).

Пушкам гл. нсв., пушна св. Бода (Девечи).

Пушка ма гл. безл. Имам бодж (Девечи).

Пуштанѹсвам са гл. нсв., пуштанѹсам са св. Умълчавам се, спотайвам се. Следя са отстраха и са пуштанѹсал (Ус, Рво, Смл, СМНР).

Пѹжол м. Охлюв с черупка (Юг).

Пѹжѹк м. Охлюв (Сч).

Пѹпка жс. 1. Пѹпка. 2. Прен. Цвят на лук, който ще даде семе (Ав).

Пѹпки мн. 1. Пѹпки на растение. 2. Прен. Фигурки при украса на женска празнична дреха (Ав, Чер).

Пѹрвенка нарч. Преди малко (Сч).

Пѹрлѹйа жс. Чаталати клони, които се връзват на вършината на копата, за да я предпазват от вятѹра (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Пѹрзалатка жс. Пързалка (Мар).

Пѹстѹрко с. Ястие от спанак, зеле, лук, праз, ориз и др. (ГБ).

Пѹтештѹм нарч. Пѹтувайки, движейки се. Пѹтештѹм ѹа удрици с три крушѹма (Лл, Сит).

Пѹтлѹгѹш м. 1. Пролетно луковично полско цвете, кукуряк (ДБ, Кво). 2. Цвете, подобно на иглика със син, червен или смесен цвят (ДБ, Кво).

Пѹхал м. Плъх (Шш).

Пѹхийкам гл. нсв. Едва дишам (ДБ, Кво).

Пѹѹвѹсвам гл. нсв., пѹѹвѹам св. Псувам. Пѹѹвѹсвам го на анѹйка (Чц).

Р

Рабошѹнка жс. Рибици, филета, по протежение на грѹбнака. Сѣ краѹици рабошѹнки (н. п. — Чер, Ав).

Равно прил. 1. Полегато, хоризонтално. 2. Прен. Хубаво, приятно, светло. Сѹчко ми ѹе равно в живѹт'ас (Чп, Пг, Мм, Пт, Ус, Слв).

Равѹнен прил. Голежен. Прѹстен ми падна, прѹстен равѹнен в дѹлѹдка града (н. п. — Пер).

Разѹ жс. Моминска чест. Че ми ѹа вѹдди Редѹжен три месеца в гѹра зелѹна, разѹ да ми плати (н. п. — Чн, Вг).

Разбадѹшвам са гл. нсв., разбадаша са св. Разкравчам се пред огѹн (Ав).

Разѹбор м. Разбрана дума. Оти мѹлѹзина дѹмаха, та ни б'ѹ разѹбор кѹнѹ гадѹбѹт (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм, Сок, Чп, Ус, Рво, Лев, Мс, Дв).

Разѹ'вам гл. нсв., разѹвейа св. Разнасям дѹми по хората, като прибавям и от себе си. Разѹ'ва и приѹс'а дѹми по лѹдѹте (Ав).

Разѹвлекѹнин м. Небрежен, изоставил се човек (ДБ, Кво).

Разѹвратен прил. 1. Разчепнат. Разѹвратѹна дѹска нахѹвѹни ѹи вѹриш за ништо (Чп, Бг, Зц, Пг, Сок, Мм). 2. Прен. Морално паднал. Разѹвратен чилѹк ни ѹѹ за дѹмовѹнѹк (Слв, Пт, Мм, Сок, Ус, Кт, Вв).

Разѹглека жс. Развлечение. Отиѹваме на разѹглека (Жѹл, Псп).

Разѹградѹн прил. 1. Без ограда. Разѹгра. дѹна дѹнѹгѹ ни мѹжѹши да ѹпѹриш. 2. Прен. Разѹвратен, без морал (Рво, Ус, Лев, Слв, СМНР).

Чок, Тн, Кр, Сф, Слв, Пт, Мм).

Раздава́лка *жс.* Раздаване нещо за ядене, помен за покойник (Ав).

Раздава́иес *прил.* Шедър, с широка ръка *Раздава́иесто* *мѝмчѝ* (Слв, Пт, Вв, Кт).

Разжа́брувам *са гл. нсв., разжа́бря' са св.* Карам се, сърдя се. *Ѡти са си разжа́брили, брѝ* (Ус, Рво, Лев, Смл, Смир, Слв).

Раззигра́н *прил.* Размекал се от водата. *Ле́сно са потѝнва ф' та́кѝва раззигра́но от вода́та мѝсто* (Ав).

Раззру́ква *са гл. нсв., раззру́че са св.* Разквачва се, готова да мѝти — за кокошка (Девеци).

Разла́гам *гл. нсв., Разла́жа св.* Правя усилия да забавям работа (Лл, Сит, Слв).

Разло́гвам *гл. нсв., разла́жа св.* Премествам мандрата (Чп, Бг, Зц, Пг, Мм).

Разма́йвам *гл. нсв., разма́йа св.* Разпръсквам (Бг, Зц, Пг, Чп).

Размаля́ва ми са гл. нсв., размаля́е ми са св. безл. Не ми се работи (КирР).

Разма́т'ва са гл. нсв., разма́те са св. Проявява инстинкт да мѝти (Кв, Сем).

Размр'а́згав'ава са гл. нсв., размр'а́згав'е са св. Развиделява се, разсъмва се. *Бре́й, размр'а́згав'ава са, ха́те да тва́рим* (Слв, Вв, Кт, Ус, Рво, Лев, Мм, Сок, Бс).

Разне́сен *прил.* Прѝнгат. *На́шесо се́ло ѝе разне́сано на мѝлѝго мѝста* (Зб).

Разу́м'ам гл. нсв. Разбирам, проумявам (Др).

Ра́ки-пора́ки *израз* Порѝчки. *Ра́ки-пора́ки пѝйка за Оме́р да до́йде, Оме́р бербѝр да до́йде, кара́ сева́д за те́п сам мѝтнало* (н. п. — СП).

Рамп'у́л' м. Птица, подобна на кос, която прави гнездото си на високи дървета (Жер, Цр, Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Чак, ГК).

Рани́поле *с.* Обичай за дъжд при суша на другия ден след Гергьовден: група девойки в пестроцветна местна носия с песни и хора посещават всяка къща, където окъпват пеперудата — сираче, даряват ги, докато обходят и последната къща, след което се отправят на площада. Там веселието продължава с цялото село. Обичаят се среща във всички български селища в Родопите от Благоевградско на изток до Ивайловградско.

Ра́пка, р'а́пка жс. 1. Царевича (Ав, Пок, Девеци, Чер), (КирР). 2. Угощение с варена царевича, което всеки стопанин от селищата от долината на Кирковската река, завършил новата си къща, устройва почти за цялото село.

Ра́пковина, р'а́пковина жс. Царевичак (Ав, Пок), (Девеци, КирР).

Р'а́пкова каша Царевична каша (КирР).

Ра́пкоф писк'у́л' м. Влакно на царевича (Девеци).

Раскру́ква са гл. нсв., раскру́че са св. Добива инстинкт да мѝти (Ав).

Расо́ксел м. Смарадлика (Ав, Девеци).

Распа́рчва са гл. нсв., распа́рче са св. Добива инстинкт да се оплодява — за кучка, вълчица и др. (Зв, Дм, Дж, Шм, Сол, Кир, Цр, Жер).

Расперки *мл.* Плетена преграда от прѝти във форма на равнобедрени триъгълници, които отделят доячите един от друг (Чп, Бг, Зц).

Распи́я́лка жс. Пращка, детска играчка за стреляне с камъчета (Кв).

Распло́д'вам гл. нсв., распло́д'а св. Наливам вода в гъста течност, за да се разрежи и увеличи (Ав, Слв, Вв, Кт, Мм, Сок, Пт).

Распло́ден *прил.* Размножен. *Се́лата са распло́дени от село Дува́н Хи́сар* (ДХ).

Распра́в'ам гл. нсв., распра́в'а св. 1. Разказвам. 2. Прен. Разпореждам (Слв, Вв, Кт, Пт, Мм, Сок, Ус, Рво, Лев).

Распра́в'ѝ жс. Удобство. *Аза́ си го ѝмаш ф' ко́штина да го ни трѝсиш ту́ф и та́м, та ѝе ѝстинска распра́в'ѝ* (Слв, Вв, Кт, Пт, Мс).

Рассама́р'авам гл. нсв., рассама́р'а св. Свалям самар на товарен добитък (Вв, Кт).

Рассе́дница жс. Изсъхнало стъбло със семена. *Па осе́длай, ра́ко, ко́н'а рассе́дница, зе́нѝй му ту́ри паси́ново пе́ро* (н. п. — Рк).

Рассипа́н *прил.* Отслабнал. *Мѝмчето ѝе расси́пано* (Кир).

Растава́р'ам са гл. нсв., растова́р'а са св. Освобождавам се от тежка работа (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Растехи́нава са гл. нсв. Става тихо, безлюдно и спокойно. *Растехи́й са да мо́лкова, че и пилѝте мо́л'кнаха* (Пт, Вв, Кт, Мм, Слв).

Растри́вам гл. нсв., растри́йа св. 1. Трия, разтърквам. 2. Прен. Разбърквам. *Растри́вам ка́шата* (Ав).

Растрѝ́вам гл. нсв., растрас'а св. Разчепквам чрез удряне с прѝчка вълна, памук, дреб и др. (Брн).

Рафѝс *м.* Начупени тютюневи листа при денкирането на тютюна (КирР, Гб).

Ра́хкам гл. нсв., ра́хна св. Ръся пълнеж в баница — ориз, яйца и др. (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Чак, ГК, ДК).

Рачи́чка жс. Дървена плочка, която за́тага и отпуска кросното (Юг).

Рашни́цова водени́ца Хромел (Девеци).

Реби́ща жс. Яребица (Девеци).

Ребро *с.* 1. Ребро. 2. Страна. *Ле́жѝй на ре́бро, Ѡти са паси́ти да ле́жѝй на чо́и* (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК, Цр).

Рева́ло с. 1. Гръклян. 2. Прен. Едър възгуб висок човек, простак (Шм, Сол, Кир, Цр, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Режи́ло с. Острие на сечиво (КирР).

Режли́во с. Острие на сечиво (ГК, ДК, Чак, Дж, Дм, Ди, Зв, Кир, Жер, Сол, Шм).

RodopskiStarini.com337

Самалак *м.* Плевня (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Диц, Чак, ГК, ДК).

Самар *м.* 1. Самар. 2. *Прен.* Едно надиграване при детски игри. *Стдирх му десет самара и десет ноти ма нди на гарбѝ* (Ус, Рво, Лев, Дун).

Самарче *с.* Половин орехова ядка (Ав).
Самоздражца *ж.* Валеж на сняг като зрънца (Кв, Сем).

Самолетче *с.* 1. Самолет. 2. *Прен.* Водно конче (Мар).

С'анката *ж.* 1. Сянка. 2. *Прен.* Овчарско-мандраджийски часовник за определено времето за доене на овцете (ДБ).

Сансогол'м *м.* Слънчоглед (Зв, Дм, Дж, Диц, Чак, ГК, ДК, Шм, Кир).

Сансоголова пръчка Слънчогледово стъбло (КирР).

Сап обикн. *мн.* Пръчки в основата на тъканта в домашния стан (КирР).

Сарбешка *ж.* Място на тялото, където има постоянен сърбеж (КирР).

Сарие *м.* Кръст на товарен добитък (Шм, Ав, Чер).

Сарлосвам *г.л. нсв., сарлосам св.* Гледжосвам (Девеци).

Сарпика *ж.* Дива остра ситна жилава трева по високи планински била. *Сарпикаса гал'ат обидесе, агъ ѝе дите зелена* (Мм, Слв, Вв, Кт, Пт, Ус, Рво, Чок).

Сарченка *ж.* сърчен *м.* Ос на совалка (Сч), (Жъл).

Сачка *ж.* Кръгла пръстена плоча, на която се пекаат тестени изделия (Ав, Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Сачкини колаци Течно тесто с квас, печено на кръгла пръстена плоча и мазано с масло от двете страни (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак).

Сва, тва, нва мест. Това тук, това, онова (Ав, ДБ, КирР).

Свадбарски байр'ак. Сватбено знаме, приготвено в момковата къща, което се носи от близък на момъка; в момината къща се приготвя друго: двете по време на сватбата се присъединяват в едно (Ав).

Свадбарска гѝзба. Сварено месо за сватбата, оставено без сок, поръсено с черен пипер (ГБ, Кп).

Свартѝк *м.* Водовъртеж във вир (Ус, Рво, Бс, Сок, Смл).

Сваршисвам *г.л. нсв., свѝршитисам св.* Свършвам, изяждам. *Малко ли чеверме ѝе сваршисало ф ѝдзан* (Лл, Сит, Бок).

Светѝе *г.л. нсв.* 3 л. Свети. *Ламбите светѝят* (Шш).

Светѝка *ж.* Светулка (Жер, Шм, Сол, Кир).

Свестѝулка *ж.* Многогодишно високо растение с мъхести елипсовидни листа и жълти цветове (Юг, ДБ, Кво).

Свийом *нар.* Свивайки. *Вѝрбата си са свийом свѝа кайно мѝма от кичилъ и не-вѝста от гизилъ* (н. п. — Дед, Бок, Сит).

Свидѝом *нар.* Навеждайки се. *Вѝекине са свидѝом свидат, свидѝом свидат и и развѝват* (н. п. — Зл, Стр, Нд, Мър, ЕР).

Свине *с.* 1. Прасе. 2. *Прен.* Оскърбителна дума, която предимно българите с мохамеданско вероизповедание разменят помежду си (Чп, Бг, Зц, Вв, Кт).

Свиристѝец *нарч.* Свирейки. *Опрѝш свѝ-товете варѝй гѝйдата свиристѝец* (Ох, Мл).

Свитиѝа *ж.* 1. Светиѝа. 2. Икона (Кп, Гб, См).

Свитѝом *нарч.* Свито. *Агъ прис сѝло да минѝш, свитѝом байр'акан да нѝсиш!* (н. п. — Ст).

Свитѝорѝк *прил.* С извити рога (Брн, Бш).

Свракѝн'а *ж.* Сврака (Девеци).

Сврѝскало *с.* Тънка жилава пръчица (Девеци).

Свѝртка *ж.* Въртоп (Юг).

Свѝсвам *са г.л. нсв., свѝс'а са св.* Намръщвам се (Ав).

Сѝе *г.л. нсв., сѝѝне св.* 3 л. Бозас (Ав, Девеци).

Севдалѝнка *ж.* Любовница. *Че ми либе билки дѝло, билки дѝло запѝлки да напоѝ малка мѝма, малка мѝма Катѝрѝнка, Катѝрѝнка, севдалѝнка* (н. п. — Рк).

Сег'а, сегѝ *нарч.* Сега. *Да ѝма кѝ и сегѝ да са, сѝно, по гората* (Сч).

Сегѝнакона *нарч.* Сега. *Амѝ сегѝнакона, мѝл'а ти со, кѝжи му да ма пѝсне да си ида дѝма* (Чн, Вг).

Сегѝ *ж.* Горна женска дреха за девойки и млади жени от памучна прежда (Ав, Чер).

Сѝйка *нарч.* Така. *Мѝмче вѝкло чернѝко, кадѝ си сѝйка тѝрнало* (н. п. — Зл, Стр, Нд, Мър).

Селѝм *м.* Специално дърво за разбъркване мляко в голямо каче (Шш).

Сем'а *ж.* Болест въртоглавие у дребния добитък (Пв, Хв).

Сем'ѝф *прил.* Въртоглав. *Сем'ѝво шѝле* (Вв, Кт).

Сѝндѝва браѝа Вид висока с жилави стѝбла трева, която завършва с дребни класове със семенца (Слв, Кт, Вв).

Сѝне *с.* Бозасне (Девеци).

Сѝнѝе *ж.* Софра, синия (КирР).

Сѝнѝик'1 *м.* Голяма копа сено (ДБ).

Сѝнѝик'2 *м.* Навес на четири стѝлба на мандрата, където се доят овцете (Кво, ДБ).

Сѝпѝт *м.* Кош за носене тютюн или храна на добитѝка (Бз).

Серѝдек *м.* Затворена ниша за слагане на сѝдове с вода (Бз).

Серѝдѝсе *с.* Ос на совалка (Цв).

Серѝне *мн.* Ритли на кола за превозване на сено, слама (Ав).

Сѝфѝвам *г.л. нсв.* Живея на свобода и охолство. *Ште са гѝзиме, ѝадѝме, ѝадѝме и сѝфѝваме* (н. п. — Ус, Рво, Лев, Смл, Слв, Мм, Пт).

Сечим м. Отбиване на агнета от майките (Гб, Кп).

Сечимек м. Врата на кошара, където става отделяне на агнета от майките (Мм, Сок, Пг, Чп, Бг, Зп, Свл, Бв, Кт).

Силамка нарч. Едвам-едвам (СмнР, Рд, Сг, Мд).

Силецен прил. Който иззира около растението магарешки трън. *Пило ли си силецена вода* (н. п. — Чп, Вг).

Силингос м. Спираловидно украшение от гайтан върху джобове на потури, крачоли и лакти на долама (Слв, Пт, Рво, Ус).

Симитчийче с. Насекомо, което хвърчи над застояла вода и мирише на симид (Брн, Бщ).

Син'а, синё, синийа ж. 1. Ниска кръгла софра. 2. Плитка медна тава, поставена върху четириножник, която служи за трапеза (Бщ), (Гб, Кп).

Син' бькал 1. Синя бьклица. 2. *Прен.* Полско цвете-синчец (Кп).

Син'а метла Полско цвете синчец (Девещи, Ав).

Сивага ж. **синец** м. **синелек** м., **синец**, **синигер** м. Зелен гушер (Ег), (Ав), (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК), (Сч), (Ав).

Синевутка ж. 1. Грозна руса мома. 2. Синина на тяло (Зл, Ер).

Синийр м. 1. Желязна верига. 2. *Прен.* Подаване материали от ръка на ръка *Наредихме са на синийр и подавахме тухли и керемиди на строежа* (Лл, Сит).

Синигар м. Вид врабче (Пок).

Синка ж. Синя пъпка (Девещи).

Синтетина ж. 1. Син. 2. *Прен.* Прост, невежа човек (Ус, Рво, Лев, Бс).

Синна гл. нсв., синне св. Изведнъж заваля *Синна берекет'* (КирР).

Сирица ж. Дойна овца без агне. *Опустели ти сирици, га нёма мдойата майка* (н. п. — Хв, Пв, Ох, Мл).

Сиса гл. нсв. 3 л. сисне св. Бозае. *Детето сиса ли дите?* — *Сиса, сиса* (Шш).

Ситиок м. Нещо съвсем дребно. *Бориките са ситиок, че скоро са садени* (Пв, Хв).

Ситосвам гл. нсв., ситосам св. Пресявам с гъсто сито. *Ситосвам бяло брашно* (Вв, Кт, Слв, Пт).

Сиavam са гл. нсв. Заяждам се с хората (Ав).

Скакале мн. Камъни, по които се минава река (КирР).

Скалапътки мн. Стъпала, въздани в каменна стена (Брн).

Скало ж. Подвижна дървена стълба (Девещи).

Скаплиф прил. Скъп. *Пак бё година скаплива, скаплива дите родлива* (н. п. — Ус, Рво, Смл, СмнР).

Скартосвам гл. нсв., скартосам св. Правя зигзаг при движение (Ав).

Скаршвам гл. нсв., скарша св. Счувам. *Скарших ибрике* (Сол, Шм, Кир, ГК, ДК).

Скaтeн прил. Сдиплен, сгънат. *Младоженецат носи едия скaтeна на четири кърпа, пришията на дeснoтo му рaмo* (Ох, Мл).

Скeл'а ж. 1. Скеля, при строеж. 2. Открито място, откъдето стадото се отправя на паша в различни посоки (Дб).

Скeпърна ж. Тясна продълговата мотичка с малко острие, подобно на брадвичка отгоре, която служи за разкопаване на целина, а острието — за сечене на корени (Сч).

Скeпърница ж. Обикновена тесла — из тайния долгерски говор (Лв).

Скeчeн прил. Объркан, сплъстен. *Рaсчeши му косaтa, чe му йe скeчeнa* (Девещи).

Скивaл м. Отпадък от пресято жито (Ав).

Скивaлe мн. Непотребни неща, отпадъци (Лв).

Склавaлo с. Склад на крадени от разбойници предмети. *Пот каменен са узун-жeдфските грaдoвe, вpит' са хaйдyшкo, збирaлo, збирaлo дитe склавaлo* (н. п. — ДЛ, ГЛ).

Скaдaница ж. Старателно сгънати и наредени една върху друга постелки и покривки (Зл, Нд, Мър, Дл, Ер).

Скoлoквaм гл. нсв., скoлкoкaм св. Подканвам, свиквам, както квачката събира пилетата си (Зл, Дл, Стр).

Скoвaн прил. Окован във вериги. *Йoзeхa, кaрaхa двaмйнa, вързaни, вързaни, скoвaни свc синжирe на шийa* (н. п. — Пп).

Скoкнa ми гл. св. скoкнe ми гл. св. безл. Приседна ми (Кв).

Скoкoдичкaм гл. нсв., скoкoдичнa св. Гъделичкам (Кв, Сем).

Скoкoтлиф прил. Който изпитва гъдел (Тп).

Скoктики нарч. Скачайки. *Вoдaтa тeчe скoктики* (Шш).

Скoлaчвa са гл. нсв., скoлaчe са св. Навива се около себе си като геврек *Змийшитeтo са скoлaчи на колaк* (Слв, Вв, Кт).

Скoлoпaт м. Стъпало от каменна стълба *Кoсбнa му бё oстригaнa кaтo дфцa на скoлoпaтки* (Пв, Хв, Ох, Мл).

Скoдлyвaм гл. нсв., скoдлaм св. 1. Правя на дребно, като къшам с нож или брадва. 2. *Прен.* Лъжа, мамя. *Нимoй мa скoдлyвa, чи гa вoдигнa cдпaсa!* (Ус, Рво, Смл, Лев, Бс, Сок).

Скoпaвaм гл. нсв., скoпaм св. Кастрирам (Зв, Дм, Кир, Шм, Сол, Жер, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Скoпчeн прил. Съединен. *Пoт'уветe са скoпчeни с пoдитaтa* (Чп, Пг, Зп, Мм, Бг).

Скoрaфисвaнe с. Бръснене (КирР, Гб, Сч).

Скoрaфчe с. Ножче за бръснене (Сч).

Сништ'ва са гл. нсв., **сниште** са св. Разрежда се, изтънява и прозира — за плат (Слв, Вв, Пт, Кт, Мм, Мр, Ор, Жъл, Ус, Рво, Лев).

Сова жс. Горна женска дреха. *Момичета на голѣм празник под'ат зелѣна сова* (Ег).

Содба жс. Съд, съдене. *Та го са содба содили, голѣма глѣба да плати*. (н. п. — Ус, Рво, Смл, Лев, Сф, Слв, Мм).

Сойна мест Своя. *Работи Михал дѣвет' годѣни, дѣвет' години чужда работа и дѣте дѣвет' сойна работа* (н. п. — ДЛ).

Солакна прил. Лява. (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Солтѣрник м. Съд, в който се държи сол (Ав).

Сол'чинко нарч. Съвсем малко (Шм, Сол, Кир, Жер, Дм, Зв, Дж, Чак, ГК, ДК). **Сонгара** жс. Лекоумен, глупав човек (Ст, Шпр).

Соп'ава са гл. нсв. Оплодява се — за кобила и магаре (Девеци, Ег).

Сопичка жс. Тънка дълга жилава пръчица за подкарване на добитък (Девеци).

Сос нарч. Сам. *Сос ми Фатмѣнка остана бѣлоно платно да бѣли* (н. п. — Бн).

Соссет м. Седло (н. п. — Рд, СмнР, Сг, Мд).

Софра жс. Престилка (Рб).

Сошт прил. Истински. *Стрѣнини стрѣнци, сошти дѣвере, камен' по камен', добро по добро, та си вградиша Стрѣна нивѣста...* (н. п. — Ус, Рво, Лев, Бс, Сок, Мм, Сф, Дун, Пис, Слв, Пт, Чп).

Спѣретини мн. Пъпки по устни след бोलест (Бн, Ор).

Спат м. Място, което е спаднало, снишило се е (Дс).

Спѣтен прил. Смачкан, спитен (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Спетлавам са гл. нсв., **спетлаѣа** са св. Обърквам (се). *Ни можѣх да са сѣт'а, как са спетлаѣх и паднах* (Ус, Рво, Смл, Мм, Сок, Слв, Пт, Вв, Кт, Мр, Ор).

Спица жс. Нарезе на пъпки на вретено където минава жичката (Ав).

Спишкувам са гл. нсв., **спишкам** са св. Убождам се на много места. *Акѣ ийшат на светѣ Петка, спишкуват хмѣ са очите* (ШлР).

Спѣвада жс. Клюка, клевета (Слв, Кт, Вв, Пт).

Спѣмен м. Помен за покойник на 50 ден от смъртта (Ав).

Сир'ага жс. Колективно обработване на земя с добитък (Юг).

Сприн'чувам гл. нсв., **спринча** св. 1. Завързвам. 2. *Прен.* Обърквам работа.

Сребаран брѣмбар Майски брѣмбар (Мар).

Сребаран колѣн Металически съгъваем посребрен колѣн, който носели в миналото девойки и млади жени (Ус, Рво, Смл).

Сред'аване с. Равномерно разпределение. *Д'укат'ат са мѣсти за сред'аване на гибрѣта* (Рво, Лев, Сок, Мм).

Средчавам гл. нсв., **срѣдча** св. Разреждам, за да се развива по-добре — за растение (Ав).

Срѣха жс. 1. Стряха, покрив. 2. *Прен.* Подмол, където се крие рибата (Шш).

Срѣивам гл. нсв., **срѣивна** св. Скоквам. *Салих си срѣивна от кон'а* (н. п. — Бн, Ор, Жъл, Псп).

Срѣспам гл. нсв., **срѣсам** св. Остро се скарвам на някого (Ав, Девеци).

Срѣнка жс. Бяло фабрично платно с розова ивица по края, което носели жени и девойки като забрадка (Ав, Чер, Шш).

Срѣчкѣм гл. нсв., **срѣчкѣм** св. Сбутвам, блъскам. *Срѣчкѣх го да млѣкне* (Гб).

Стѣвер м. Месец септември (Гб, Кп).

Стѣги мн. Дървени или железни куки, чрез които се закрепя и затяга домашният стан (Юг).

Ст'ак м. Сватбено знаме (Дб, Пв, Хв, Мл, Ох, Кво, Яв, Лс, Лл, Бок, Сит).

Сталби гл. нсв. Пускам стебла. *Посадила сам калѣнка, та ѣе сталбила от дѣно* (н. п. — Ст).

Станѣкал м. Твърда животинка от рода на червеите, която, като я докосне някой, се свива и добива червеникав цвят (Девеци).

Стѣпки мн. Вздани в каменна стена стѣпала, които стѣчат напред (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, Кир, Шм, ДК).

Стѣра месечина Пълнолуние (Девеци).

Стѣргѣсвам гл. нсв., **стѣргѣсам** св. Рендосвам, изглаждам. *Цѣлото д'ушѣмѣ стардѣсахѣ, остава да стардѣсаме и грѣдите* (Шш).

Стѣрѣйко м. Стар баща, дядо. *На край сѣлото старѣйко, старѣйко орѣ и плѣче* (н. п. — Пер).

Стѣршиѣ жс. Жената на по-големия брат за тази на по-малкия, буля (Ав).

Стат' м. Стан, на който се тъкат козиняви халища за покривки и постелки (Слв, Пт, Мр, Ор, Бн, Вв, Вв, Кт, Мм, Сок, Ус, Рво).

Сташгѣда жс. Стол в черква за стари хора (Мм, Сок, Бс, Ус, Рво, Лев).

Стѣн'ава са гл. нсв., **стѣвѣ** са св. Мръква се. *Стѣн'ава ми са ф очите* (Чп, Слв, Вв, Кт, Мм, Пт).

Стѣкали прич. Родили. *Че си са стѣкали млѣко дѣтенце* (н. п. — ДЛ).

Стѣклен прил. Невтасал изпечен хляб (Ав, Девеци).

Стѣлчица жс. Малка тънка постелчица (Чп, Пг, Бг, Зп).

Стѣгѣне мн. Стан, на който се тъкат козиняви халища за постелки и покривки (Лн, Сч).

Стивасѣрка жс. Пръчка, с която се разбива, разчепква вълна, памук, козина (Ав).

Стѣс с. Зъл дух, възпѣтен в малък, дребен човек. *Млѣчи, че ите та зѣме стѣсѣто* (Брн).

Съследица ж. Поледица от замръзнала влага (Брн, Бш).

Схѡд'вам гл. нсв., схѡд'а св. Стъпквам. *Патѣрото сте схѡдили, затѡа ни ѡд родѡло* (Вв, Кт).

Схѡждане с. Срещане, връзка, свиждане. *Разбрѡхмѣ, чи ѡма схѡждане с партизанѣ* (Мм, Сок, Ус).

Схѡквам гл. нсв., схѡкам св. Събирам. *Малѡните схѡкват берѡчки от блѡските сѣла* (Пв, Хв).

Т

Таван м. 1. Таван на сграда. 2. *Прен.* Небѣе в уста (Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК, Дци, Жер, Кир, Шм, Сол).

Тавлѡ ж. Бяла правоъгълна дълга покривка, която се поставя при хранене на много хора (Гб, Кп).

Тѡжове мн. Тъга, скръб. *Допѡдна Стоѡн, допѡ дна, грѡжове Стоѡн тѡжове* (н. п. — Ус, Рво, Лев, Бс, Сок).

Тѡйчи са гл. нсв. Ражда конче или мулѣне (Шш).

Таквѡзи, таквѡзика, таквѡзикана' мест. Такова. *Таквѡзи ми е лицѣто, таквѡзи ми е сѣрцѣто...* (н. п. — Чн, Вг).

Такрафѡти мн. Различни предмети (См, Сч).

Тал'амбѣк м. Хлопатар, звънец (Рвн). **Тал'ѡкник м.** Дърво, с което се чука в чутура, хаван или тлъчник (Брн).

Тангарисвам гл. нсв., тангарисна св. Забавлявам дете, като го друсам на ръѣе или на скута (Ох, Мл).

Тангарушам са гл. нсв., тангарушна са св. Люляе се заедно с друг, седнали на гредѣ с опора в средата (КирР).

Таралѡ ж. Граблива птица от рода на соколите (Жер, Шм, Сол, Кир, Дм, ДК).

Таралига ж. Върбова свирка от върбов клон (Лн, Плт).

Таранѡ ж. Супа от брашно и квас (Бз). **Тарашѡк м.** Събиране на баберка (Ав, Чер).

Тарашѡкам гл. нсв. Събирам баберка (Ав, Чер, Ег).

Таркулѡк м. 1. Колело. 2. *Прен.* Геврек (Гб, Кп).

Тариу'ла ж. Дърво и плод на глог (Лв). **Тарслѡк-марслѡк нарч.** Залитайки от пиянство. *Варѡй тарслѡк-марслѡк* (Шш).

Татаѡкам са гл. нсв. Треперя от студ (КирР).

Татѡй гл. нсв., 3 л. Чува се тътен, бучѣне. *Морѣто татѡй, ше летѡй дѡш или сѡѣк* (Девѣци).

Татруз'а гл. нсв., татрузна св. Друсам, гръскам (Ох, Мл).

Тѡхталѡй ж. Вид сив гълѣб (Девѣци).

Тварѡца, тварѡчка ж. Дървена подпорка за товарене на добитѣк (Ав), (Пок).

Тебѣка, тебѣкана мест. Тебѣ. *Данѡ дѡйде, старѡ майѡко, чѡрна чѡма да ѡдѡри, старѡ майѡко, мѣнекана, мѣнекана, старѡ майѡко, тебѣкана* (н. п. — Чн, Вг).

Теглешѡтик нарч. Теглейки, мъѣйки се. *Как са ѡе лѣто минѡло с мѡйно бѡлно теглешѡтик* (н. п. — Псп, Жъл).

Тѣйзи мн. 1. Лели. 2. *Прен.* Определѣните от момкова страна жени, които придружават сватѡвете, за да вземат невестата (Бг, Зц, Чп, Пг).

Текерлѣк м. 1. Колело. 2. *Прен.* Паста-лирани тѡтѡневи листа, наредени на кръгове (Кп, Гб).

Тел'ѡсан прил. Украшен с лъскави телѣта. *С тел'ѡсани плѡчици и вараѡдсани ѡучѡци* (н. п. — Дс).

Темѣл' м. 1. Основа на сграда. 2. Граница между два имѡта (Ав).

Темерѣнсам прил. Спретнат, стегнат (Сч).

Тѡлидѡсѡм гл. нсв., тѡлидисѡм св. Гладѡ дрѣхи с ѡтия. *Тѡлидѡсѡх си дрѡните* (Гб, Кп).

Тѡйѡшки мн. Прѣчки, които дѣлят основата в домашния стан (Юг).

Тѡк м. Ношна птица, чийто писѣк се чува като „тѡх“ (КирР).

Токмѡк м. 1. Дърво с дебелина на крак, което се поставя на буйно живѡтно, за да го спѣва (Ав). 2. Дървена чукалка за чукане на жито или царѣвица 3. Буталка (Девѣци).

Токѡн м. Мъжко теле на две години (Ав).

Тѡкуржѡм м. 1. Кръстѣц от 18 снопа. 2. Голяма купчина старѣтелно наредени снопи с класѡвете навѣтре (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ГК, ДК).

Тѡп м. 1. Кълбо прѣжда (КирР). 2. Юмрук (Ав).

Тѡпѡлѣ мн. Тѡпѣта от тесто при точене на баница на ръѣе (Ав).

Тѡпѡлес прил. Обѣл. *Тѡпѡлес кѡмен' от рѣката* (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, ДК).

Тѡпѣ с. 1. Кѡпѣ, от гайтан за мъжка дрѣха (Дб, Кво). 2. Връзка, снопѣс. 3. Катинар (Зв, Дм, Дж, Шм, Сол, Кир).

Тѡрлѡм гл. нсв. Заравям семена с мѡтика, рало или влѡчка от клони (Чп, Пг, Мм).

Тѡрле мн. Соколи (Жер, Шм, Сол, Кир, Зв, Дм).

Тѡрмаѡн'а ж. Бивѡлица до две години (Кв, Сем).

Тѡрп м. Прѣспа (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Чак, Дци, ГК, ДК).

Тѡранѡ ж. Рядка царѣвична каша (Кам, Вг, Чн).

Тѡрака ж. 1. Осѡбен вид старо, местно оръжие (Лл, Дрм). 2. Малѣк меден звънец (ГД).

RodopskiStarini.com

345

Фѹта *жс.* Работна дреха от док (Ав).
Фучийка *жс.* Каченце за сирене, туршия и др. (КирР).

Фчакам *г.л. нсв., фча́към св.* Заклецвам (ГБ).

Фчѐра *напрѣшнѣт дѣн нарч.* Завчера (Ег).

Фчикка *съ г.л. нсв., фчикне съ св.* Задълбочава се — за трън, влязъл под кожата (ГБ).

Фштѧпчувам *г.л. нсв., фштѧпча св.* Мушкам, между разцепена дъска. *Фштѧпчих ф чѣпката на прѣчката лѡйчица и мѡкса чевѣрм' ѡта* (Чп, Пг, Зц, Бг).

Фѣнда *жс.* Влакно на царевица (КирР).

Х

Хаваландѣсвам *са г.л. нсв., хаваландѣсам са св.* Разколебавам се *Хѡ да та мѡлим, нимѡй са хаваландѣсва* (Слв, Вв, Кт).

Хайдѣмо, адѣмо *с.* Олтар в черквата. *Пѡпат ту флѣза, ту излѣза от хайдѣмото* (Ус, Рво, Смл, Лев, Пис, Дун), (Слв, Пт).

Халвѣна сѣпта *Сѣбота* преди сирни заговезни, когато се раздава халва (ГБ, Кп).

Халийа *жс.* Банска кърпа. *Кѡгѡ нах мѣне дѡйдите, мѡдѡ свѡтовѣ йѡдате, мѡдѡ сам дѡре дѡвила, с'ѡкуму свѡта нѡ дѡра, кѡму шѡрена халийа, кѡмѣхи д'ѡл'бѣн' махрамѡ* (н. п. — Бок, Сит, Дед).

Халкѡ *жс.* 1. Халка. 2. *Прен.* Геврек (ГБ, Кп).

Халкаладѣсвам *г.л. нсв., хѡлкаладѣсам св.* Обикалям в кръг, правя кръгове (Пг, Чп, Мм, Бг, Зц, Сок).

Халт *м.* Прѣстена тава, която се поставя под вършинка за печене на пита (Девѣци).

Ханѡй *м.* Килер (Ав).

Хѡпка *жс.* Огризка от плод (Ав).

Хѡра *жс.* Стар недѣгав човек. *Йѡмѡй си ма дѡде на старѡ ми хѡра и с дѡлѣга ми брѡда* (н. п. — Рк, Дор).

Хѡрѣмска мѣтла *Дворна* метла, направена от клони (КирР).

Хѡркмичка *жс.* Малък котел, в който се готви (Ав).

Хѡрманѣжѣчка мѣтла *Метла*, с която се премита харман (ГБ, Мар).

Хѡромѣл *м.* Рѣчна мелница с два камѣка (Ав).

Хѡрчѣло *с.* Пари за харчене, харчѣлк (Лл, Сит).

Хѡсѣл *м.* Зимен посев от гѣсто засѣят ечемик, кѡдето пускат да пасат овцѣте, които в близко време ще се ягнят (Чок, Мм, Рво, Ус, Чп).

Хѡтал'ѣсам *г.л. нсв., хѡтал'асам св.* Удрям безогледно с всички сили (Чп, Ел, Смир, Рл, Ср, Мл).

Хѡнте *жс.* Вид шарена кокошка, която носи редовно едри яйца (ГБ, Кп).

Хѡтра грѣва *Висока* нежна с тѣнки стѣбѣща трева, която изпреваря другите треви, но бързо изсъхва (Слв, Вв, Кт).

Хѡхѣкам *са г.л. нсв., хѡхѣкна са св.* Смея се с глас, кѡкѡта се (Сив, Чп).

Хѡбѣрница *жс.* Войнишка торба за хѡб (Пг, Чр).

Хѡбѣнѣна *жс.* Месал за разнемане на хѡб (Дб, Кво).

Хѡпѡнат *прил.* Хѡтѣнал, пропаднал. *Хѡпѡнати ѡчи сѡс сѣнки* (Слив, Мм, Пт, Вв).

Хѡпѡнувам *г.л. нсв., хѡпѡна св.* Пропадам надѣлбоко. *Агѡ ни фѣла, та му хѡпѡнуват ѡчитѣ* (Слв, Вв, Кт, Мм, Пт).

Хѡвѣ *сам* Добре сѣм (Девѣци).

Хѡл *м.* Кошара за дребен добитѣк (Девѣци).

Хѡнда *л' м.* 1. Небрежен, неспретнат човек. 2. Куче с провиснала козина (Пг, Чп, Мм, Сок, Слв, Пт, Вв, Кт).

Хѡнкам *г.л. нсв.* Плача, хлѣча. *Избѣгаха другѣте нах мѣне ѡстаѣвиха — хѡнкал кѣл'ат* (Ус, Рво, Смл).

Хѡришѣте *с.* 1. Място, кѡдето се играе хоро. 2. *Прен.* Място около зимна колиба, кѡдето се разхвърля сѣно (Чп, Пг, Бг, Зц).

Хѡролѣйка *жс.* Пищѣлка (Ав).

Хѡртка *жс.* 1. Изоставѣно куче с провиснала козина. 2. *Прен.* Дрипав човек (Чп, Пг, Бг, Зц, Мм, Сок, Слв, Пт).

Хѡу *част.* За потвърждение (РБ).

Хѡриѣ *ми г.л. безл., хѡриѣ ми св.* 3 л. Имам хѡриѣве в белѣте дѡровѣ (Ус, Рво, Смл, Слв, Мм, ШлР, Пв, Хв).

Хѡрѣска *прил.* Кѡйто хѡруши, скѣрѣщан. *Хѡрѣска* *сѡлѣк* (Пв, Хв).

Хѡкам *г.л. нсв., хѡкна св.* Духам с уста, за да извърши магия да оздравѣе някой болен (Зб, Кос, Дор).

Хѡна *жс.* Сушен зелен фасул. *Зимѡс да свѡриш хѡна ѣе хѡбавѡ* (Вр).

Хѡрна *жс.* Малко хлѣбче (Сч).

Хѡмате, хѡматѣ *Израз*, кѡйто се употребѣва в разговор, кѡгато някой е забравил нешѡ, припомня си и го добавѣя, кѡто казва: *Хѡмате и Йѡѡн бѣше ф кафѣн'ѡта* (Чп, Пв, Хв, Слв, Мм, Сок).

Хѡнда *прил.* Окъсан, одърпан (Ох, Мл).

Хѡч, хѡч, хѡч *межд.* За пѣдене на магѣре и муле (Девѣци).

Ц

Цѡдѣло *с.* 1. Цѣдка. 2. *Прен.* Хубава торба, в кѡято крѣстѣницѡта носи подарѣк — хлѣб в тава и други неща на младоженѣката (ГБ).

Цѡдѣлка *жс.* 1. Цѣдка за прѣцеждане на прѣсно мѣляко. 2. Цѣдка за прѣцеждане на извѣра (Ав).

Цѡла *кѡшта* Семейство, в кѡето няма умѣрал човек (Ус, Рво, Лев, Тн, Кр, Сф, Пис, Дун, Мм, Сок, Чп, Пв, Хв, ШлР).

Цаливане с. Целуване. Ох, та да видиш, йанке, бѣло, вѣкло, лѣле, лѣко цаливане (н. п. — СП).

Цангарак м. Звънец на стадо (Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК, Шм, Сол, Кир, Жер).

Цацарка жс. 1. Малко шишенце, от което се пие по малко ракия (Лн). 2. Кра-
тунка (Брн).

Царвена прѣкрифка Червено було на младоженка българка с мохамеданско веро-
изповедание (Сч).

Царевични сарми мн. Сарми от пържено царевично брашно и лозови листа или зеле (Бз).

Царкам гл. нсв., **царкна** св. Доя (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Цатка, цѣтка, цѣтка жс. Пъпка (КирР), (См, Девещи, Ег), (Ав, Пок).

Цацарка жс. Хвойново плодче (Мар, Юг).

Цвѣтен м. Месец април (Сф, Ус, Рво, Лев, Смл).

Цедѣлка жс. Цедка, направена от глина за прееждане на прясно мляко (Девещи).

Целеник м. Голям домашен хляб (Де-
вещи).

Цѣлве мн. Пръчки, които разделят основа-
тата на тъканта (КирР).

Цѣпка жс. Малко отворче на дъно на по-
тури за ходене по малка нужда (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Цѣганка жс. Малка черна рибка, която се въди в Кирковската река (КирР).

Цицигар м. Врабче (Ег, ДолД).

Цѣрик, цѣрѣк м. Писък, плач (Слв, Вв, Кт, Пт), (Ох).

Цѣпка му са гл. нсв. безл. Иску му се. **Цѣф-
ка му са да едѣ** (Гб).

Цѣпка жс. Втулка на пищялка или друг
духов инструмент (Дб, Кво).

Цѣно с. Малко месо — из детския говор.
Ше ти ѣспеча малко цѣно (Девещи).

Цѣка гл. нсв., **цѣкне** св. Бозае. **Бѣбето
цѣка** (Ав, Чер).

Цѣръст прил. Твърд. **Цѣръста пѣта** (Кл).

Цѣръшца жс. Боровинка (Вак, Рвн).

Цѣткам гл. нсв., **цѣтна** св. Удряя със
средния си пръст на ръката някого, който
е паднал в играта (Дб, Кво).

Ч

Чакал м. 1. Чакал. 2. Прен. Ловджийско
куче (Брн). 3. Язовец (Ег).

Чакалдак м. Кречетало на воденица
(КирР).

Чал'мѣнка жс. Кърпичка, с която се
врѣзва безформената още глава на ново-
роденото (Гб).

Чалъм м. Похват (КирР).

Чамбас м. Влакно на царевица (Юг),

Чангал м. 1. Овца, чието агне е взето или
умряло. 2. Прен. Леко облечен човек (КирР),
(Сч).

Чапес прил. С много ъгли и ръбове.
Чапес камен' (КирР).

Чапла жс. Птица от рода на шъркелите
(Сем, Кв).

Чапчак м. Голяма чаша. **За кѣтка ти
златен чапчак ѣма** (н. п. — Чн, Вг).

Чардак м. 1. Навес на четири кола за
прибиране на тютюна, когато вали (Ав,
Чер). 2. Открита тераса на втория етаж
(Брн, Бш). 3. Издигнатото място с греди и
дъски сред градина, ливада за наблюдение
и пазене (Чн, Вг).

Чардаклѣ прил. Кичест, разклонен (КирР).

Чатал м. Соха, обикновено две, забити
в земята, на които се поставя трето дърво
с котле над огъня (КирР).

Чаталийф прил. Клонест, кичест (Ав).

Чаталче с. Тясна дървена раздвоена плоч-
ка, която затяга и отпуска кросното на до-
машния стан (Ав).

Чатарак м. Закелавяло безформено дър-
во (Девещи).

Чатка жс. Ударник на огнестрелно оръ-
жие (КирР).

Чаткам гл. нсв., **чатна** св. Разбирам,
досещам се (Ав, Девещи).

Чатко с. Чеденце (Дб, Кво).

Чатлак м. Вѣзненце за врѣзване и водене
на добитък (Сч, Гм).

Чварста прил. Гѣста — за царевична
каша със сирене и много масло, „бял мѣж“
(Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак,
ГК, ДК).

Чеврица жс. Кърпичка за нос. **Варх
ризана му аглѣчек, варх аглѣчекан чеврица**
(н. п. — Бн, Ор, Мр, Рд, Ел, Мд).

Чейнедѣсва гл. нсв., **чейнедѣса** св. Опасва,
изяжда. **Агѣ са пасѣ на адѣд мѣсто, обѣете
бѣрже чейнедѣсват трѣвѣта** (Бг, Чп, Зц,
Мм, Слв, ШлР, Пт).

Чекѣна жс. Лозарски нож (Ав).

Чекмактък м. Прибори за запалване на
огън — огниво, прахан и кремък (Девещи).

Чѣкѣр м. Отрязано стѣбло на царевица,
слънчоглед и др. (Мар).

Чѣкърѣк м. Уред за почистване на па-
мук от семена (Девещи).

Чѣкърѣчѣна м. Човек, който шинира
счупени кости (КирР).

Чилѣк м. Рогато животното със счупени
един или два рога (Тп, КирР).

Чѣлици мн. Тънки греди в покрив на сгра-
да (Девещи).

Чѣмбѣр м. Цветна забрадка (Девещи).

Чѣменак м. Цирейче на клепач (Кир,
Шм, Сол, Цр, Жер, Зв, Дм, Дци).

Чѣнка жс. Млада въшка (Ав, Девещи,
КирР).

Чѣпалес прил. Кичест (Ад).

Чепат прил. 1. С много чепове. 2. *Прен.* Мъчен, труден за разрешение (Лл, Слв).
Чепер'ага жс. Подпора за товарене на добитък (Гм).

Чеперец м. Мярка за дължина—разстоянието между разтворени палец и показалец. *Карйиш и два чепереца* (Мм, Сок, Слв).

Чепиво прил. Нецепливо. *Чепиво дърво* (КирР).

Чепишка жс. Женско яре на две години (Гъл, Бш).

Четкам гл. нсв. 1. Чистя фасул, грах, боб (КирР). 2. Разчепквам вълна, памук, дреб (Ав).

Четка жс. Чупен клон за огрев (Кир, Шм, Жер, Цр, Дм, Зв, Дж).

Чепоринка жс. Малко клонче за подпалка (Девеци).

Червенак м. Червена слаба почва (Тп).

Червен кукмар Гъба червенушка (Ав).

Червеникаф прил. Възчервен (Рво, Ус, Смл, Мм, Сок, Чок, Сми, Сф, Слв, Пт).

Червен кочен Алабаш (Дб, Кво).

Червена фатмичка Насекомо калинка-малинка (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж).

Червеношийка жс. Непрелетна птичка, подобна на врабчето, която пее хубаво и има червена шийка (Девеци).

Червенус прил. Възчервен. *Червенус подас* (Ег).

Червенушка жс. Полско цвете див мак (Ег).

Черга жс. 1. Черга. 2. *Прен.* Навес на четири кола за сушене на тютюн (Девеци).

Черел'ник м. Билка с приятен аромат — маточина, която привлича пчелите (Ав).

Черен вѣтер Студен северен вятър (Ав).

Черен гуштер м. Дъждовник (Брн, Бш).

Черепина жс. Къс от счупена стомна или гърне (Ав).

Черешка жс. 1. Черешка. 2. *Прен.* Тъмна пъпка по лице или тяло, наподобяваща черешка или друг плод, за които съществуват разни легенди (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, Дци, ГК, ДК).

Черешна жс. Черясло (Ав).

Черникаф прил. Възчервен (Рво, Ус, Лев).

Черногар прил. Който е с черен гръб и червени крака. *Черногара кда* (Девеци).

Черно грѳзле Боровинки (КирР).

Черен патлажан Син домат (Шм, Кир, Зв, Дм, Жер, Дж, Чак).

Черпийа жс. Счупени клони от разни дървета за горене (Ав).

Чѣсто, чѣсто прил. Гѣсто. *Чѣсто млѣко са размиа с вѣда* (Юг, Пв, Хв, Нр).

Чѣвъртник м. Дървена паница, която събира 300 грама мляко и служи за мярка в мандрата (Мм, Сок, Ус, Чп, Бг, Зц, ШлР, Чок, Пт, Слв).

Чѣтина жс. 1. Козина на свиня. 2. *Прен.* Коса (КирР).

Чѣтка жс. 1. Четка. 2. *Прен.* Козина между двата рога на животното (Девеци).

Чѣткам гл. нсв., **чѣтна** св. 1. Четкам дреха. 2. *Прен.* Удрям. *Чѣткам с тойаги б'аи кокален тѳн* (Дб, ШлР).

Чѣтовѳдец м. Командир на чета (Дед, Бок, Лл).

Чѣтрѳк м. 1. Куче, което над очите си има черно или жълто петно. 2. Овен с четири рога (Дб, Кво).

Чѣтуна жс. 1. Клони от иглолистно дърво. 2. *Прен.* Козина на гърба на свиня (Девеци).

Чѣша гл. нсв. Чепкам вълна, памук, ярина (Девеци).

Чизгийа жс. Пътека между тютюневи лехи (Ав).

Чимѣнто с. Цимент (Зб).

Чинбѳре мн. Зъбци на домашен стан (Девеци).

Чингал' м. Птичка, която се храни с грозде (Ав).

Чинка жс. Непрелетна птичка, подобна на синигерче (Ав).

Чинче¹ с. Детска шейна (Вк).

Чинче² с. Врабче (КирР).

Чинаре с. Яре на една година (Вк).

Чисти понедел'ник Понеделникът след великденски заговезни (Сч).

Чифтѳсвам гл. нсв., **чифтѳсам** св. Впрягам с друго животно — вол и муле (Яг).

Чѳбан-алѳд Вид ношна птица (Мар).

Чѳбан-качамак Качамак на топки (Ав, Чер).

Чѳварѳст, чивѳрѳст прил. Гѣст. *Чѳварѳста каша. Чивѳрѳсто млѣко* (Шм, Сол, Кир, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК), (Девеци).

Чѳга нарч. Като че ли. *Чѳга ша вали дѳш* (Кв).

Чѳгѳтоли нарч. Като че ли. *Чѳгѳтоли ша вали снѣк* (Кв).

Чѳка нарч. Изправено — за дете, което прохожда (Девеци).

Чѳкал м. Дръжка на тиква (Ав).

Чѳклеф гѳбер Чѳпат гѳбер с неправилно развити стебло и клони (Пв, Хв).

Чѳкѳровица жс. Сѣбѳло от царѳвица и сѣнѳчѳгѳлд, което се използва за плѳт (Мар).

Чѳл м. Тѳкана черга за покривка и постѳлка (КирР).

Чѳлѳк м. Крава, вол, коза и други с един рѳг (Девеци).

Чѳлка жс. 1. Вѳлна черга. 2. Дѳлга и широка домашнѳтъкана постѳля, която се постѳила при много гости на трапѳзата (КирР).

Чѳп м. 1. Дървен пирѳн, който се поставя в готова дупка, за да затѳгне два кола (Девеци). 2. Две на брой клѳчки, които развѳрят ушите на ралѳто, за да се образуват

по-широка бразда (Бш). 3. Дял. *И йа ймам чоп* (Чп, Пг, Мм, Сок, Бс, Лев, Ус, Рво, Смл, Слв, Пт).

Чопен прил. Некачествен — за вълна, памук и др. (Девеци).

Чопче с. Съвсем малко вълна, памук, лен (Кир, Шм, Зв, Жер, Цр, Дм, Дж).

Чорф м. Гъсеница (Девеци).

Чохан хустан Чохена фуста (Гб).

Чувре с. Носна кърипка (Дб, Кво).

Чукат м. Чукче (КирР).

Чукмат м. Оскърбително име на лакомо дете (Кт, Вв).

Чукъл м. Ношна птица, чийто пискъ се чува като „тгох“ (Девеци).

Чул м. 1. Домашнотъкан памучен или конопен плат за постилане при много гости. 2. Подобен плат, но по-тънък за сушене на жито, фасул и други варива (Девеци, Ав, Чер).

Чул'астро с. Черясло (Брн, Бш).

Чул'ека жс. Човече (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Чул'че с. Малък козиняв четвъртит плат, който служи за покриване самара на товарен добитък или на вещи, закачени около мандрата (Чп, Бг, Зц, Мм).

Чумбър м. 1. Обръч на каче, бъчва и др.

2. Кърпа, забрадка (Дб, Кво).

Чумова сестра Невестулка (Ус, Рво, Лев, Пис, Дун).

Чунни гл. пов. Седни — към дете (Кир, Шм, Жер, Зв).

Чупки мн. Ъгли на сграда (Слв, Мм, Пг, Кт, Вв).

Чуркал м. Бороина от клони, а не от дънер (Лв).

Чуркул м., **чуркал** м. Шурец (Мар), (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Чурло с. Бутало (Ав, Пок).

Чурушка жс. Шушулка на зелен фасул, грах (Пок, Ав).

Чухал, чухкал м. Ношна птица, чийто пискъ се чува като „тгох“ (Мар), (Вн).

Чухка гл. нсв. 3 л. **чухне** св. Издава тайнствен пискъ, ношно време. *Чухалат, акò чухка напашè гèч, жòде стàне сùша* (ШлР, Чп, Мм).

Чучелка жс. Кука за хващане на клони и скубане на сено (Девеци).

Чучка жс. Малка дървена поличка за хляб (Кор).

Чучур м. Ледена висулка (Пок).

Чучуре мн. Двата отвора на бъкел, от които се налива и пие вода (Дб, Юг).

Чучурка жс. Канелка на каче (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ДК, ГК).

Чучурка, чучури гл. нсв., **чучурне** св.

1. Силно вали. *Пòдледни как чучурка* (Слв, Пг, Вв, Мм, Мр, Ор, Ус, Рво, Лев, Тик).

2. Тече с тънка струйка (Ав). 3. Пада от високо и се чува шум (Девеци).

Чушкам гл. нсв., **чушна** св. Ровя. *Чушкам прьсттò с прьчката* (Пв, Хв).

Ш

Шален прил. Шарен. *Шàлена гàйда сàй-реше, щàлена анфезиèна, прàво на Чатàк пòйдохà* (н. п. — Зл, Стр, Нд, Дл, Мър).

Шарлен м. Втори стомах у преживно животно (Брн, Бш).

Шàрено вариво Разни зеленчуци, сварени с ориз (Гб).

Шахон м. Сокол (Мм, Сок, Лев).

Шелек м. Оронен царевичен кочан (Ав, Девеци).

Шелиен миндил Родопска престилка с тесни раста и цветове, в които преобладава тъмnochервеният (Смл, Рво, Ус, Лев, Мм).

Шемшърка жс. Градинско цвете с разни багри и дребни листа, достига до 50 см. височина (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, ГК, ДК).

Шепелдисане с. Шум, стържене (Сч).

Шеп'чинка жс. Басмена шапчица, върху която била заиглена голяма бяла забрадка, носена от девойки и млади жени в миналото (Кп, Гб).

Шèрка жс. Лодка. *Йè ть сам, С'ул'у, назоòдл до трийста шèрки гимий.* (н. п. — ШлР).

Шеркòна прил. неизм. Шарена. *С шеркòна свърка свъреше, еòнò ми дýма дýмаше: голèм ште золум да стàне* (н. п. — Чп, Бг, Зц, Мм, Ус, Рво).

Шестак м. Шиле с шест рога (Брн, Бш).

Шèтам гл. нсв. Търся. *Хòдил сам, хòдил, пòттинко, на Чилан на планинàна Вьлака вай-вòда да шèтам, не можèх да го намèра* (н. п. — Чер).

Шик Марийка прил. 1. Хубава Марийка. 2. *Прен.* Вид фасул, чието зърно наполовина е бяло, а другата половина с друг цвят (Слв, Вв, Кт, Пт).

Шикалка жс. Изроден плод на овошно дърво или зеленчук (Девеци).

Шило с. 1. Шило. 2. *Прен.* Връх на височина. *Шило на бòрдо* (Девеци). 3. Жило на пчела и оса (Шм, Сол, Кир, Жер, Цр, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Шинкам гл. нсв. Търся, тършувам (Плт, Лн).

Широколъшки двар Каменна стена дебела 70 см., характерна за зидарите от Широка лъка. (Лл, Сит, Бок).

Широнка жс. Вид вкусна риба, която се вьди в Кирковската река, приток на р. Върбица (КирР).

Шишишка жс. Малко стъкло, шишенце (Нд, Бк, Мър, Стр).

Шкòдри мн. Кърджалии от албански произход (Девеци).

Шѡл'мен, шѡмбол м. Охлюв с черупка (Девеци), (Пок).

Шѡмпул м. Отвес, който се използва от строителите. *Бис шѡмпул не сѡ зѡда двѡр* (Лн).

Штенѡк м. 1. Куче на една или две години (Мм, Сок, ШлР, Чок, Сф, Слв, Дб). 2. Току-що родено куче, вълче, зайче, личие, мече (Девеци).

Штѣне с. Току-що родено бебе, агне, яре, теле, малаче, магаренце (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Дци, Чак, ДК, ГК).

Штѣни са гл. нсв. Ражда малко — за животното (Девеци).

Штѣиши мн. Стипца (Девеци).

Штѡнум нарч. Зашото. *Йѡ йа не гѡл'ам, штѡнум йе хубава, ам си йа гѡл'ам, штѡнум бе бѡйна, бѡйна комиййка* (н. п. — Кш).

Штракало с. 1. Лък (Гъл). 2. Запалка на кибрит (Брн, Бш).

Штраќа м. гл. нсв., **штраќна** св. Паля огън с огниво, прахан и кремък (Ав).

Штрѣкал' м. Муха шръклица (Девеци).

Штрѣнга жс. Птица колкото свраката, която напада царевичата (Девеци).

Штрѣисам гл. нсв., **штрѣина** св. Хващам. *Штрѣина го за дришите* (Лл, Сит).

Штрѣкл'авица жс. Стършел. *Ако не сѡ засмѣвала штрѣкл'авицата, шт'ѡла да на-кара вода да са качѡ на дѣрво* (Мар).

Штрѣмѡк м. Стърмно място (Ав).

Штѣли мн. Кокили (Кв, Сем).

Штѣраф прил. Ненормален, луд (Кч, Вак).

Штѣркал' м. Шурец (АвЧ).

Шѣдраф прил. Окъсан, дрипав (Шм, Сол, Кир, Жер, Зв, Дм, Дж, Чак, Цр, ДК, ГК).

Шѣле с. Малко гърне (Плт).

Шумѡк м. Горичка с неокпапи листа (Ав).

Шѣмувам са гл. нсв., **шѣмна** са св. Изчезвам, изгубвам се в гората. *Шѣмнах са в байран, та никунро ма ни вид'а* (Слв, Мм, Сок, Пт, Чп, Ус, Мс).

Шѣмутрак м. Разни вещи. *Агѡ са ми-ѡли тринадесте годѡици, тѡй з'ѡл шѣму-траќа си и си отишѡл* (Ус, Рво, Лев, СмЛ).

Шупарѡк м. Дребно, но набито живот-но или човек (Ав).

Шѣпка жс. Люспа (ЮГ).

Шурѣпка¹ жс. Люспа на орех, лешник, кромид (Девеци).

Шурѣпка² жс. Кух орех или лешник и др. (Ав).

Шутѡк м. Къса горна мъжка вълнена дреха без ръкави (Мм, Сок, Бс).

Шѣто ми йе гл. безл. Изпитвам особено чувство на самотност и тайнственост (Слв, Пт, Мм, Ус, Рво, Лев, Вв, Тик).

Шѣфѡ жс. Силяна отрова, с която леку-вали червясали рани на овце и тровели вълци. *Черв'асалите рѡни на обѣите на-сѣват с шѣфѡ* (Чп, Бг, Зц, Мм, Сок, Ус, Рво, Чок, ШлР).

Шушѡлѣ прил. Кух, изяден вътре от чер-вей — за орех, лешник и др. (Гб, Кп).

Шѣш'ѡ гл. нсв. Суша. *Тѡ ма шушѡ, шуш-ий ма, направи ма сѣхо дѣрво* (н. п. — Вг, Чн).

Шѣштаф прил. Нечист, несметен. *Кѡта вѣтурна мѣтени, сѡва вѣтурна шушѣтеви* (н. п. — Зл, Стр, Нд, Дл, Мър).

Ъ

Ъл'ба гл. нсв., **ъл'би'а** св. Смее се (Сч).
Ърка жс. Фередже (Ав, КирР).

СЪКРАЩЕНИЯ НА СЕЛИЩНИ ИМЕНА И ОКОЛИИ

Ав — Аврен, Кривопаланско

Ад — Арда, Смолянско

Ар — Ардинско

Ас — Асеновградско

Бат — Батак, Пещерско

Бб — Бабяк, Разложко

Бв — Боровина, Ардинско

Бво — Борово, Асеновградско

Бг — Богутево, Асеновградско

Бд — Беден, Девинско

Бз — Безводно, Ардинско

Бзм — Бозова махала, Велинградско

Бк — Буково, Маданско

Бм — Биркова махала, Велинградско

Бн — Бани (Лъжа) Ардинско

Бок — Бойково, Пловдивско

БП — Букова поляна, Ардинско

Бр — Брезе, Девинско

Брн — Брестник, Пловдивско

Брц — Брацигово, Пещерско

Бс — Бостина, Смолянско

Бт — Барутин, Девинско

Бч — Бачково, Асеновградско

Бш — Белашица, Пловдивско

Вак — Ваклиново, Гоцеделчевско

Вв — Виево, Смолянски

Вг — Велинград, Пазарджишки

Вд — Вълчандол, Ардинско

Вел — Велинградско

Вк — Вълкосел, Гоцеделчевско

Вл — Влахово, Смолянско

Влд — Владиково, Асеновградско

Вн — Виево, Ардинско

ВП — Водни пад, Девинско

Вр — Върбина, Ардинско

Вс — Високите, Ардинско

Вх — Вехтино, Ардинско
 Гб — Габрово, Ксантийско
 Гд — Гоцеделчевско
 Гд — Годешев, Гоцеделчевско
 ГДр — Горно Дряново, Гоцеделчевско
 ГДер — Голям Дервент, Софлийско
 ГК — Горно Капиново, Кърджалийско
 ГЛ — Горно Луково, Ивайловградско
 Гла — Гела, Девинско
 Гм — Гърмен, Гоцеделчевско
 Гуг — Гугутка, Ивайловградско
 Гх — Грохотно, Девинско
 Гц — Гращица, Девинско
 Гюм — Гюмюрджинско
 Даг — Дедеагачко
 Дб — Добралък, Асеновградско
 Дбс — Добростан, Асеновградско
 Дв — Давидково, Ардинско
 Дви — Девин
 Дев — Девинско
 Девещи — Голям Девесил, Девесилюво,
 Девесилица и Малък Девесил
 ДД — Дилев дол, Ардинско
 Дед — Дедево, Пловдивско
 Дек — Дерекъой, Гюмюрджинско
 Дер — Дервент, Дедеагачко
 Дж — Джарово, Момчилградско
 Дим — Димотишко
 Дк — Дрянка, Ардинско
 ДК — Долно Капиново, Момчилградско
 Дл — Долен, Момчилградско
 ДЛ — Долно Луково, Ивайловградско
 Длс — Долнослав, Асеновградско
 Дм — Домише, Кърджалийско
 Дн — Дряново, Асеновградско
 Доб — Добърско, Разложко
 ДолД — Долно Дряново, Гоцеделчевско
 Дор — Дорково, Велинградско
 Др — Дрангово, Момчилградско
 Дрб — Драбишна, Ивайловградско
 Дрм — Дормушево, Пловдивско
 Дс — Доспат, Девинско
 ДТ — Две Тополи, Ардинско
 Дун — Дунево, Смолянско
 ДХ — Доганхисар, Дедеагачко
 Ди — Дружинци, Момчилградско
 Ег — Егрек, Крумовградско
 Ел — Елховец, Смолянско
 ЕР — Ерма река, Маданско
 Жер — Жерка, Момчилградско
 Жл — Железино, Ивайловградско
 Жр — Жребово, Девинско
 Жъл — Жълтуша, Ардинско
 Зб — Забърдо, Асеновградско
 Зв — Завоя, Момчилградско
 Зг — Загражден, Ардинско
 Зд — Заграде, Гоцеделчевско
 Зл — Златоград, Маданско
 Зм — Змеица, Девинско
 Змв — Змиево, Смолянско
 Зи — Зорница, Асеновградско
 Ив — Ивайловградско
 Изв — Извор, Пловдивско
 Кам — Каменица, Велинградско

Кат — Катраница, Смолянско
 Кв — Ковачево, Пазарджишко
 Кво — Косово, Асеновградско
 Кг — Крумовградско
 Кес — Кестен, Девинско
 Кж — Кожари, Девинско
 Кир — Кирково, Момчилградско
 КирР — Кирковски район, Момчилградско,
 който съдържа следните села и махали:
 Кирково, Солюка, Шумнатица, Жерка,
 Царино, Завоя, Домише, Дружинци, Джа-
 рово, Чакаларово, Долно Капиново,
 Горно Капиново
 Кл — Кралево, Хасковско
 КлД — Калайджидере, Гюмюрджинско
 Кн — Книжовник, Хасковско
 Ков — Ковачевица, Гоцеделчевско
 Кок — Кокорево, Смолянско
 Кор — Корово (Драгиново), Велинградско
 Кос — Костандово, Велинградско
 Кош — Кошница, Смолянско
 Кп — Кръстополе, Ксантийско
 Кр — Кремене, Смолянско
 Крб — Крибул, Гоцеделчевско
 Кс — Ксантийско
 Кт — Кутела, Смолянско
 Куз — Кузлукъой, Гюмюрджинско
 Кук — Кукувица, Девинско
 Кц — Кръстатина, Ардинско
 Кч — Кочан, Гоцеделчевско
 Кш — Кушла, Смолянски
 Лв — Лясково, Девинско
 Лев — Левочево, Смолянско
 Лки — Лъки, Асеновградско
 Лл — Лилково, Пловдивско
 Лм — Лимец, Крумовградско
 Лн — Лешен, Гоцеделчевско
 Лс — Лесково, Асеновградско
 Лц — Лъкавица, Асеновградско
 Мам — Момарско, Смолянско
 Мар — Марково, Пловдивско
 Мг — Момчилград
 Мд — Мадан, Смолянско
 Мл — Малево, Асеновградско
 Мм — Момчиловци, Смолянско
 Мог — Могилица, Смолянско
 Мос — Мостово, Асеновградско
 Мр — Малка Арда, Ардинско
 Мс — Манастир, Асеновградско
 Муг — Мугла, Девинско
 Мус — Муставчево, Ксантийско
 Мх — Михалково, Девинско
 Миц — Махмудица, Девинско
 Мца — Мандрица, Ивайловградско
 Мър — Мързан, Маданско
 Нд — Неделино, Маданско
 НМ — Нова махала, Велинградско
 Нр — Наречен, Асеновградско
 Нс — Настан, Девинско
 Ог — Огняново, Гоцеделчевско
 Ор — Ореховец, Ардинско
 Ос — Осиково, Девинско
 Оси — Осеново, Гоцеделчевско
 Ох — Орехово, Асеновградско

- Пв — Павелско, Асеновградско
 Пг — Проглед, Асеновградско
 Пз — Пазарджишко
 Пис — Писаница, Смолянско
 Плт — Плетена, Гоцеделчевско
 Пок — Покрован, Ивайловградско
 Пп — Попско, Ивайловградско
 Пер — Перущица, Пловдивско
 Пс — Пловдивско
 Рб — Рибново, Гоцеделчевско
 Рвн — Равногор, Пещерско
 Рво — Райково, Смолянско
 Рд — Рудозем, Смолянско
 Рк — Ракитово, Велинградско
 Рка — Река, Смолянско
 Рко — Разложко
 Рн — Руен, Асеновградско
 Сб — Скрбатно, Гоцеделчевско
 Сг — Средногорци, Маданско
 Сел — Селча, Девинско
 Сем — Семчиново, Пазарджишко
 Сив — Сивино, Смолянско
 Сит — Ситово, Пловдивско
 СК — Сив кладенец, Ивайловгр.
 Слв — Славейно, Смолянско
 Смл — Смолян
 Сми — Смилян, Смолянско
 СмиР — Смилянски район:
 Арда, Кошница, Могилица, Смилян
 и съответните махали.
 Сок — Соколовци, Смолянско
 Сол — Солука, Момчилградско
 Соц — Солица, Девинско
 СП — Света Петка, Велинградско
 Ср — Страшимир, Маданско
 Срб — Среброто, Асеновградско
 Ст — Стойките, Девинско
 Стр — Старцево, Маданско
 Сф — Полковник Серафимово, Смолянско
 Си — Стърница, Ардинско
 Сш — Слашен, Гоцеделчевско
 Съч — Съчанли, Гюмюрджинско
 Сч — Сатовча, Девинско
 Тг — Триград, Девинско
 Тик — Тикале, Смолянско
 Тн — Турян, Смолянски
 Тп — Тополово, Асеновградско
 Тх — Тихомир, Крумовградско
 Тър — Търън, Смолянско
 Тш — Тешел, Девинско
 Ус — Устово, Смолянско
 Хв — Хвойна, Асеновградско
 Хк — Хасково
 Цв — Цветино, Велинградско
 Пр — Царино, Момчилградско
 Чак — Чакаларово, Момчилградско
 Чд — Чадърли, Гюмюрджинско
 Чер — Черничево, Крумовградско
 Чн — Чепино, квартал на Велинград
 Чок — Чокманово, Смолянско
 Чп — Чепеларе, Асеновградско
 Чр — Чурен, Пловдивско
 Чуч — Чучура, Смолянски
 Чи — Чепинци, Маданско
 ШЛ — Широка лъка, Девинско
 ШЛР — Широколъшки район: Широка лъка,
 Върбово, Гела, Кукувица, Гращица,
 Махмутица, Стойките.
 Шм — Шумнатица, Момчилградско
 Шш — Шапши, Гюмюрджинско
 Юг — Югово, Асеновградско
 Яв — Яворово, Асеновградско
 Яг — Ягодина, Девинско
 Як — Яковича, Момчилградско

Проблемна комисия за изучаване миналото,
бита и културата на населението в Родопите

РОДОПСКИ СБОРНИК

ТОМ V

Под ред. на акад. ХР. ХРИСТОВ, проф. П. ПЕТРОВ
и проф. СТР. ДИМИТРОВ

София . 1983

ИЗДАТЕЛСТВО НА БЪЛГАРСКАТА АКАДЕМИЯ НА НАУКИ